

[23rd July 1962]

[An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT.

(1) THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION) BILL, 1962.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962.

III.—GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION) BILL, 1962.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg leave to introduce the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Bill, 1962 ”.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—CLARIFICATION *re* WATER SUPPLY TO CERTAIN VILLAGES.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Speaker, Sir, please allow me to clarify the position referred to by the hon. Member, Sri M. S. Selvarajan. I wish to tell him that I have not given the wrong information. I have given the correct information. Regarding the supply of water to unserved areas, the storage position and other details are under the investigation of the P.W.D. (General). So if the hon. Member, Sri M. S. Selvarajan, wants to have any particulars, he may bring it to my notice separately.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1962-63.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 89,77,700 under Demand I—LAND REVENUE DEPARTMENT ”.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 89,77,700 under Demand I—LAND REVENUE DEPARTMENT ”.

23rd July 1962]

Sri SAW. GANESAN rose

MR. SPEAKER : Let the Hon. Minister for Works move all the Demands. Then the hon. Member, Sri Saw. Ganesan will move his cut motion.

(2) DEMAND IV—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 26,69,700 under DEMAND IV—STAMPS ADMINISTRATION ”.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 26,69,700 under DEMAND IV—STAMPS ADMINISTRATION.”.

(3) DEMAND IX—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,96,17,000 under DEMAND IX—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS. ”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,96,17,000 under DEMAND IX—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS. ”

DEMAND XXX—FAMINE RELIEF.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,23,000 under DEMAND XXXI—FAMINE RELIEF ”.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,23,000 under DEMAND XXXI—FAMINE RELIEF ”.

(5) DEMAND XXXVII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 75,00,000 under DEMAND XXXVII—COMPENSATION TO ZAMINDARS ”.

[23rd July 1962]

Mr. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 75,00,000 under DEMAND XXVII—COMPENSATION TO ZAMINDARS ”.

திரு சா. கணேசன் : என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 89,77,700 under DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT be reduced by Rs. 100. ”

திரு கே. மூக்கையா தேவர் : ஸார், என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 9,23,000 under DEMAND XXXI—FAMINE RELIEF be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. SPEAKER : Cut motions moved—

“ That the allotment of Rs. 89,77,700 under DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT be reduced by Rs. 100 ”

“ That the allotment of Rs. 9,23,000 under DEMAND XXXI—FAMINE RELIEF be reduced by Rs. 100 ”.

* திரு கே. மூக்கையா தேவர் : ஸார் தற்போது நம் நாட்டில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், அவர்களிடமிருந்து வரி போடுவது மிகவும் தவறு என்ற எண்ணம் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், ஏற்கனவே போட்டிருக்கிற வரிகளை அவர்கள் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், பல பகுதிகளில் மழை பெய்து நீர்ப் பாசன வசதிகள் இருந்தாலும்கூட, பெரும்பாலான இடங்களில் எல்லாம் பருவ மழை தவறியிருப்பதின் காரணமாகவும், அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இருக்கின்ற வரிகளைக்கூட கொடுக்க முடியாத அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் கடந்த ஐந்தாறு வருஷ காலமாக பருவ மழை சுத்தமாக கிடையாது. ஆனால் அரசாங்கத்திலிருந்து பல ரூபங்களில் கடன்களைக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த கடன்களை எல்லாம் விவசாயிகள் திருப்பி அடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு மேலாக வரிகளையும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இங்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் போதுகூட ஒரு சில கிராமங்களில்தான் நல்ல நிலைமை இருக்கிறது. பல கிராமங்களிலும் மோசமான நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக திருமங்கலம் பகுதி பஞ்ச நிலைமையிலேயே இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், குறிப்பாக எந்த இடத்திற்கு வரி வஜா செய்யவேண்டும் என்று

[23rd July 1962 [திரு. கே. முக்கையா தேவர்]]

சொல்லுகிறார்களோ, பஞ்சப் பிரதேசம் என்று எந்த இடத்திற்கு வரி வஜா உத்தரவு போடப்போகிறார்களோ, அந்த இடங்களில் எல்லாம் வரி வசூல் மிக மிக கடுமையாக்கப்பட்டு, பல கொடுமைகளுக்கு மக்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சபையிலேயே நான் இதற்கு முன்னாலே சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக உசிலம்பட்டி பகுதியில் திருமங்கலம் கால்வாய்க்கு மேற்கு பகுதியில் 50, 60 கிராமங்களில் மழை இல்லாத காரணத்தினால் மக்கள் எல்லாம் வேறு எந்த வழியுமில்லாமல், எங்கெங்கு விளைச்சல் இருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு சட்டி பெட்டிகளை தூக்கிக் கொண்டு பட்சி பறவைகளைப் போல் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக சமீபத்தில் லோட்டு போடக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் தஞ்சாவூருக்குப் புறப்பட்டு போனார்கள். வயிற்றுப் பிள்ளையோடு வந்தவர்கள் எல்லாம் வழியில் குழந்தைகளை பிரசவித்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. காலராபேதியால் இறந்தவர்கள் பலர். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மக்களிடம் பேசும்போது கூட சொன்னார்கள், 'நாங்கள் கடன் எல்லாம் தருகிறோம், ஆனால் நீங்கள் எல்லாம் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறீர்கள், உங்களிடம் இருப்பது சட்டிப்பானைகள்தான். எப்படி திருப்பிக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள், எப்படியிருந்தாலும் நீங்கள் ஷேமமாய் இருக்கவேண்டும், அதற்காக கடன்களை கொடுக்கிறோம். . . ' என்று அந்த மக்களை எல்லாம் ஆசீர்வதித்துக்கொண்டு வந்தார்கள் . . .

கனம் திரு கு. காமராஜ்: கனம் அந்தத்தினர் முக்கையா தேவர் அவர்கள் ஏதோ கற்பனையில் பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கடன் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தருகிறோம், நீங்கள் திருப்பித்தர வேண்டிய தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவேயில்லை.

திரு கே. முக்கையா தேவர்: நான் கற்பனையில் பேசவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் செக்கனாரணிக்கு பக்கத்தில் உள்ள கருமத்தூர் என்ற கிராமத்திற்கு வந்திருந்தபோது, மக்களிடம் சொன்னார்கள். பத்திரிகையில் பார்த்தேன். திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை, உங்களுக்கு கடன் தருகிறோம், ஆனால், அதை நீங்கள் எப்படி திரும்பத் தரப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள் என்பதைத்தான் சொன்னேன் . . .

கனம் திரு. கு. காமராஜ்: அப்படி நான் சொல்லவில்லை, அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் நன்கொடையாக வாங்கிக்கொள்ளுங்களேன் என்று சொல்லியிருப்பேனே, எதையோ ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் அது உறுதியாகிவிடுமா என்ன?

[23rd July 1962

திரு கே. மூக்கையா தேவர் : கட்டாயம் வரியை கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும், ஆனால் கொடுமையான முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன . . .

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் வரி கொடுக்க வேண்டாம் என்ற அளிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்களா அல்லது கடனைப்பற்றி சொல்லுகிறார்களா.

திரு கே. மூக்கையா தேவர் : வரி கொடுப்பதற்கும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அதோடு கடன் வாங்கும் போது அதைத் திருப்பித்தான் கொடுக்கவேண்டும், அதைத்தான் ஏழைகளாக இருக்கிறவர்கள் எப்படி கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள் என்று சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை . . .

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : நான்தான் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று சொல்லுகிறேனே, ஒரு பொய்யைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுவதால் அது உண்மையாகிவிடுமா என்ன?

திரு கே. மூக்கையா தேவர் : கனம் சபாநாயகர் சொன்னதற்குப் பதில் சொன்னேன். அம்மாதிரி கனம் அமைச்சரே சொன்னாலும்கூட, அது போல கனம் அமைச்சரே பேசிய காரணத்தினால் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலையில் இல்லை—கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அனுதாபத்தோடு சொன்னார் என்று சொன்னேனேதவிர, கொடுக்க வேண்டாம் என்று பிரசாரம் செய்தார்—தேர்தல் பிரசாரம் செய்தார்— என்று நான் சொல்லவில்லை. அனுதாபத்தோடு சொன்ன காரணத்தினால் இதை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். வரி கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை?

கனம் சபாநாயகர் : வரியா அல்லது கடனா? இப்போது கடனைப் பற்றியல்லவா பேசிக்கொண்டிருந்தீர்கள்.

திரு கே. மூக்கையா தேவர் : வரி, கடன் இரண்டும் தான்.

கனம் திரு கு. காமராஜ் : ஒன்றும் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

திரு கே. மூக்கையா தேவர் : அனுதாபத்தோடு சொன்னார்கள் என்றுதான் . . .

கனம் திரு கு. காமராஜ் : கனம் அங்கத்தினர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், வரியும் கொடுக்க மாட்டார்கள், வாங்கிய கடனையும் திருப்பிக் கொடுக்க மாட்டார்கள், சர்க்கார் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவும் வேண்டாம் என்பதுதான்.

திரு கே. மூக்கையா தேவர் : வரி கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. கனம் முதல் அமைச்சரே அனுதாபத்தோடு சொல்லவில்லையென்றால் கட்டாயப் படுத்தி வசூல் செய்யவா சொன்னீர்கள்?

23rd July 1962]

கனம் திரு கு. காமராஜ்: அனுதாபம் இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அதற்காக வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லச் சொல்லுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு கே. மூக்கையா தேவர்: அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது . . .

கனம் திரு கு. காமராஜ்: ஏழைகளுக்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது. அவர்கள் பேரில் அரசாங்கத்திற்கு அனுதாபம் உண்டு. அதற்காக கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள் ஏதேனோ பிரசாரம் செய்ய லாம். வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று பிரசாரம் செய்தால் எப்படி நடக்கும்?

கனம் திரு வி. ராமையா: கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடக் கூடிய பகுதியை நான் நன்றாகப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் ரொம்பவும் நல்லவர்கள். கடன் வாங்கினால் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடியவர்கள். அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு சில பிரமுகர்கள், கடன் வாங்கினால் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டாம் என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் அல்ல, பல வருஷங்களாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள பழக்கம் என்னவென்றால், இவர்கள் வார்த்தை களைக் கேட்டுக்கொண்டு இவர்கள் ஏதேனும் பெரும் சக்தி படைத் தவர்களோ என்று நினைத்து, அந்தப் பகுதியில் நியாயமாக நடக்கக்கூடிய விவசாய மக்களும், கடனைத் திருப்பி கொடுக்கும் வழக்கத்திற்கு வராமல், பிறகு கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். அந்தப் பகுதியின் பஞ்ச நிலையை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, என்னென்ன பாதுகாப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமோ, அவைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தேற்று முன் தினம்கூட இந்தச் சபையில் ஒரு அறிக்கை கொடுக்கும்போது அதில் விவரம் சொல்லியிருக்கிறேன்—அந்தப் பகுதி பஞ்சப் பகுதி என்று நன்றாகத்தெரியும். அதற்கு வேண்டிய பல உதவிகளை அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் பிரச்சாரம் செய்தார்கள் என்று கனம் அங்கத் தினர் இப்போது சொன்னதைப் போல இந்தச் சட்ட சபையில் பேசி, இதை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று பிரசாரம் செய்ய வேண்டாமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு கே. மூக்கையா தேவர்: தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டப்படி யாரும் சொந்த செல்வாக்கில், சொந்த முறையில் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லமாட்டார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே அங்குள்ள மக்கள் நல்லவர்கள் என்று சொல்லுகிறார் கள். அவர்களுடைய கஷ்டமும் நன்றாகத் தெரிகிறது என்று சொன்னார்கள். நல்ல முறையில் கவனித்து ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதுதான் உண்மை. முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரசாரம் செய்தார்கள் என்று சொன்னதாகத் தவறாக

[திரு. கே. மூக்கையா தேவர்] [23rd July 1962]

நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனுதாபத்தோடு சொன்னார்கள் என்று நல்ல முறையில் சொன்னேனேதவிர, எதிர் கட்சிப் பிரசாரம் . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் முதலமைச்சர் சொன்னதாகச் சொன்னால், அவர் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுவதாக மக்கள் அர்த்தம் செய்துகொள்ளக் கூடாதல்லவா?

திரு கே. மூக்கையா தேவர்: ஒரு விஷயத்தை சொல்லியாக வேண்டும். குறிப்பிட்ட சிலர் பிரசாரம் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள் . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் அடுத்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசலாம்.

திரு கே. மூக்கையா தேவர்: அவர்கள் நல்ல முறையில் செய்கிறார்கள், பிரசாரத்திற்காகச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, நாங்களும் அந்தப் பகுதியில் எங்கள் சொந்த செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காதீர்கள் என்று சொன்னது கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதி மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதால் அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உசிலம்பட்டி பகுதியில் வாய்க்கால் இருந்தாலும், 4 கிராமங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் பாய்கிறது. பஞ்சத்தின்போது வெளியில் பிரமேடு, தேவிசுளம் ஆகிய பகுதிகளுக்குப் போய் மக்கள் பிழைத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அதுவும் போய்விட்டது. தேயிலைத் தோட்டத்திலும் வேலை செய்ய வாய்ப்புக் கிடையாது. அவர்கள் கேணியை நம்பி வாழ்கிறார்கள். 3-4 ஏக்கருக்கு ஒரு கேணி வெட்டியிருந்தாலும் அவைகளும் வறண்டுபோய்விட்டன. குடிக்கக்கூட தண்ணீர் கிடையாது. காலையில் 4 மணிக்கே குடி தண்ணீருக்கு க்யூவில் நின்றாலும் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக பாபா பட்டி கிராமத்தைச் சுற்றி 10 மைல் சுற்றளவு ரோடு வசதி ஒன்றும் கிடையாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட நேரில் பார்த்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக உசிலம்பட்டி ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ஒரு குடி தண்ணீர் கேணி இருக்கிறது. அதில் புல் முளைத்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸில் கூட்டத்தில்கூட சொன்னேன். அங்கே முதல் இரண்டு பிரசவத்திற்கு சுத்தம் செய்வதற்கு இரண்டு வாளி தண்ணீர் இருக்கும். அதற்கு மேல் தண்ணீர் கிடையாது—துணியைப் போட்டு துடைக்க வேண்டியதுதான். இதைப் பற்றி ஜில்லா கவுன்ஸில் கூட்டத்தில் சொன்னேன், கலெக்டரிடம் சொன்னேன். கனம் அமைச்சரிடத்திலும் சொன்னேன். ஏற்கனவே நிலைமையை முதலமைச்சரும், ரெவின்யூ அமைச்சரும் புரிந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேனேதவிர, வேறு காரணம் இல்லை. இதை உடனடியாக கவனித்து அந்த பஞ்சப் பிரதேசத்திற்கு எப்படிப்பட்ட நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமோ, வேலைகள்

23rd July 1962] [திரு கே. முக்கையா தேவர்]

கொடுக்கவேண்டுமோ, அவைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அழுத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கு ரோடு வசதி கிடையாது. இப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வேலையில்லாத மக்களுக்கு வேலை கிடைத்தால் குறைந்த கூலியில் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களோ, அல்லது கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களோ இப்போது பார்த்தாலும் பார்க்கலாம். அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கச் சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் குடி தண்ணீர் கிடையாது கிராம முனிசிப்புகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் கேணித் தண்ணீரை வைத்து இரன்வாய்க்காலில் தண்ணீர்பாயும்போது, அந்தப் பகுதியில் ஏதாவது பயிர் செய்யும்போது அந்தப் பகுதி பூராவிலும் வெள்ளாமை இருக்கிறது என்று எழுதி விடுகிறார். இந்த வருஷத்திலே கடலை போட்டு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலை போக்காகிப் போய் விட்டது. 1/2 மூட்டை, கால் மூட்டை கூடக் கிடைக்காது. அத்தகைய கஷ்டத்திற்கு ஆளாகி இருப்பதால் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு இர. பொன்னப்ப நாடார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து குறிப்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர முன் வருகிறேன்.

முதன் முதலாக ரெவின்யூ சம்பந்தமாக இருக்கிற பிரேரணையிலே நாஞ்சில் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாஞ்சில் நாட்டில் இருக்கிற பெருவாரியான நிலங்களுக்கு மணியங்கரம் என்று ஒரு கரம் சுமத்தப்பட்டு வருகிறது திருவனந்தபுரத்தில் இருக்கிற பத்மநாபஸ்வாமி கோவிலுக்கு அந்த நிலங்களிலிருந்து கிடைக்கிற வருவாயில் 40 முதல் 80 சதவிகிதம் வரை செலுத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதே மாதிரி இந்த நிலங்களுக்கு வெள்ள வரி, அடிப்படை வரி என்ற வரிகளும் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது வெள்ள வரியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் மணியங்கரம் ஏற்கனவே சுமத்தப்பட்டிருக்கிற நிலங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும்.

கோளாவிலே இந்த மணியங்கரத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு கமிட்டி நிறுவி 8 வருஷத்தினுடைய வரியை அடிப்படையாக வைத்து காம்பென்சேஷன் கொடுத்து வரியை நிறுத்த வேண்டுமென்று அந்தக் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த அளவில் இதே சட்ட மன்றத்தில் முன்பு இருந்த பல பிரதிநிதிகளும் இதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு திருவாங்கூர்-

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [23rd July 1962]

கொச்சி மன்னரோடு கடிதப் போக்குவரத்து செய்து, உடனடியாக ரத்து செய்ய அதற்கு சட்டம் இயற்றுவதாக அன்று இருந்த அரசாங்கம் பதில் கூறியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டமானது இது வரையில் இயற்றப்படாமல் இருக்கும் காரணத்தினால் மணியங்கரம் கட்டுவதிலே பல விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிலும் குறிப்பாக சிறு விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது வெள்ள வரி உயர்த்துவதற்கு சட்டம் வரப் போகின்றது. ஒருவேளை தாராளமாக நிலம் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்த மணியங்கரத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால், சுமார் 2 ஏக்கர் அல்லது 1 ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய நபர்களுக்கு, இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் அனுதாப பூர்வமாக பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூற வேண்டுமென்றே நினைக்கிறேன். ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசானது இப்போது பத்மநாபபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இந்த ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசானது இப்போது ஒரு வாடகைக் கட்டிடத்தில், பொது ஜனங்களுக்கு சவுகரியம் இல்லாத இடத்தில், அங்கு ஒரு காப்பிக் கடையோ அல்லது தங்குவதற்கு இடவசதியுள்ள இடத்திலோ வசதியாக அமைக்கப்படவில்லை. இது தக்கலைக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று மாவட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டும், இன்னும் இந்த இடத்திலிருந்து அந்த ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ் மாற்றப் படவில்லை. இதனால் பொது மக்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு அந்த ஆபீசில் பல காரியங்கள் ஆகவேண்டியிருப்பதால், நல்ல சவுகரியமான போக்குவரத்துள்ள தக்கலையில் இந்த ஆபீசை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். அங்கு இந்த வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் “ஓல்ட் ஏஜ்” பென்ஷன் கொடுப்பதிலே பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அங்குள்ள வயோதிகர்கள் கலெக்டருக்கும், மற்றுமுள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடத்திலும் பல்வாழியர்க்கணக்கான அப்ளிகேஷன்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து இந்த வயோதிகர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு போதிய ஸ்டாப் இல்லாத காரணத்தினால், அதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆதலால், அதற்குப் போதிய ஸ்டாப்பை உடனடியாக அனுமதித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும், நான் பணிவாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இன்று ஜில்லாக்களை புனரமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்திருப்பதாக பத்திரிகையிலும், மற்றுமுள்ளவர்கள் மூலமாகவும் தெரிந்து, ஒருசில

23rd July 1962] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

ஜில்லாக்கள் அப்படி புனரமைப்பு செய்யப்பட்டு வருவதாகவும் அறிகிறேன். கன்யாகுமரி ஒரு சிறிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது, சுமார் 10 லட்சம் மக்களும், நிலப்பரப்பும் குறைவாக உள்ளதாக இருக்கிறது. அதுவும் சுமார் 650 சதுர மல்தான் இருக்கிறது. இந்த ஜில்லாவை அண்டை ஜில்லாவான திருநெல்வேலி ஜில்லாவுடன் இணைப்பது நலமாக இருக்கும் என்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் ஒரு சப்-லீடர் எழுதியிருந்தார்கள். அது சரியான கருத்தல்ல. அந்த ஜில்லாவைப் பொருத்த அளவிலே அதற்கு ரேவின்யூ நிர்வாகம் தனியாக இருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதோடு அடிப்படை வரி வேறு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இந்த வில்லேஜ் முன்சிப் என்பது அந்த ஜில்லாவில் இல்லை. ஆகவே, அது தனியாக இருப்பது நலமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய கருத்து. அதுவும், திருநெல்வேலி ஜில்லா பெரிய ஜில்லாவாக இருப்பதால், அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமோ என்பதைப் பற்றி அங்குள்ள மக்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கன்யாகுமரி ஜில்லாவையும் திருநெல்வேலியுடன் இணைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு யாராவது ஆலோசனை கூறினால், அதை ஏற்க வேண்டாமென்றும், அதை கன்யாகுமரியிலே இருக்கின்ற பொது மக்கள் விரும்பவில்லை என்பதையும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேண்டுமானால், திருநெல்வேலியிலிருந்து ஒரு சில பிரக்காக்களை கன்யாகுமரியோடு சேர்ப்பதற்கு திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே உள்ள தலைவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லாமல் இருந்தால், அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம் என்பதையும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒருசில பகுதிகளிலே உள்ள மக்கள் இந்த ஜில்லாவோடு சேருவதற்கு ஆசையாக இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூற முடியும். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்திலே பல டிஸ்டிரிக்ட் ஆபீஸர்கள் எல்லாம் பல இடங்களில் வாடகைக் கட்டிடத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், பொதுமக்களுக்கு அதனால் பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கலெக்டர் காரியாலயத்திலே தாராளமாக காலி மனை இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் புதிதாக கட்டிடங்கள் கட்டி, எல்லா ஜில்லா ஆபீஸர்களையும் அங்கு அமைப்பதற்கு போதிய வசதியும், வாய்ப்பும் இருக்கின்றது. ஆதலால் அங்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கோ, அல்லது அதற்கு அருகாமையிலே உள்ள நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்தோ இந்த ஜில்லா ஆபீஸ்கள் பூராவும் ஒரு இடத்திலே இருந்தால், பொதுமக்களுக்கு மிகவும் சவுகரியமாக இருக்கும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [23rd July 1962]

வர விரும்புகிறேன். இப்போது பல ஆபீஸ்கள் திருநெல்வேலிக்கும், கன்யாகுமரிக்கும் பொதுவான ஆபீசாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக, இன்டஸ்ட்ரீஸ் அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டரும், பிளான்டேஷன் லேபர் ஆபீசரும் இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கும் ஒரு அதிகாரியாக இயங்கி கொண்டு வருகின்றார்கள். இப்படி இருப்பதால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகலால் உடனடியாக இந்த பிளான்டேஷன் லேபர் ஆபீசரை நாகர்கோவிலுக்கு மாற்றவேண்டுமென்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கு அதிகமாக தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கின்ற காரணத்தினால் பலவித இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. அது சம்பந்தமாக ஏதாவது தாக்கீதம், கடிதம் அனுப்பினால் திருநெல்வேலியிலிருந்து அதற்கு பதில் வருவதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. தவிர, தோட்டங்களிலே ஏதாவது குழப்பம் ஏற்படுமானால், இந்த அதிகாரிகள் உடனடியாக அங்கு வந்து போவதற்கு முடியாமல் இடைச்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக இந்த பிளான்டேஷன் லேபர் ஆபீசை திருநெல்வேலியிலிருந்து மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு தனித்தனியாக லேபர் ஆபீசர்களை நிறுவ வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாக, இந்த ரெவின்யூ இலாகாவிலே இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் நல்லமுறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், அங்கு அனுப்பப்படுகின்ற பல கடிதங்களுக்கு உடனடியாக பதில்கிடைப்பதில்லையென்ற ஆட்சேபனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சேபனையைத் தவிர்ப்பதற்கான எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும், நமது மாநிலத்திலே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக்கப்படும், இன்னும் பல ஆபீஸ்களிலே நல்லமுறையிலே ஆட்சி மொழியைக் கொண்டுவருவதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது ஆங்கிலம்தான் பல இடங்களிலே இருக்கின்றது. ஒருசில இடங்களில் இருமொழி இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கும் ஆங்கிலம்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்போது நாம் தமிழை ஆட்சி மொழியாக ஆக்கிக்கொண்டு வருவதால், பல காரியாலயங்களிலே உடனடியாக, அதுவும் தாலுகா காரியாலயங்களிலே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக்கப்பட வேண்டுமென்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ரெவின்யூ முறையின் கீழுள்ள மானிய கோரிக்கையை நான் வரவேற்கின்ற முறையிலே சிலவற்றைக் கூற

23rd July 1962] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

லாம் என்று விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, எங்கள் பக்கத்திலே ஒரு வழக்கம் இருந்தது. அதாவது மொய்வைக்கிறது. அது என்னவென்றால், சுற்றத்தார்களுக்குள்ளே நலம், பொலம் ஆகிய வற்றுக்கு நாங்கள் போவது வழக்கம். அப்படிப் போய் நலத் தைக் கொண்டாடிவிட்டு, பொலத்தில் கலந்துவிட்டு, கடைசியிலே மொய் வைத்துக் கொண்டிருந்தோம். மொய் என்றுதான் நாங்கள் சொல்வது வழக்கம். அதனுடைய அர்த்தம் என்னவென்றால், இந்த உறவின்முறையை அல்லது சுற்றத்தின் முறையை நல்ல முறையிலே ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு, அதை நன்கு வலுவுபடுத்து வதற்கு பாத்திய உரிமை கொண்டாடுவதற்கு அது ஒரு பழக்க மாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது அதெல்லாம் எடுப்பட்டுப் போய்விட்டன. இந்த மொய் வைத்து இட்டால் பாத்தியம் அதிகம், உரிமை அதிகம் என்று ஒரு அர்த்தம் அப்போது இருந் தது. அதுபோல்தான் இந்த நில வரி என்று சொல்லக்கூடிய ஒன்றும், ஏதோ ஒரு அளவுக்கு, நிலத்தின்மேல் தீர்வை செலுத்தி விட்டால், இந்த அரசாங்கத்திற்கும், விவசாயிக்கும் ஒரு உரிமை வருகிறது. ஒரு பாத்தியதை வருகிறது. உணர்வு மயமாக, தார் மீக முறையிலே நிலவரி செலுத்திவிட்டால், அரசாங்கத்திடத் திலே ஒரு பற்று, ஒரு உரிமை என்கின்ற மேலான உணர்வு மேலெழுந்து, பாத்தியம் என்கின்ற உணர்வும் வந்து விடுகின்றது. அதனால், முக்கியமாக நான் நில வரியை ரொம்பவும் வரவேற் கின்றேன். நில வரி கொடுக்காமலே, ஒரு அரசாங்கத்தின் பாத்தி யதை கொண்டாடுவது என்பது, விவசாயிகளுக்கு அவ்வளவு நல்லமுறையாக அமையாது; அப்படி சொல்லிக்கொள்ளவும் முடியாது. ஓரளவுக்குப் பாடுபடுகிறோம். அப்படிப் பாடுபடு கின்றபோது, அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சம் கொடுத்தால்தான், இந்த அரசாங்கத்தினிந்து கண்டிப்பாக விவசாயிகளுக்கு தார்மீக உணர்வு ஏற்பட்டு, பாத்தியதையும் வருகின்றது. அந்த ஒரு முறையிலே இந்த நிலவரி என்பது உரிமை, பாத்தியம் என்கின்ற ஒரு முறைக்கு கண்டிப்பாக வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. முக்கிய மாக அரசாங்கம் நடக்கவேண்டுமானால், கண்டிப்பாக பணம் வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அப் படி பணம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்றால் வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். முகமத் துக்லக் செய்தது மாதிரி தோல் காசைப் போட்டு செலாவணிக்குக் கொண்டு வரமுடியாது. அது ரொம்ப முட்டாள் தனத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும். ஆகையினால், வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். இந்தக் காலத் தில் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வரக்கூடிய பல வழிவகைகள் இருக் கலாம். எத்தனையோ வழி வகைகள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த வழிகளில் அரசாங்கத்திற்கு வரிகளின் மூலம் பணம் திரளு கிறது. ஆனால், அந்தவகையான வழி வகைகள் இல்லாதபோது, பண்டை காலத்திலே சாதாரணமாக அரசாங்கம் என்பது நடக்க வேண்டுமென்றால், அது முக்கால் பங்கு நிலவரியை அனுசரித்துத்

[திரு. எ. எஸ். தகவிறுமூர்த்தி கவுண்டர்] [23rd July 1962]

தான் நடந்திருக்கவேண்டும். அந்த முறையில்தான் பழம் பாடல் கூட சொல்லி வருகிறது. 'ஆறில் ஒன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள'. அதாவது, ஆறில் ஒன்று என்று அந்தக் காலத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரில் 6 பொதி நெல் விளைந்தால், அதில் ஒரு பொதி முதலில் களத்து மேட்டிலேயே அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஆறு பொதிகளில் ஒரு பொதி என்று சொல்லுகிறபொழுது, நிலவரி ரொம்ப அதிகம்தான். 'பண்டம்மாற்று முறை' இருந்த காலத்திலேயே, நானயச் செலாவணி பழக்கத்திற்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே விளைந்த விளைச்சலில் இவ்வளவு பங்கு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறை இருந்தது. அந்த வகையில் பார்த்தால், நிலவரி இல்லாமல் எப்பொழுதும் அரசாங்கம் நடத்த தில்லை என்று தெரிகிறது. அப்பொழுது கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாக கூட இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆறில் ஒரு பங்கு என்பது கொஞ்சம் எச்சித்தான். ஆகையினால் அந்த முறையில் நாம் ஆலோசனை பண்ணினால், நிலவரி இல்லாமல் எந்தக் காலத்திலும் ஒரு அரசாங்கமும் நடந்ததில்லை என்ற முடிவுக்குத்தான் நாம் வரவேண்டியிருக்கிறது. நான் அன்றுகூட புறநானூற்றிலிருந்து ஒரு பாடலை எடுத்துச் சொன்னேன். அந்தப் பாடலில் கடைசியில்

“வித்திவான் நோக்கும் புன்புலம் கண்ணகள் வைப்பிற்றயினும்
நண்ணியானும் இறைவன் தாக்கு உதவாதே”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, தாங்கள் விதைத்தான்ய மாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பொருளை விவசாயிகள் சொம்ப மழை பெய்தால் உடனே நிலத்தில் கொண்டுபோய் இறைத்து விடுவார்கள். அப்படி விதைத்தபிறகு வானத்தை நோக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். மழை பெய்யுமா என்று வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற பொட்டல் நிலம். அந்தப் பொட்டல் நிலம் ஒரு அரசனுக்கு எவ்வளவு இருந்தாலும்கூட, அதனால் வரும் படி வராது, ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. நாட்டை அதை வைத்துக்கொண்டு ஆளமுடியாது, அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்ற மனோபாவத்தைத்தான் அது சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதையெல்லாம் பார்க்குமிடத்து கண்டிப்பாக நிலவரி என்பது எந்தக்காலத்திலும் இருந்துதான் இருக்கிறது என்ற ஒரு நிலைமை தெரியவருகிறது. நிலவரியே வேண்டியதில்லை என்று ஒரு சாரார் கூறுகிறார்கள். நிலவரியையே எடுத்துவிட்டால் என்றுகூட கூறுகிறார்கள். அதற்கு நான் கண்டிப்பாக மறுப்பு கொடுக்கிறேன். காரணம், நிலவரியை எடுத்துவிட்டால் விவசாயிக்கு இருக்கிற ஒரு பாத்தியதையும் உரிமையும் கண்டிப்பாக போய் விடும். அந்த அளவிலே நிலத்தினமீது தீர்வை போடுவதை நான் மனமாற வரவேற்கிறேன். அப்படிப்பார்க்கும்பொழுது ஒன்றை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அது என்னவென்றால், போடுகிற வரி விவசாயிகளை பாதிக்காத அளவுக்குப் போட வேண்டும். அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய

23rd July 1962] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

கடமை. வரியே கூடாது என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல. அது நடைமுறையில் நடக்கக்கூடிய ஒரு காரியம் அல்ல. ஆகையினால், வரி விதிக்கின்றபொழுது அரசாங்கம் ஒரு விஷயத்தை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். விலை சில சமயங்களில் உயர்வாக இருக்கலாம். இப்பொழுது உயர்வு என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த சமயத்தில் ஒரு ஏகருக்கு ரூ. 5, 10 மேலே போடுவது அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்காது. விலைவாசி உயர்வு, தாழ்வு அரசாங்கத்தின் கையிலோ மக்கள் கையிலோ கிடையாது. அந்தந்த சமயத்தில் பொருளாதார நிலைமை எப்படி எப்படி இருக்கிறதோ, அந்த நிலைமையை அனுசரித்து தான்யத்தின் விலை ஏறுவதும் இறங்குவதும் நடக்கிறது. ஒரு சமயத்தில் விலை கீழே வருகிறபொழுது நாம் விதிக்கிற அதிகப்படியான வரி விவசாயிகளுக்கு பாதகம் விளைவிக்கலாம். ஆகையினால், இந்த இரண்டு காலத்தையும் அனுசரித்து ஒரு ஏகருக்கு என்ன வரி என்று விதிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரி விதிப்பு பற்றி பேசும் பொழுது ஒரு முக்கியமான செய்தியை வெளியிட்டார்கள். ஒரு குறள் உண்டு :

“கேட்பார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.”

ரோம்ப அருமையான குறள். பட்ஜெட் மீது நடந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளித்துப் பேசும்பொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ரோம்ப அனுபவம் வாய்ந்தவராதலால் ஒரு அருமையான கருத்தை அத்தனை பேர்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கக்கூடிய ஒரு வகையிலே அமைத்துச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் குறள் சொல்லுகிறது. ‘கேட்பார்’ என்று சொல்லுகிறபொழுது, அந்தக் காலத்திலேயே கட்சி, பிரதிகட்சி இருந்திருக்கும்போல் இருக்கிறது. ‘கேட்பார்’ என்று சொல்லுவது ஆளும் கட்சியாகிய நாங்கள் என்று சொல்லலாம். ‘கேளார்’ என்று சொல்லுவது எதிர்ப்பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடியவர்கள் என்று சொல்லலாம். (குறுக்கீடு)

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : பரிமேலழகருடைய உரையில் அப்படியில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் கொளந்தையம்மாள் சொல்லுகிறார். அதில் அப்படி இல்லாவிட்டாலும் நான் ஒரு ஆராய்ச்சியில் அப்படி சொல்லலாம். அது பொருந்துகிறதா, இல்லையா என்பதை சபை கவனிக்கவேண்டியதுதான். ஸ்பீக்கர்களுக்கு வருகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : பாட்டையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே? விஷயத்திற்கு சீக்கிரம் வரவேண்டாமா?

[23rd July 1962]

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : 'கேட்டார்' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், 2,000, 3,000 வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே கட்சி, பிரதிகட்சி இருந்தது என்று தெரிகிறது. 'கேட்பார்' என்ற சொல் இந்த சமயத்தில் எங்களைக்குறிக்கிறது. 'கேளார்' என்ற சொல் எதிர்க்கட்சியினரை குறிக்கிறது. நான் கூடத்தான் இவ்வளவு வரி போடக்கூடாது, ரூ. 23-க்கு மேல் போடக்கூடாது என்று எதிர்த்தேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆய்வுரையைக் கேட்டபிறகு, அது கூட நியாயம்தான் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறேன். அது தான் அவருடைய சொல். அவருடைய ஆழ்ந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர் சொல்லுவதில் இருக்கக்கூடிய ஒரு தெளிவு. அதைத்தான் குறள் சொல்லுகிறது. நீங்கன்கூட (எதிர்க்கட்சியினரைப் பார்த்து) 'ஆமாம், ஆமாம்' என்று தலையை அசைத்தீர்கள். (சிரிப்பு). 'கேளாரும் வேட்ப மொழி வதாம் சொல்'. நீங்கன்கூட மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய ஆய்வுரையின் காரணமாக கொஞ்சம் தலையை அசைத்தீர்கள்.

தலையை அசைக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர் சொல்லக்கூடிய சொல் இருந்தது. அந்த ஒரு வகையிலே நான் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ஒருபான்மையை வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும்கூட, நஞ்சை நிலத்திற்கு ஏகர் ஒன்றுக்கு வரி ரூ. 25-க்கு மேல் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். நிலத் தீர்வை என்று சொல்லுகிறபொழுது, ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய நிலத் தரத் தீர்வை, அதற்கு மேலே தண்ணீர் தீர்வை, அதற்கு மேலே கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் போடக்கூடிய தீர்வை உண்டு. மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போடுகிற ஒரு தீர்வை உண்டு. அதற்கு மேல் கல்வி செஸ், இப்படி 7, 8 ஐடெம்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் சேர்த்தாலும்கூட, நஞ்சை நிலத்திற்கு ஏகர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25-க்கு மேல் போகாமல் இருக்கவேண்டும். 1934-ல் ரி-செடிஸ்மெண்டு ஆன போது இருந்த நிலைமைக்கும் இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆகையினால், 3 போக நஞ்சை நிலத்திற்கு மேலும் தீர்வை போடுவது நியாயம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மை. அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். அதுமாதிரமல்ல. பின்னாலே விலைக்குறைவு ஏற்படும்பொழுது பாதகம் ஏற்படக்கூடாத அளவுக்கு நாம் வரி விதிக்கலாம். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஈரோடு கீழ்பவானி ஆயக்கட்டு பகுதி இருக்கிறது. அங்கே வரி சராசரி ரூ. 25 ஆகிறது. எல்லாவற்றையும் கூட்டிப்பார்க்கும்பொழுது அதற்கு மேலே அபிவிருத்தி வரிகூட விதிக்கப்படுகிறது. அதைப்பற்றிய சட்டம் 1955-ம் ஆண்டிலேயே பாஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கை கூறுகிறது. இதையும்கூட சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்து, எல்லா வரிகளும்

23rd July 1962] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

சேர்த்து ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 25 அல்லது 26-க்கு மேல் போகாத வாயு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் இந்த உரம்புத் தண்ணீர் வடிகாலிலே வடிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஓரி ரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கனம் மந்திரி கக்கன் அவர்களும், கனம் மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கீழ்பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதிக்கு வந்து சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுப் போனார்கள். அப்பொழுது கனம் மந்திரி கக்கன் அவர்கள் ஒரு அருமையான யோசனையைச் சொன்னார்கள். எங்கெல்லாமோ வாய்க்கால் தண்ணீர் போகிறது, உரம்புத் தண்ணீர் போகிறது, ஆகவே விவசாயிகளைத் தடுக்காமல் தாசில்தாருக்கோ அல்லது கலெக்டருக்கோ விண்ணப்பம் போட்டால், பெர்மிட் கொடுத்து, அவர்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும்படிச் செய்து கொடுப்பது நல்லது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதன் பிறகு ஒரு உத்தரவுகூட வந்தது. பல விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டும் சரியான வகையில் கவனிக்காமல், பென்ஸ்டி எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறது. சில கேஸ்களில் வஜா செய்யப்பட்ட போதிலும், சிறிய விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் ஒரு முறையை உருவாக்கவேண்டும். கனம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆகஸ்டு மீதப்பகுதியில் அங்கு வருவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் அங்கு வரும்பொழுது, இந்த இடைஞ்சல்களை எல்லாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு முறை ஏற்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நான் சொன்னவற்றை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பும் இந்தக்கோரிக்கையிலே அடங்கியிருக்கிறது. இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் தாலுகா ஆபீஸ்கள்தான் தூணாக விளங்குகின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தாலுகா நிர்வாகத்தின்மீது சற்று கவனம் செலுத்தி, இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மேலதிகாரிகள் இன்ஸ்பெக்டர் பண்ணக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். சில ஊர்களிலே ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஏழை விவசாயிகளுக்கு உபத்திரவம் கொடுப்பது இந்த தாலுகா ஆபீசுகள்தான். தாலுகா ஆபீசுகளிலே ஊழல்கள் இருந்தால், அவை சிறிய விவசாயிகளைப் பாதிக்கும். ஆகவே, இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மேலதிகாரிகளால் இன்ஸ்பெக்டர் நடத்தி, மக்களையும் கலந்து, என்னென்ன ஊழல்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை அகற்று வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், நிர்வாகம் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக, இதனால்தான் துஷ்பிரசாரம் எல்லாம் பரவுகிறது. “காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போட்டீர்களே, உங்களுடைய சர்க்கார் நடக்கும் லட்சணத்தைப்

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [23rd July 1962]

பாருங்கள்” என்று வேண்டுமென்றே சொல்லுகிறார்கள். தாலுகா ஆபீசர்கள் நல்ல முறையில் நடந்தால் இம்மாதிரிச் சிறிய உபத்திரவங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படாது.

விவசாயத்திற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது நிலம். அந்த நிலத்துக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ரொம்ப தொடர்பு இருக்கிறது. நம்முடைய நாடு சோஷலிச சமதர்ம மார்க்கத்திலே செல்லவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் ஒரு கொள்கையை வகுத்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் சர்க்காரும் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் நியாயமும், தர்மமும் கூட. இந்தியா போன்ற ஏழைகள் அதிகம் வசிக்கக்கூடிய நாட்டிலே சோஷலிசத்தை விட்டால் வேறு கதியே நமக்குக் கிடையாது. அதனால்தான் காங்கிரஸ் இந்த மேலான தத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் குடிவாரச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. அதோடு மட்டுமல்லாமல், நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தையும் நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஜாதிபதி அவர்களும் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் நான் படித்தேன். அதன்படி 5 பேர்கள் அடங்கிய ஒரு விவசாய குடும்பத்துக்கு 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர்கள் வைத்திருக்கலாமென்று ஒரு வரையறை செய்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக, தனி மனிதனுடைய சுதந்திரம், தனி மனிதனுடைய வளர்ச்சி, தனி மனிதனுடைய உணர்ச்சி, என்ற வகையிலே வளர்ந்திருக்கக் கூடிய நாடு நமது இந்திய நாடு. இது நமது இலக்கியங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் இவைகளிலிருந்து தெரியவரும், தனி மனிதனுக்கு அவ்வளவு வாய்ப்புக் கொடுத்து, முழுக்க முழுக்க உரிமை கொடுத்து, அதனால் வளரப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டை உடையது நமது தேசம். இருந்தாலும்கூட, அந்த தனி மனித சுதந்திரமானது சமுதாயத்திற்கு பாதகம் விளைவிக்க முடியாத வகையிலே அறம் என்ற ஒரு வேலியை அமைத்தார்கள். அந்த “அறம்” என்பதுதான் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட ஒரு மானஸீகமான சட்டம். ஆனால் எப்பொழுது மனிதன் தன்னுடைய சுயநல உணர்ச்சியை மேலாகக் கொண்டு, தன்னுடைய பேராசையை மேலாகக் கொண்டு, இந்த அறத்தை மறந்துவிடுகிறானோ, அப்பொழுது சமுதாயத்திற்கு தீங்கு வருவதை நாம் உணருகிறோம். ஆகவே தனி மனித சுதந்திரம் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்தும்பொழுது, அதைத் தடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் கம்யூனிஸ்ட் தத்துவங்கள் எல்லாம் தோன்றின. மார்க்ஸ் தத்துவத்தை நான் படித்திருக்கிறேன். ரொம்ப நல்ல அம்சம்தான் அது. தனி மனிதனுடைய உணர்வு அதிகமாகப் போய் சமுதாயத்தை அழிக்கும் வகையிலே வரும்பொழுது, இந்த கம்யூனிஸ் தத்துவம் தோன்றுகிறது. அந்த சமயத்தில் அது வேண்டியதாகத் தான் இருக்கிறது.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

23rd July 1962]

* திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சோஷலிஸ சம தர்மத்தை உருவாக்கக் கூடிய அரசாங்கம் எந்த முறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்தினால் அந்த அரசாங்கத்துக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு நிர்வாகத்திற்கு மானியம் கோரி இருக்கிறார் கனம் அமைச்சர் அவர்கள். ரெவின்யூ இலாகாதான் அரசாங்கத்தின் ஒரு ஊண். அந்தத் துண் சரிவர வேலை செய்யுமேயானால், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே பரவும். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துக் காட்டிய மாதிரி புகார்களுக்கு இடமே இருக்க முடியாது. அந்த நிர்வாக இயந்திரம் நன்றாக நடைபெறுவதற்கு மானியம் கோரி எவ்வளவு கொடுத்தாலும் அதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். அந்த நிர்வாக இயந்திரத்தின் அடித்தளம் போன்ற தாலுகா ஆபீசைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மக்களிடையே இருக்கிற அதிருப்திக்குக் காரணம் சிறிய சிறிய நிர்வாகங்கள் சீர்குலைந்து போவதுதான். அரசாங்கத்தின் பேரிலும், ஆளும் கட்சியின் பேரிலும் மக்களுக்கு இருக்கிற நம்பிக்கை போய்க் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் நிர்வாக ஊழல்கள். கனம் அமைச்சர் பூவராகன் அவர்கள் கோயம் புத்தூரிலே ஒரு ஊருக்குச் சேர்னார்கள். முப்பது பேர்கள் வேலை செய்யவேண்டிய ஒரு அலுவலகத்திலே ஒரே ஒருவர் தான் அமைச்சர் அவர்கள் போகும்பொழுது இருந்தார். மற்றவர்கள் வரவில்லை என்ற செய்தியை நான் பத்திரிகையிலே படித்தேன். பொது மக்களுக்கு அரசாங்கத்தினிடம் எவ்வளவு தான் அபிமானம் இருந்தாலும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மீது எவ்வளவு தான் பக்தியும், நம்பிக்கையும் இருந்தாலும், அவற்றை நிறைவேற்றுகிற நிர்வாகம் இத்தகைய நிலைமையில் சீர்குலைந்திருந்தால், மக்களுடைய நிலைமை என்னவாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் மக்களின்மீது எவ்வளவோ பொறுப்புள்ள முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கும் போது அவர்களை பொறுப்புடன் நடத்தக்கூடிய நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சத்தியாக்கிரஹ போராட்டம் என்ற பெயரால் எவ்வளவோ காலித்தனமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப்பார்த்து “காலித்தனம்” என்று சொல்லலாமா?

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன் அவர்கள் பொது மக்களிடத்தில் எவ்வளவு காலித்தனமாக கொள்ளைக்காரத்தனமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரிய வரும்.

[23rd July 1962]

திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : எதிர்க் கட்சிக்காரர்களைப் பார்த்து காலித்தனம் என்று சொல்லலாமா?

கனம் சபாநாயகர் : அப்படிச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வெளியில் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டேன். சட்டசபையைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. இங்கே கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு புண்படும் அளவில் குறிப்பிடவே மாட்டேன். இங்கு கனம் அங்கத்தினர்களைப்பற்றி ஒரு நாளும் குறிப்பிடவே மாட்டேன். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு மரியாதைக் கொடுக்கத்தான் செய்வேன். வெளியில் நடந்ததைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டேன், என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : வெளியே நடந்த அவல நிலையைப்பற்றி குறிப்பிட்டதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களைப்பற்றி காலித்தனம் என்று சொன்னதோடல்லாமல் அதைச் சார்ந்து இன்னும் இரண்டொரு வார்த்தைகளையும் வேறு சேர்த்துச் சொல்லுகிறார். அதை மறுபடியும் சொல்வதற்கு எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை சட்ட சபைக்குள் உபயோகிப்பது சரியா, அதிலும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களைப்பற்றி குறிப்பிடுவது சரியா, சபையின் கௌரவத்திற்கும் கண்யத்திற்கும் உகந்ததா, அது சட்டசபையின் மரியாதைக்கு உகந்ததாக இருக்குமா, அது பொருத்தமாக இருக்குமா என்பதை பணிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சா. கணேசன் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த கனம் அங்கத்தினரையாவது புண்படுத்த வேண்டும் என்ற அளவில் நான் பேசவில்லை. எந்த கனம் அங்கத்தினரையும் அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமும் எனக்குக் கிடையாது. யாருக்கும் மரியாதைச் செலுத்த முன் வருவேன் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டசபைக்கு வெளியே நடந்த காலித்தனத்தைப்பற்றி தான் நான் குறிப்பிட்டேன். சில அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் காலித்தனமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

கனம் சபாநாயகர் : யாரை எப்படிச் சொன்னாலும், மற்றக் கட்சிகளைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது இன்னும் கொஞ்சம் கண்ணியமான வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தலாம். குற்றத்தைக் கண்டிக்கலாம். ஆனால் கண்ணியமான வார்த்தைகளைத்தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதே என்னுடைய தீர்ப்பு.

23rd July 1962]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : மிகவும் நன்றி. எந்த கனம் அங்கத் தினரையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. கனம் அமைச்சர் பூவராகன் அவர்கள் செய்த ஒரு காரியத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டேன். அம்மாதிரி நிலைமையில் முன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியாமல் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அது நிறைவேற விடாமல் என்னென்ன காரியங்களை செய்ய வேண்டுமோ அவை உடனடியெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த இலாகாவை இப்பொழுது நடத்துகிற கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் இதற்கு முன் அவரிடமிருந்த பல இலாகாக்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று சிறு விவசாயிகளை நேரடியாகக் கண்டு அவர்களுடைய குறைகளை நேரடியாகத் தெரிந்து கொண்டு பல திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார். அந்த முறையைக் கையாண்டால் எவ்வளவோ நல்லதாக இருக்கும். இங்கு வந்து கனம் அமைச்சர்களை பெரிய பணக்காரர்களும் அரசியல் வாதிகளும் தான் பார்க்க முடியுமே தவிர சாதாரண விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள் வந்து பார்க்கவே முடியாது. ஏழை குடியானவனுக்கும், ஏழை விவசாயிக்கும், ஏழை தொழிலாளிக்கும் தாலுகா ஆபீசுதான் தெரியும். அங்கே இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தான் அவனுக்கு முதன்மந்திரி. அங்கே இருக்கக்கூடிய தாசித் தார்தான் முதல் மந்திரி என்று அவன் நினைக்கிறான். ஏழைகள் அவர்களைத் தான் பார்க்க முடியும், பணக்காரர்களும் அரசியல்வாதிகளும் தான் மந்திரிகளைப் பார்க்க முடியும். நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற நூற்றுக்கு 97 பேர்கள் இப்படிப்பட்ட ஏழைகள் தான். சில அதிகாரிகள் தவறு செய்து விட்டு அதைப்பற்றி பொதுமக்கள் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் “எல்லாம் உங்கள் மந்திரிதான் செய்தார்” என்ற முறையில் பதில் சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் அதிகாரிகள் சொல்வதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். இப்படியே சொல்லி தட்டிக்கழித்து விடுகிறார்கள். கட்சியின் பெயரால் ஆட்சி நடப்பதால் கட்சியைச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும்.

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உத்தியோகஸ்தர்கள் மந்திரிகளைக் கேளுங்கள் என்று சொல்வதாகக் கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களை மிரட்டுகிறார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது. பொதுவாக அப்படி மிரட்டுவது சரியல்ல. அதனால் தான் மந்திரிகளைப் போய்க் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். மந்திரிகளைப் போய்க் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அரசாங்கத்தைப் போய்க் கேளுங்கள், அவர்கள் உத்தரவு போடவேண்டும் என்றுதான் அர்த்தம், இவர்களுடைய

[திரு. கு. காமராஜ்]

[23rd July 1962]

மிரட்டல்களுக்கு பயந்து நடக்காமல் அப்படி எந்த அரசாங்க உத்தியோகஸ்தராவது நடந்திருந்தால் அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டுவதை நானும் பாராட்டுகிறேன். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக கிராம மக்கள் மத்திரிகளையும் உத்தியோகஸ்தர்களையும் பார்க்க முடியவில்லை. அரசியல் வாதிகளாலும், பணக்காரர்களாலும் தான் பார்க்க முடிகிறது. சாதாரணமாக பொது மக்கள் பார்க்கக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். நான் சொன்னதை கனம் முதல் அமைச்சர் புரிந்துகொள்ளாமல் தவறாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

கனம் திரு. கு. காமராஜ்: நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. உத்தியோகஸ்தர்கள் மீது அவைசியமாகப் புகார் சொல்லக்கூடாது. அவர்களைக் கண்டித்துப் பேசக்கூடாது என்பது இல்லை. அவர்களை மிரட்டுவது கூடாது என்பதைத்தான் சொன்னேன். அரசாங்கம் உத்தரவுபோடுவதைத்தான் “மத்திரியைக் கேளுங்கள்” என்று சொல்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் அங்கத்தினர்களைப்பற்றியும் அவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய பொறுப்பைப் பற்றியும் விளக்கிக்கொண்டு வருகிறேன். கிராம மக்களுக்கு கஷ்டம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி கஷ்டம் இல்லாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப் பார்த்துக்கொண்டால்தான் இந்த நாட்டில் போடக்கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் நன்றாக நிறைவேற்றப்படும் என்பதைத்தான் நான் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மத்தியில் நில வரி விஷயமாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய அளவில் பதில் சொன்னார். நில வரியைப் பொறுத்த வரைக்கும் நான் ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நில வரி விதிக்கக்கூடிய பட்டாதார்கள் 62 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 62 லட்சம் பட்டாதார்களில் ஜாயின்ட் பட்டா இருக்கக்கூடிய அதாவது 5, 4, 3, 2 பேர்கள் சேர்ந்து இருக்கக்கூடிய பட்டாக்களைக் கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு கோடிக்கு மேல் பட்டாதார்கள் வருவார்கள். அவர்கள் கட்டக்கூடிய வரி ஒரு கோடி தான் வரும். இப்படி ஒரு கோடிக்கு மேல் பட்டா உள்ளவர்களுக்கு வரி போட வேண்டியது அவசியமா. அதன் மூலம் வா வேண்டிய வருவாய் வரவேண்டியது அவசியமா என்பதையும் அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஒளவுக்குத் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய பதிலைச் சொன்னாலும் அந்த வரிக்கு அவசியம் உண்டா என்பதைத்தான் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்

23rd July 1962] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பொன்னப்பன் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார். திருநெல்வேலி ஜில்லா இன்றைக்கு தம்முடைய காரியாலயங்கள் எல்லாம் நடுநாயகமாக அமையப்பெற்றிருக்கிறது. கலெக்டர் அலுவலகமும் தலைமை நகரும் அந்த மாவட்டத்திற்கு நடுவில் அமைந்திருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்திற்குப் போகவேண்டுமானால் இதில் ஒரு பகுதி மாற்றி அமைக்கப்பட்டால் முப்பது, முப்பத்தைந்து மைல் போகும்படியாக இருக்கும். அதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. ஆகவே திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியை அந்த மாவட்டத்தோடு இணைப்பதற்கோ, அல்லது அந்த மாவட்டத்தில் இருந்து ஒரு பகுதியை ஒங்கே இணைத்துக்கொள்வதற்கோ நாங்கள் தயாராக இல்லை. எங்கள் மாவட்டப் பகுதி மக்களும் விரும்பமாட்டார்கள். அப்படி இருக்க, “நாங்கள் வர மாட்டோம், நீங்கள் வேண்டுமானால் வாருங்கள்” என்று திரு. பொன்னப்பன் அவர்கள் சொன்னதுதான் வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் நாங்கள் விரும்பவில்லை. எங்களையும் அங்கே சேருங்கள் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. நெல்லை ஜில்லா நல்லமுறையில் அமைந்திருக்கிறது. ராமநாத புரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தலை கலையிலும், கால் கடலிலும் கிடக்கலாம். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்த வரையில் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் இந்த மாவட்டத்தைப் பிரிக்க வேண்டாம் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே திரு. பொன்னப்பன் அவர்கள் பயப்படவேண்டாம். ஆகவே நான் ஏற்கனவே சொன்னமாதிரி ரெவின்யூ ஆபீஸ், தாசில்தார் ஆபீஸ் இங்கெல்லாம் நிர்வாக இயந்திரத்தை நல்ல முறையில் செயல்படும்படியாகச் செய்தால் இந்த நிர்வாகத்தில் இருக்கிற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேறும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்லிய யோசனைகளை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே.ஜார். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே விவசாயிகள் தான் கல்வி வரி கொடுக்கின்றார்கள். ரோடு வரி கொடுக்கின்றார்கள். மற்ற துறையில் உள்ளவர்களிடம் இருந்து கல்வி வரியும் வாங்குவதில்லை. ரோடு வரியும் வாங்குவதில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் தான் ரோடு இல்லாமல் இன்றையதினம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுபோலவே அவர்களுடைய குழந்தைகள் தான் ஹைஸ்கூல் படிப்புப் படிக்கவேண்டுமென்றால் கூட, ஹைஸ்கூல் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுடைய விவசாயப் பண்டங்களை நகரங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு ரோடு வசதியும், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு மேல் படிப்

[திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

[23rd July 1962]

புக்கு ஹைஸ்கூல் வசதியும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் விவசாயிகள் உள்ள பகுதியில் ஸ்பெஷலாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய பிராந்தியங்களிலே ஒரு ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் முதலில் நாலாயிரத்து நானூறு ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்கிறார்கள். இரண்டாவது வருஷம் தாண்டியவுடன் மூவாயிரத்து ஐதூறு ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் கட்டிடம் கட்ட, தளவாட சாமான்கள் வாங்க வேண்டியதுக்கெல்லாம் இவர்கள் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏழை விவசாய மக்கள் இந்தச் செலவுகளுக்கு எல்லாம் பணம் கட்டமுடியாமல் அவர்களுடைய பிராந்தியங்களிலே உயர்தரப் பள்ளியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் ஏன் தொகுதியில் பாண்டுகுடி என்ற கிராமத்தில் ஹைஸ்கூல் வேண்டுமென்று கேட்டோம். கலெக்டரும் அதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார். முதலில் கட்ட வேண்டிய தொகையையும் கட்டச் சொல்லி ஆர்டர் போட்டார். நாங்களும் நாலாயிரத்து நானூறு ரூபாய் கட்டினோம். மேலும் ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டியும் கொடுத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு செய்திருந்தும் அங்கே ஒரு ஹைஸ்கூலை ஏற்படுத்த பர்மிஷன் தரவில்லை. அங்கே இன்னமும் ஹைஸ்கூல் ஏற்படவில்லை. அந்தப் பிராந்தியத்திலே 30 பையன்கள் ஹைஸ்கூலில் சேரமுடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: The hon. Member may come to the subject proper.

திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: முப்பது பையன்கள் ஸ்கூலிலே படிப்பதற்கு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் பல தடவை நான் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட அந்த ஹைஸ்கூலை உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு ஆர்டர் இன்னமும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக 30 பையன்கள் பள்ளியில் சேராமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அந்தத் தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் இந்த ஹைஸ்கூலை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று அரசினர் இருக்கிறார்களோ என அந்தப் பகுதி மக்கள் அச்சப்படுகிறார்கள்.

கனம் திரு. கு. காமராஜ்: கனம் ஈபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குக் கிடைத்த தகவலிலிருந்து, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எப்படியாவது அந்த ஹைஸ்கூலைத் தாம் ஏற்படுத்தித் தருவதாகச் சொல்லி, அந்தப் பையன்களை வேறு பள்ளிக்கூடத் திற்குப் போகக்கூடாது என்று தடுத்துவிட்டார்கள் என்று தான் தெரிகிறது.

23rd July 1962]

திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நான் தடுத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஆதாரம் ஏதாவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. கு. காமராஜ்: கனம் அங்கத்தினர் என்ன ஆதாரம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் நினைக்கிறார்கள், சொல்கிறார்கள் என்பது போலத்தான் நானும் சொல்கிறேன். அந்தப் பகுதி மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: அந்தமாதிரி மக்கள் பேசிக்கொள்வது மட்டும் அல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சேர்த்தவர்கள் தான் வேண்டுமென்றே இந்த ஹைஸ்கூல் அங்கே ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள் என்பதாக சொல்வதை என்னால் நிரூபிக்கவும் முடியும்.

MR. SPEAKER: The hon. Member may please come to the subject. Otherwise The hon. Minister for Revenue may not be able to answer. The hon. Member is not leaving the "High School" and "30 boys".

திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: தமிழில் சொல்லவேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர்: சபை முன்பாக இருக்கும் மானியங்களுக்குட்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றித்தான் பேசவேண்டும். ஹைஸ்கூல், 30 பையன்கள் என்றே சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே ஐந்து நிமிஷங்களுக்குமேல் அதைச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். எனக்குக் கல்வி மானியத்திலே பேசுவதற்கு அவகாசம் தராததனால்தான் நான் அதைப்பற்றி இங்கே சொல்ல அனுமதிக்கவேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர்: அனுமதிக்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் உட்கார்ந்து கொள்ளவேண்டும். அடுத்து திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் பேசுவார்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாக மானியத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது Madras Cultivating Tenants 'Protection Act' அமுல் நடத்துவது R.D.O. பொறுப்பில் நடந்து வருகிறது. அவர்களுடைய வேலை பளுவினால் அந்த ஆக்கை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது சாத்தியமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஸ்பெஷல் R.D.O. ஒருவரை நியமனம் செய்தால் அந்த சட்டத்தை காலதாமதமில்லாமல் அமுல் நடத்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிகிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [23rd July 1962]

அதுமாதிரி நியாயவாரச் சட்டம் தாசில்தார் பொறுப்பில் இருக்கிறது. மாதக்கணக்கில் அந்தமாதிரி வழக்குகள் நடைபெறுகின்றன. சாதாரணமாக ஒரு குடியானவன் தனக்கு நியாயவாரம் நிர்ணயித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தாக்கல் செய்துகொண்டால் கிட்டத்தட்ட முடிவு ஏற்பட ஒரு வருஷம் ஆகிறது. ஒரு குடியானவன் தாலுகா தலைநகரத்திற்கு பத்து அல்லது இருபது வாய்தாவுக்காக அலைப வேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா ரீதியில் இரண்டு ஸ்பெஷல் தாசில்தார்க்கையாவது போட்டு இந்த Fair Rent ஆக்கை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றவேண்டும்.

அடுத்து இன்னும் ரெட்டேபிலம் முறை போகவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கேரள கவர்ன்மெண்டில் ஒரு கடிதம் கொடுத்தால் உடனே அவ்விளாகா அதிகாரிகள் அன்று மாலைக்குள் பதில் அளித்துவிடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் பதில் அளிக்க எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்றாவது சொல்கிறார்கள். ஒன்று உடனடியாக நடக்கும். இல்லையெனில் எவ்வளவு நாள் தாமதப்படும் என்றாவது தெரியும். அந்த மாதிரியாக இங்கே செய்தால் நல்லது. தபாலுக்கு பதிலே கிடையாது. என்ன ஆயிற்று என்றே தெரிவித்தலை. இப்பொழுது ஜமாபந்தி நடக்கிறது. இப்பொழுது தேவை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக பட்டா ட்ரான்ஸ்பரூக்காக முப்பது நாட்கள் ஜமாபந்தி வைப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். ஜமாபந்தி செலவு அதிகமாகிறது. அதற்குப் பதிலாக ஆடிட் முறையைக் கொண்டுவரலாம். ஒவ்வொரு பிரக்காவுக்கோ அல்லது ப்ளாக் லெவல்லோ ஆடிட் முறையை வைக்கலாம். ஆகவே, ஜமாபந்திக்குப் பதிலாக ஆடிட் முறையை ஆங்காங்கு வைப்பது நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

‘Minor Irrigation’ குளங்களின் பராமரிப்பு இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது. யூனியன் பொறுப்பில் விடுவதற்கு முன்பு அது ரெவினியூ இலாகாவின் பொறுப்பில் இருந்தது. குளங்களின் மராமத்து வேலைகள் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருந்தாலும், குளம் பாசி ஏலம் விடுவது ரெவினியூ இலாகாவிலேயே இருக்கிறது. குளம் பாசி ஏலம் விடும் பொறுப்பையும் யூனியனுக்குக் கொடுத்தால், கூடுதலான தொகைக்கு ஏலத்தில் போக வழி ஏற்படும். குளம் பாசி ஏலம் விடுவது ரெவினியூ ‘பீபிள்’ ஆகவும், ஏலம் விட்டதற்குப் பிறகு, குள சம்பந்தமாக மராமத்து காரியங்களைச் செய்வது யூனியனாகவும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி குளம் பாசி ஏலம் விடுவதை யூனியன் பொறுப்பில் விட்டால் அதிகத் தொகைக்கு ஏலம் விட வழி ஏற்படுவதோடு, குள மராமத்தும் நல்லமுறையில் செய்ய வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா அடிப்படையில், நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதற்குப் பல அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தின் அளவைச் சற்று குறைக்கலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

23rd July 1962] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

உதாரணமாக தென்காசிக்கு ஒரு தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார், லோன் தாசில்தார் என்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தென்காசிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் வி. கே. புதூரில் ஜமீன் ஒழிப்பு பிரதேசத்தில் ஒரு அடிஷனல் தாசில்தார் ஆபீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்காசியில் நாலில் ஒரு பங்கு விஸ்தீரணமேயுள்ள செங்கோட்டைக்கு ஒரு தாசில்தார், ஒரு டெபுடி தாசில்தார், ஒரு லோன் தாசில்தார் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி செங்கோட்டைக்கு ஒரு தாலுகாவுக்கு வேண்டிய அடிப்படையிலே எல்லாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தென்காசி தாலுகா பெரியதாக இருக்கிறது. தென்காசியில் நாலில் ஒரு பங்கு விஸ்தீரணம் தான் செங்கோட்டை இருக்கிறது. ஆகவே, செங்கோட்டையையும் தென்காசியையும் இணைப்பதன் மூலம், மூன்று நிர்வாகத்தை இரண்டு நிர்வாகமாகச் செய்துவிடலாம். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக, செங்கோட்டைக்கு அதிக மதிப்பு ஏற்படும், அதாவது தாலுகாவுக்குள்ள மதிப்பும் ஏற்படும். மூன்று நிர்வாகத்தை, இரண்டு நிர்வாகமாக்கினால், நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்கவும் முடியும் என்ற யோசனையை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரெனினியூ டிவிஷனல் ஆபீசில் ஜெனரல் ஹெட் க்ளார்க் ஸ்பெஷல் கிரேடிட் போடப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால், அதே ரெனினியூ டிவிஷனல் ஆபீசில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஹெட் க்ளார்க் டெபுடி தாசில்தார் கிரேடிட் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஒரே ஆபீசில் இரண்டு பேரும் வேலை செய்யுட்போது, கிரேடிட் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக்கூடாது. அதைப்போக்கி, இரண்டு ஹெட் க்ளார்க் கிரேடையும் ஒரே நிலையில் வைத்து, சம்பப்படுத்தினால் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸைப் பழையபடி சீர்திருத்தம் செய்ய, அதாவது 1955-ம் வருஷத்திய மூன்றாவது எண்ணுள்ள ஆக்கைட் சீர்திருத்தம் செய்வதாக அறிக்கையில் தெரிகிறது. ஒரு வேண்டுகோள்—ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் மராமத்து செய்த இடங்களுக்கு விதி விலக்கு தேவை என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஜமீன் ஒழிப்பு வருவதற்கு பல வருஷங்களுக்கு முன்பு ஜமீன்தார்கள் குளங்களை மராமத்து செய்தார்கள். அதன் பிறகு பல வருஷங்கள் அவை செப்பனிடப் படாமல் இருந்தன. அவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு உணவு உற்பத்தி இலாகா (ஃபுட் பிரொடக்ஷன் டிபார்ட்மெண்ட்) மூலமாக அபிவிருத்தி செய்யப்படுகிறது. அப்படி அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதால் அதற்கும் பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் போடப் படுகிறது. ஜமீன்தார் மாமூலாகச் செய்யவேண்டிய பாசன அபிவிருத்தி வேலைகளை அவர்கள் செய்யாமல் இருந்ததால், பல வருஷங்களாக குடிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நம் முடைய சர்க்கார் அதை நல்ல அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [23rd July 1962]

அதற்கு பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் என்று போடுவானேன்? கிடைக்க வேண்டிய நன்மையெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு நிறுத்தப் பட்டிருந்தது; அது தானே இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப் படுகிறது; கிடைக்கவேண்டியது கிடைத்திருக்கிறதேயொழிய அபிவிருத்தி அடையவில்லையே. இருக்கக்கூடியதற்கு 'அஷ்யூர்டு ஸப்ளை' கொடுக்கப்படுகிறது. அவ்வளவுதான்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இம்மாதிரி அபிவிருத்தியினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதல்லவா?

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய பாசனம் தான் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்கு 'அஷ்யூர்டு ஸப்ளை' கிடைத்திருக்கிறது. ஜமீந்தாரியில் செய்யவேண்டியதைச் செய்யாததனால், அது அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுகிறது. அவ்வளவு தான்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : பாசன வசதி இருந்திருந்தாலும், நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படாமல் அவை இருந்தது. விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படியான சீர்திருத்தம் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. இதுதான் இருக்கும் நிலை. அதற்கு பெட்டர்மெண்ட் லெவி போடவேண்டுமா, போடவேண்டாமா என்று கனம் அங்கத்தினர் தெரிவிக்கவேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : பெட்டர்மெண்ட் லெவி போட வேண்டுமென்றால், அதற்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும், அதிக அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை. இருக்கவேண்டிய அபிவிருத்தி தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜமீந்தாரியை ஒழித்து விட்டதால், அவர்கள் செய்யவேண்டிய அபிவிருத்தியை அரசாங்கம் செய்கிறது. செய்யப்படவேண்டிய அபிவிருத்தி ரொம்ப நாளாகச் செய்யப்படாமல், தாமதப்பட்டிருந்தது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்த பிறகு அந்த அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்தி சுணக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தி பழையபடி கிடைக்க வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஜமீன் பிரதேசங்களில் பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் போடுவதை அமுல் நடத்தாமல் இருக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் செக்ஷன் 11, 12-படி சில இடங்களை 'அஸெஸ்டு வேஸ்ட்' என்று டிக்ளேர் செய்திருக்கிறார்கள். சில ஜமீந்தார்கள், சட்டத்திற்கு உட்படாமல், அதைத் தனியாக 'பண்ணை லாண்டு' என்று போட்டாகவேண்டும் என்று மனுக் கொடுத்து, அது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை 'declared as assessed waste.' என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை என்ன செய்வது என்பது பற்றி சர்க்கார் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. நல்ல நஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. புஞ்சை நிலங்களும் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் 'அஸெஸ்டு வேஸ்ட்' என்று

23rd July 1962] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

டிக்களேர் செய்யப்பட்டு, உடனடியாக ஏழை மக்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அல்லது கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாகப் பயிரிட வழி செய்யவேண்டும். இப்படி ஒன்றும் செய்யாமல் இன்னும் யாராவது பயிரிடுவதும், 'பி' மெமோ கொடுப்பது ஆர். டி.ஓ.வுக்கு மனு கொடுப்பதும் இப்படியெல்லாம் நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட புறம்போக்கு இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்பெஷல் ஸ்டாஃப் போடப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இமாதிரி 'அலெஸ்டு வேஸ்ட்' ஆக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் டெனட்ஸ் கோவாப் ரேடிங் சொஸைடி வைக்கவோ, அல்லது அவைகளை ஏழை மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கவோ வழி செய்வதற்கு, ஸ்பெஷல் ஸ்டாஃப் நியமித்து செய்யும்படி உத்தரவு கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீசுக்கும் டெலிபோன் வசதி தேவை. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசுக்கு எலெக்ஷன் சமயத்திலிருந்து டெலிபோன் கனெக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எலெக்ஷனுக்குப் பிற்பாடு அவைகளை எடுத்துவிடுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசுக்கும்—கலெக்டர் ஆபீசில் இருப்பது போல டெலிபோன் வசதி இருந்தால், மக்களிடம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவோ, மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்களிடம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவோ வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீஸ், தாலுகா ஆபீஸ் இவைகளுக்கெல்லாம் டெலிபோன் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படுவது அவசியமானது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கிராமச் சாலை அபிவிருத்தி கூட்டுறவுத் திட்டம் என்ற தலைப்பில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்படுவதில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திலிடமிருந்து அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கும்படி வற்புறுத்தி, அதற்கு வழி செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

நேரீஸ்டு கெஸ்ட் ஹவுஸ், மதுரை, திருச்சி, உதகை, கோடைக்கானல் முதலிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் குற்றாலத்தில் வைக்கப்படவில்லை. குற்றாலத்தில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அங்கு ஒரு நேரீஸ்ட் கெஸ்ட் ஹவுஸ் ஏற்படவில்லை. அது மிகவும் அவசியம். குற்றாலத்திற்கு வரும் பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு ஒரு நேரீஸ்ட் கெஸ்ட் ஹவுஸை உடனடியாக வைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ஆர். ரங்கசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா நிர்வாக மான்யக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகளை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[23rd July 1962]

ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம், இன்று சர்க்காரிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற நிலங்களில் எல்லாம் செட்டில்மெண்டும் சர்வேயும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்த முறையில் என் தொகுதியில் சிறுமலை கிராமத்திலே செட்டில்மெண்ட் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்வே நடக்கும்போது, ஏற்கெனவே விவசாயிகள் உழுது பயிர் செய்திருக்கக்கூடிய நிலங்களில் ஒரு சில பகுதியை மட்டும் செட்டில்மெண்டிலே எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு பகுதியை எக்ஸெஸ் விவசாயம் செய்யப்பட்டதாகப் பட்டாவிலே குறித்துக்கொடுக்கப்படுகிறது. ஏன் அம்மாதிரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். என்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே, ஏராளமாக தொகை செலவழித்து, வாழை போன்ற நிரந்தரமான மகசூல் தாக்கூடிய விவசாயங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு வந்த அந்த நிலங்கள் 'எக்ஸெஸ்' என்று போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, அதை தங்களுடைய சொந்த பட்டாவாக சேர்த்துக்கொள்ள ஆங்காங்கு மனுக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பட்டாவுக்கு மனுப் போட்டிருக்கிற தனிப்பட்ட நபர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேலதிகாரிகளிடம் சென்று மனுக் கொடுக்க மிகக் கஷ்டமான நிலையில் இருப்பதால் அதைக் கவனித்து, ஏற்கெனவே அவர்கள் மகசூல் செய்திருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய நிலப் பகுதி எந்த அளவுக்கு வருகிறதோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

அதோடு கூட, இன்று செட்டில்மெண்ட் சர்வே பட்டாவிலே பெயர் போட்டுக் கொடுக்கும்போது என்ன பெயர் தான் போடுவது என்று நிலை இல்லாமல், ஏதோ தங்களுக்குத் தோன்றிய பெயர்களைப்பெல்லாம் போட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். உதாரணமாக, கன்னிவாடி ஜமீனில் என்னுடைய நிலமானது சர்வே ஆகி பட்டாப் போட்டுக் கொடுக்கும்போது என்னுடைய பெயரை மாற்றி, வேறு பெயரைப் போட்டுக் கொடுத்து விட்டார்கள். அதைப் பற்றி மனுக் கொடுத்தால், 'ஏற்கெனவே, கொடுத்து முடிந்து விட்டது, ஜமீன் தாசில்தாரிடத்தில் போய்தான் கேட்க வேண்டும்' என்று சொல்கிறார்கள். அவரிடத்தில் சென்று கேட்டால், 'செட்டில்மெண்ட் முடிந்து என்னிடத்தில் ரெக்கார்டு வரவில்லை; வந்தவுடன்தான் பெயரை மாற்ற முடியும்' என்று சொல்கிறார். என்னுடைய பெயரே அந்த மாதிரி இருந்தால், சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, இல்லா நிர்வாகமானது முன் மாதிரி இல்லாமல் கிராமங்களுக்குச் சேவை செய்யும் முறையில் பல காரியங்களைச் செய்யக் கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் போன்ற அமைப்புகளின் நிர்வாகத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஏராளமான பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தான் கிராம மக்களுக்கு

23rd July 1962]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

வேண்டிய நன்மைகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சில தாலுகாவில் ஆர்.டி.ஓ.-க்களையும் அவர்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அடிக்கடி மாற்றுவதால் மக்கள் அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. முதலியவர்களுையெல்லாம் கொஞ்ச காலத்திற்காவது ஒரே இடத்தில் இருந்தால் கிராம மக்கள் தங்களுடைய காரியங்களுக்காக அவர்களை அணுகச் செளகரியமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'இன்டென்ஸிங் மென்யூர் ஸ்கீம்' என்ற முறையிலே ஒரு லோன் நமது நிர்வாகத்திலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. தேவையில்லாத காலத்தில் அந்த லோன் வருவதால், அந்த லோனை விவசாயிகள் உரமாகத்தான் வாங்கவேண்டுமென்ற கண்டிப்பு இருப்பதால், அவர்கள் அதைப் பல வழிகளிலும் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள். நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பது என் போன்றருக்கு நன்கு தெரியும். அந்த மாதிரி உரமாக வாங்கவேண்டுமென்ற கண்டிவுஷன் இல்லாமல், தக்காவிலோன் கொடுக்கிற மாதிரி தரையாகக் கொடுத்து விட்டால், அதை உரம் வாங்க உபயோகப்படுத்தக் கூடிய விவசாயிகள் நிச்சயமாக உரம் வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் தக்க முறையில் விசாரனை செய்து அந்த லோனைக் கொடுக்காமல் கூட நாம் நிறுத்திக் கொள்ளலாம்.

சில ஏரியாக்களில் இப்போது ஐமீன்களுக்கு உட்பட்ட, கோயில் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்களில் சர்வே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நமது சர்க்காரிலே இனாமாக இருக்கக் கூடியவைகளையெல்லாம் அயனாக மாற்றக் கூடிய நிலையிலே கிஸ்தியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். கோயில் இனாம்களில் எல்லாம் கூட, அந்தக் கோயிலுக்கு வரக் கூடிய வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைத்தான் கிஸ்தியாகத் தருகிறார்கள். பல நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாக விவசாயிகள் ஆங்காங்கு கோயில் நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அயனாக அதை மாற்றும் போது, கோயில் பகுதிக்குப் பட்டாப் போடும்படியான நிலையில் உத்தரவுகள் பிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக அனுபவித்து வரும் விவசாயிகளுக்கு பட்டா வராததால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று கேஸ்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கவனித்து கோயில் நிலங்களைப் பாரம்பரியமாக அனுபவித்து வருகிற விவசாயிகளுக்கு அதனுடைய பட்டாவை மாற்றி, அயன் கிஸ்தியாக வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"அதோடு கூட, இன்று கிராமத்திலே எவ்வளவு அதிகாரம் படைத்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் அவர்களைக் கண்டு கிராம மக்கள் பயப்படாத நிலைமை இருந்தாலும், கர்ணம், நாட்டாண்மை ஆகியவர்களை கண்டால் பயப்படாத பட்டாதாரர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் பாரம்பரியமாக கிராமத்திலே இருக்கிறார்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[23rd July 1962]

கள். அவர்களை விரோதித்துக் கொண்டால் நல்ல முறையில் வாழ முடியாது என்ற காரணத்தினால், கர்ணம், வில்லேஜ் முன்சிப் போன்றவர்களைக் கண்டால் பெரிய தெய்வமாக மதித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மலோன அதிகாரம் படைத்தவர்களைக் கண்டு கூட விவசாயிகள் பயப்படுவதில்லை. இந்த வில்லேஜ் முன்சிப், கர்ணம் போன்ற உத்தியோகங்களை 'டிரான்ஸ்பரபிள்' உத்தியோகமாகப் ஆக்கினால் அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்படுவார்களாதலால் அவர்களைக் கண்டு மக்களுக்குப் பயம் ஏற்படாது. இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்திக்க, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது விவசாயத் துறையிலே வரி கொடுக்க வேண்டிய அம்சம் என்ன என்பதைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சநஞ்சம் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடத்திலே வரி கேட்பதானது நியாயமல்ல. அதாவது, கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவிலே நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி விதிப்பதிலே நியாயமிருக்கிறது. தங்களுடைய குடும்பத்தைக் கூடக் காப்பாற்ற முடியாத அளவுக்கு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு, அதை நம்பி, அதோடு கூட வேறு தொழில் ஈடுபட்டுத் தான் குடும்பத்தை நடத்த வேண்டுமென்று இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு வரி விதிப்பது முறையானதல்ல. இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் அடிப்படையிலேயே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு, தங்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியாத அளவுக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்குக் கொடுப்பது பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். மீதியுள்ள வரிகளை விதிக்கும்போது எப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த முறை விவசாயிகள் விஷயத்திலும் கையாளப்படவேண்டும். நீண்டகாலமாக வருமானத்திற்கு நிலவரி ஒரு முக்கியமான சாதனமாக இருந்து வருகிறது. அந்தக் காலத்தில் இருந்ததை விட இப்போது நில வரி குறைவு என்று விவாதிப்பது சரியல்ல. அந்தக் காலத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு கொடுத்து விடுவது கடமை. இப்போதோ, மத்திய அரசாங்க வரி, மாகாண அரசாங்க வரி, நேர் முக வரி, மறைமுக வரி என்று எவ்வளவோ வரிகள் இருக்கின்றன.

கோவை, சேலம் போன்ற பெரிய மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிப்பதாகவும், கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரியை அதிகமாகப் போட்டு நிர்வாகத்தைப் பிரித்து நடத்தப் போவதாகவும் சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு செலவானாலும் கூட பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிப்பது தான் நல்லது. திருச்சி ஜில்லா எல்லையிலிருந்து கோவை ஜில்லாவில் என்னுடைய தலை நகருக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், இங்கிருந்து டில்லிக்குப் போக

23rd July 1962] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

எவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டுமோ அவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கிருந்து 80 மைல் போக வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது பொதுவாகவே நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஈரோடு, கோவை என்ற அடிப்படையில்தான் காரியங்கள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. அந்தப் அடிப்படையில் கோவை மாவட்டத்தைப் பிரித்து விடுவது நல்லது. குறிப்பிட்ட அளவு ஜனத் தொகைக்கு மேல், நில வருவாய்க்கு மேலுள்ள ஜில்லாக்களை எல்லாம், குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்தை நிர்ணயித்துப் பிரித்து விடுவது எல்லா வகையிலும் பிரித்து விடுவது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில நாட்களுக்கு முன்னால் கூட கூட்டுப் பட்டா பற்றி ஒரு கேள்வி வந்தது. கேள்வி நேரத்தில், விவசாயிகள் படும் அவதிகளை நேடியாகப் பார்த்தால்தான், அனுபவித்துப் பார்த்தால்தான் அதன் விளைவுகள் பற்றி நல்லமுறையில் சிந்திக்க முடியும். ஒரே பட்டாவில் ஐந்து பேர்களுக்கும் நிலம் இருக்கும். எந்த ஒரு விவசாயி வரி கொடுக்க சக்தியுள்ளவனாகயிருக்கிறானோ அவனிடமிருந்து வசூலிக்கலாம் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு கிராம அதிகாரிகள் தங்கள் ஆசா பாசங்களுக்கேற்ப, தங்களுக்கு விரோதமானவர்கள், வேண்டாதவர்கள் பேரில் வரி போடுகிறார்கள். சட்டசபைக்கு வருவதற்கு முன்பே நேடியாக ஒன்றை நான் அனுபவித்து விட்டு வந்தேன். ஒரு விவசாயி கொடுக்கவேண்டியது ரூபாய் 50. ஒரே பட்டாவில் இருப்பதால் மேற்கொண்டு 150 ரூபாய் கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தாசில்தாரிடம் அதுபற்றி சொன்னபோது அவர்கள் அனுதாபமாக கேட்டார்கள். கேட்டு விட்டு, சட்டத்தின் அவல நிலையைச் சொல்லி விட்டு எங்களால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, எங்களுக்கு பணம் வந்தால் போதுமானது என்று சொன்னார்கள். ஆக, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு, அமைச்சர்களுக்கு தெரியாது பல காரியங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது, கூட்டுப் பட்டாவை பிரிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். எல்லாத் தரப்பில் இருந்தும் இதை வற்புறுத்துகிறார்கள். சர்வே செட்டில்மென்ட் இலாகா ஊழியர்களுக்கு சில வேலைகள் தீர்ந்து அவர்கள் வேலையின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டு பட்டாவை பிரிக்கும் வேலைக்கு இவர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். புஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் 50 ரூபாயோடு போய்விடும், தண்ணீர் பாயும் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் 50, 500 ஆகி, 500, 1,000 ஆகிவிடும். ஆகவே பாசன வசதியுள்ள பிரதேசங்களிலாவது முதலில் இந்த பட்டாவை பிரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராம அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகளை சம்பளம் கொடுத்து முழு நேர ஊழியர்களாக வைத்துக் கொள்வதா அல்லது கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களாக

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[23rd July 1962]

வைத்துக் கொள்வதா என்ற கொள்கை முடிவு செய்யப்படாமல் இருப்பது நமது பலஹீனத்தைத்தான் காட்டுகிறது. இது பிரமாண்டமான விஷயமல்ல. நாம் சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்க தயாராயிருக்கிறோம், என்று சொல்ல துணிந்த பிறகு புது மாறுதல்களுக்கு நாம் தயாராயிருக்கவேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் முறையை மாற்றும்போது கிராமங்களில் சலசலப்பு ஏற்படத்தான் செய்யும். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், பொதுவாக பாதிக்கக் கூடிய ஒன்று இது. இது யாரையும் அதிகமாக பாதித்து விடாது. அவர்களுக்கு எல்.டி.சி. சம்பளம் கொடுத்து யார் வேண்டுமானாலும் இந்த வேலையைச் செய்யலாம் என்று செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு சாராரிடம் கொடுத்திருப்பதால், இதை ஒரு பெரிய வித்தையாக அவர்கள் காட்டுகிறார்கள். நாங்கள் இல்லாவிட்டால் அதைச் செய்யமுடியாது, இதைச் செய்ய முடியாது என்று ரெவினியூ, போர்ட் மேம்பர், கலக்டர் முதலியவர்களைக் கூட பயமுறுத்தும் நிலையில் அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த கிராம அதிகாரிகளின் விவகாரம் அதி சீக்கிரத்தில் முடிக்கப்படவேண்டும். காங்கிரஸ் நண்பர் ஒருவர் கூறினார், மந்திரிகளைப் பற்றியோ அல்லது அதிகாரிகளைப் பற்றியோ கூட கவலையில்லை, ஆனால் மணியக்காரர், கணக்குப் பிள்ளை இவர்களைக் கண்டால் விவசாயிகள் மிகவும் உசத்தியாக நினைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம் முன்னேற்றத்திற்கு இது முட்டுக்கட்டையாக நிற்கிறது.

அடுத்தபடியாக, லஞ்ச ஒழிப்பைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அறிக்கையில், நான் இதில் அதிக சிரத்தை காட்டுவது கிடையாது. ஏனெனில் நான் மட்டும் தலையிட்டு ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் சோஷியலிஸ்ட், கம்யூனிஸ்ட், காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு கணக்கு பிள்ளை பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்று வரை அவர் ஜோராய் ஊரில் போய் கொண்டிருக்கிறார். ஆர்.உ.ஓ., கலெக்டர் எல்லோரையும் பார்த்தோம். இதுவரை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை இதுபற்றி கேள்வி அனுப்பியும் பதில் இல்லை. மேல் அதிகாரிகளைக் கேட்கும் போது, அனுபவம் உடையவர்களை விட்டு விட்டு, புதிதாக ஒரு பையனைப் போட்டால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறது, ஆகவே இலேசாக பண்ண வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நாம் பெரிய பெரிய காரியங்களை, டிரும்பே போன்றவற்றை செய்து வருகிறோம். இது ஒரு சின்ன காரியம். இந்த லஞ்சம் கிராம அடிப்படையில்தான் ஆரம்பம் ஆகிறது. ஆகவே, இந்த கிராம அதிகாரிகளை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கி ஒரு சம்பளம் நிர்ணயித்து எங்கு வேண்டுமானாலும் அவர்களை மாற்றலாம் என்று செய்யவேண்டும். இதற்கு என்ன எதிர்ப்பு வந்தாலும் இது விஷயத்தில் எங்களாலான ஒத்துழைப்பை நாங்கள் கொடுக்கத் தயார். கிராமங்களில் ஹிட்லர் ராஜ்யம் மாதிரி நடக்கிறது. இந்த புறம்போக்கு நிலங்களைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல

23rd July 1962] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

வேண்டும். மதுவிலக்கால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மரமேறிகள் சர்க்கார் உதவி பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகள் கூட பள்ளிக் கூடம் செல்வதில்லை. அவர்கள் அங்கும் இங்குமாகத்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று ஒரு ஊர் கிடையாது. ஆகவே இந்த ஓடை புறம்போக்கு நிலங்களை, மதுவிலக்கினால் பாதிக்கப்பட்டு வேலை இழந்திருப்பவர்களுக்கு கொடுத்து அவர்கள் மரம் வைத்து முன்னுக்கு வர வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அந்தமான் தீவுக்கு இந்திய சர்க்காரிலிருந்து 1955-ல் 11 விவசாயிகளை அனுப்ப ஒதுக்கீடுகள். அதில் நான்கு குடும்பங்கள் தான் போயிற்று. 57-ல் 25-க்கு 7 பேர்கள் போயிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) 59-60-ல் 50-ல் 14, 17 பேர்கள் போயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் சொல்வது நன்றாக விளம்பரம் செய்யப்படவேண்டும். அது நல்ல வளமான பிரதேசம். நம் விவசாயிகளோ நல்ல விவசாயிகள். நல்ல விளம்பரம் செய்தால் 50 பேர்களுக்கு 500 பேர்கள் கூட போவார்கள். இலங்கையில் இருந்து திருப்பி அனுப்பப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். மீதியுள்ளவர்கள் போகலாமா என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் முன்வரவில்லை என்றால் மீதியுள்ளவர்களை அனுப்ப வேண்டும். அடுத்தபடியாக, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை, 9 லட்சத்து 23 ஆயிரம் ரூபாய். அதிகப்படுத்தவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) கோவையில், தாராபுரம் போன்ற பகுதிகளில் பஞ்ச நிவாரண வேலை செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக யிருக்கிறது, அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மாவட்ட நிர்வாக மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்திய பிறகு பரவலாக அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் ரெவின்யூ போர்டில் உள்ள ஒரு சில அதிகாரங்களை ஜில்லா அளவில் விட்டு விடுவது நலமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ரெவின்யூ போர்ட் எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு சிறிய காரியங்களுக்குக் கூட கிராமப்புறத்திலிருந்து குடியானவன் ரெவின்யூ போர்ட் வரை வரக்கூடிய சூழ்நிலை என்றைக்கும் ஏற்படக்கூடாது. அது மாவட்ட அளவிலேயே முடிந்து விடவேண்டுமென்ற நிலைமைக்கு மாற்றவேண்டும். இன்று உதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் பூமியை யாருக்காவது ஜில்லா கலக்டர் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ரெவின்யூ போர்ட் வரை வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தூதிரஷ்ட வசமாக வேறு ஜில்லாக் கலக்டர்களுக்கு எல்லாம் இவ்வாறு அல்ல, பூமிகளை எப்படி வேண்டுமானாலும் பதிவு செய்து

23rd July 1962] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

கோடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் 'எக்ஸெப்ட் நீலகிரிஸ்' என்று போட்டு எதற்கெடுத்தாலும் நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு மட்டும் இந்த அதிகாரம் கொடுப்பதில்லை. இவ்விதம் ஏன் நீலகிரியை மட்டும் விலக்கி வைக்கவேண்டும் என்று எனக்கு புரியவில்லை. ஏதோ நீலகிரி வெறும் சிறிய ஜில்லா என்று நினைத்து, அங்குள்ள கலக்டர்கள் இதன் பேரில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று நினைத்துத்தான் இவ்விதம் செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கலக்டர்களை நியமிப்பது போல் இந்த ஜில்லாவுக்கும் கலக்டர் அவர்களை நியமிக்கிறோம். மற்ற மாவட்ட கலக்டர்களைப் போல் தான் இவரும் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, மற்ற ஜில்லாக்களில் எல்லாம் பூமியை பதிவு செய்து கொடுக்கின்ற வேலைகளை எல்லாம் கலக்டர்களே செய்யலாம் என்றிருக்கும்போது, நீலகிரி ஜில்லாவில் மட்டும் இதற்காக மக்கள் ரெவின்யூ போர்டுக்குத் தான் வரவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பது எதற்காக என்று தெரியவில்லை. இதில் ஏதோ கோளாறு இருப்பதாகத் தான் எண்ணத் தோன்றுகிறது . . .)

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இதில் இருக்கக்கூடிய எல்லா விவரங்களுக்கும் நான் பின்னால் பதில் சொல்லுகிறேன். முக்கியமாக நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவில் பெரும்பெரும் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றன. அதோடு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முன்பு இந்த சட்டமன்றத்தில் பேசும்போது அங்குள்ள திட்டங்கள் எல்லாம், முக்கியமாக மின்சாரத் திட்டங்கள் எல்லாம் 60, 70 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம், இதன் காரணமாக ரிசர்வாயர் பகுதியில் பல இடங்கள் இப்போது மண் மேட்டு இருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே பூமிகளை அங்குள்ள மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், சாதாரண இடங்களில் கொடுப்பது போல் அந்த ஜில்லாவில் கொடுத்துவிட முடியாது, காரணம் திட்டங்களின் காரணமாக பல இடங்கள் பாதிக்கப்படலாம், சிறிய சிறிய ஓடைகள், நீர் தேக்கங்கள் இவைகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படலாம். அதற்காகத்தான் இந்த ஜில்லாவில் மட்டும் பூமியை மக்களுக்கு கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் அரசாங்கம் நேரடியான மேற்பார்வை இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் இருக்கக்கூடிய விவரங்களை எல்லாம் நான் பின்னால் பதில் சொல்லும்போது சொல்லுகிறேன். இந்த குறிப்பிட்ட விஷயத்தை மட்டும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு மிகவும் நன்றி. இருந்தாலும், இப்படி ரெவின்யூ போர்டில் மட்டும் இந்த அதிகாரம் இருப்பதை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை, இதை நான் ஒரு உதாரணத்திற்காக எடுத்துக்

23rd July 1962] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

கொண்டு சொன்னேன். வேறு எந்த விதமான மாவட்ட நிர்வாக விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் பொருள்பாலும் வருகின்ற குறிப்புகளில் எல்லாம் நீலகிரி நீங்கலாக ('எக்ஸ்பட் நீலகிரிஸ்') என்று தான் இருக்கிறது. எல்லா விஷயத்திற்கும் நீலகிரி ஜில்லா ஒரு சிறிய ஜில்லா என்கிற ஒரு எண்ணத்தோடுதான் உத்தரவைப் போடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத் தான் சொல்லுகிறேன். பூமி கொடுக்கின்ற விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்லவரவில்லை, எந்த பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டாலும் நீலகிரி ஜில்லாவை ஒரு சிறிய ஜில்லா என்று கருதித்தான் முடிவு எடுக்கப்படுகிறது, இது அவ்வளவு உசிதமல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கலக்டர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பல வேலைகளை நடத்த உத்தரவிட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாம் பல திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜில்லா வாரியாக அபிவிருத்தி கவுன்சில்களை போட்டிருக்கிறோம். இதன் அடிப்படையில் ஒரு கிராமத்திற்கு ரோடு போட வேண்டும் என்று சொன்னால், அல்லது ஒரு இடத்திற்கு குடிநீர் திட்டம் வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்காக எஸ்டிமேட் போட்டு அதற்காக லட்சக்கணக்கில் பணத்தையும் ஒதுக்குகிறோம். அப்படி ஸாங்ஷன் செய்த பின்னால், எந்த பூமியின் வழியாக ஒரு பைப் போட வேண்டுமோ, அந்த பூமியின் சொந்தக்காரர் 'இந்த பூமியில் பைப் போடக் கூடாது' என்று சொல்லிவிட்டால் கலக்டர் அதன்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. நாம் போடக் கூடிய திட்டங்களை எல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் கலக்டர்களுக்கு எல்லாம் அதிகமாக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். கலக்டருக்கு இந்த இடம் அவசியம், இந்த இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்று தோன்றினால், லாண்ட் அக்விஸிஷன் ஆக்ட் மூலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் ரெவின்யூ போர்டில் வந்து தான் உத்தரவு வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், இதற்கான பேப்பர் ரெவின்யூ போர்டில் வந்து இரண்டு வருடம் தாங்கி, அதன் பின்னால் உத்தரவு போட்டு திரும்பி வரும்போது, இந்த குடிநீர் திட்டமே வேறு திட்டமாக மாறிவிடும், பணமும் லாபஸாகிவிடும். இதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். இம் மாதிரிப்பட்ட சிறிய சிறிய பிரச்சனைகளுக்கு எல்லாம் ரெவின்யூ போர்டுக்கு வரவேண்டும் என்று இருப்பது நல்லதல்ல.

ஜில்லாக்களை பிரிக்கின்ற விஷயத்தில், பிரிக்கப்படும் நேரத்தில் நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்கப்போகிறோம். அதே போல் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும் பிரித்துவிடுவது. நியாயம். நியாயத்தைத்தான் நான் எடுத்துச்சொல்லுகிறேன். அதோடு இம்மாதிரி பிரிக்கப்படுகிற நேரத்தில் அங்கிருக்கின்ற மக்களுக்கு ஏதாவது இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றனவா, அல்லது வேறு ஏதாவது துறையில் இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகிறதா என்பதை எல்லாம் நன்றாக ஆலோசித்துப்பார்த்து, எல்லா தரப்பினர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [23rd July 1962]

பிரிக்கப்படவேண்டும். சில நேரங்களில் இதை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் வாதிகள் குற்றஞ்சாட்ட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். இவைகளை எல்லாம் கவனமாக தீர ஆலோசித்து, ஜமாபந்தி நடக்கும் போது மக்களை எல்லாம் அழைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை கேட்கின்ற முறையில் இதிலும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு அதன் மீது முடிவு எடுத்து, பிரிவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், ஒருக்கால் நிலகிரி சிறிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது, அதனால் தான் அடிக்கடி எல்லா விஷயத்திற்கும் 'எக்ஸ்பென்ட் நிலகிரிஸ்' என்று போடவேண்டியிருக்கிறது என்று அரசாங்கம் எண்ணினால், நிலகிரி ஜில்லாவோடு இப்போது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கும் மேட்டுப்பாளையம் சட்டசபை தொகுதியையும் நிலகிரியோடு சேர்த்துவிட்டால், நிலகிரி மாவட்டம் ஒரு பெரிய மாவட்டமாக அமையும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் பவானி சாகர் பகுதியில் தெங்குமாரா வரையிலும் சேர்த்திருக்கிறது. மேட்டுப்பாளையத்தில் குஞ்சப்பனை வரை கோயம்புத்தூர் பார்டர் வருகிறது, இவை எல்லாம் மலைப்பிரதேசங்கள், ஆகவே மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியை நிலகிரியோடு இணைத்து விட்டால் நிலகிரி பெரிய ஜில்லாவாகிவிடும். அதற்கு மேல் 'எக்ஸ்பென்ட் நிலகிரிஸ்' என்று போட வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் வராது. இது அங்குள்ள ஜனங்களுக்கும் சந்தோஷமான ஒரு செய்தியாக இருக்கும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்போது உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பிரிக்கும்போது நான் சொன்னவற்றை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலகிரியைப் பொறுத்த வரையில் என்.ஜி.ஓ.களுக்கு ஹௌஸ் ரென்ட் கொடுக்கும் விஷயத்தில், நகரசபையில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு 12 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு 3 ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, நகரசபையில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு, 'லோ இன்-கம் க்ரூப்' என்ற முறையில் வீடுகளையும் கட்டி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு க்வார்ட்டர்ஸ் எங்கேயிருக்கிறது? பண்டை காலத்தில் ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மெண்ட்காரர்களுக்கு என்று கொடுத்திருக்கும் வீட்டைப்பார்த்தால் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. குன்னூரில் ஐந்தோ, ஆறோ வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தார்கள், அதற்கு மேல் எந்தவிதமான வீடுவசதியும் அவர்களுக்கு கிடையாது. இப்போது அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் 3 ரூபாய் அலவன்ஸில் அவர்கள் எங்கே போய் வீட்டைப் பார்ப்பது? ஏதோ அவர்களுக்கும் வீட்டு அலவன்ஸ் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த

23rd July 1962] [திரு. கே. மாதா கவுடர்]

ரூபாயைக்கொண்டு எந்த வீட்டை அவர்கள் வாடகைக்கு எடுக்க முடியும் என்பதை நாம் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். தற்போது ஐந்து ரூபாய் உயர்த்திக்கொடுத்திருக்கிறோம், சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கும் போது, அதே நேரத்தில் விலைவாசியும் அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதையும் நாம் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சம்பள உயர்வு அதிகரிக்கவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது, நீலகிரியிலுள்ள என்.ஜி.ஓ.களுக்கும் மலை அலவன்ஸ் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, நிச்சயமாக மலை அலவன்ஸ்ஸும் உயரவேண்டும். சமவெளி பிரதேசத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும் அலவன்ஸை உயர்த்தினால் மலைப்பிரதேசங்களில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ.-களுக்கு தனியாக மலை அலவன்ஸையும் அதிகமாக்கவேண்டும். எதற்காக நாம் மலை அலவன்ஸ் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மலைப்பிரதேசங்களில் இருக்கின்றவர்கள் ஒரு செட் உல்லன் டிரஸ் தயாரித்துக்கொள்ளவேண்டுமானால், ஐந்து மாத சம்பளமாவது வேண்டும் ஒவ்வொரு என்.ஜி.ஓ.-க்கும். இங்குள்ளவர்கள் சாதாரண சட்டையை போட்டுக் கொள்ளலாம். அந்த பிரதேசத்தில் உல்லன் டிரஸ் இல்லாமல் வாழ முடியாது. இந்த நிலையில் சர்க்கார் எப்போது சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறதோ அதே நேரத்தில் மலைப்பிரதேசங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு மலை அலவன்ஸ்ஸும் வீட்டு அலவன்ஸும் உயர்த்த வேண்டும். இது நியாயமான அடிப்படை. இந்த நியாயத்தைத் தான் நான் எடுத்துச் சொல்லுகின்றேன். இதை அரசாங்கம் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமத்தில் வேலைசெய்யும் தண்டல்காரர்கள் மிக மிக குறைவான சம்பளம் வாங்குகின்றார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தங்கள் மூலமாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உல்லன் டிரஸ்ஸும் நாம் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்களை நாம் கிராமப் போலீஸ் என்று அழைக்கிறோமே, அவர்களுக்கு நாம் உல்லன் டிரஸ் கூட கொடுக்கவில்லையே என்று இங்கேயே நான் முன்பு பேசினேன். பின்னால் ஒரு வருடத்தில் ஒரு செட் உல்லன் டிரஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு டிரஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு கூடுதல் டிரஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம மணியக் காரர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய வேலையைப்பற்றி நாம் திட்டவாட்டமான ஒரு முடிவுக்கு எப்படியாவது வந்துவிட வேண்டும், அவர்களை நிரந்தரமாக வைக்கவேண்டுமா அல்லது இப்போது இருப்பது போலவே இருக்கலாமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து நல்ல ஒரு முடிவு எடுத்துவிட வேண்டும். அப்போது

11-00
a.m.

[திரு. கே. மாதா கவுடர்] [23rd July 1962]

இன்றிருக்கின்ற சிக்கல்கள் எல்லாம் போய்விடும். இல்லாவிட்டால் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக வந்து கொண்டேயிருக்கும், இதை அரசியல்காரர்கள் சூழ்ச்சியாக எடுத்துக்கொண்டு சொல்வதற்கும் வழி ஏற்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்காத முறையில் இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

ரெவின்யூ இலாகா, ஜில்லாக்களில், ஜில்லா கலெக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஜில்லா ரெவின்யூ அதிகாரிகள், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆஃபீஸர்கள், தாசிஸ்தார்கள், மற்றும் கிராம அதிகாரிகள் உதவி செய்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஜனநாயக ஆட்சியில் ஜில்லா கலெக்டருக்கு அதிகப் பொறுப்பு இருக்கிறது. கல்வி நிர்வாகத்தை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது, மோட்டார் போக்கு வரத்து நிர்வாகத்தை கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது, பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தையும் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ஜில்லா கலெக்டர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 3 வருஷங்களுக்குக் குறைவில்லாமல் அங்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலூரிலே ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுடைய ஆஃபீஸ் மிகவும் பழைய கட்டடமாக இருக்கிறது. அதைப் புதுப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஆரணி தாலுகா ஆஃபீஸ் நவாப் காலக் கட்டடம் போல இருக்கிறது. உள்ளே போக முடியவில்லை. தலையில் அடிபடுகிறது. சப்-ஜெயிலுக்குப் போவதற்கும், தாலுக்கா ஆஃபீஸுக்குப் போவதற்கும் ஒரே வழியாக இருக்கிறது. தாலுகா ஆபீஸை புதுப்பித்துக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் வேலை அதிகரித்திருக்கிறது. அதற்கு ஸ்டாப்-கிளார்க்குகளை—அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 1962-63 பட்ஜெட்டில் நஞ்சை நில வரி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது, தண்ணீர் தீர்வையும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி அதை 50 சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஸ்டாம்ப்கள் ஏஜெண்டுகள் மூலமாக விற்கப்படுகிறது. அதை டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகச் செய்தால் பல கிளார்க்குகளுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 50 ஸ்டாம்ப் வெண்டார்கள் வரையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்

23rd July 1962] [திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர்]

கமிஷன் சம்பாதிக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய வேலை மில்லாத திட்டாட்டத்தைப் போக்க ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் டிபார்ட்மெண்டலைஸ் செய்தால் 25 கிளார்க்குகள் வேலை செய்ய முடியும். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளின் நலனையும் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Deputy Speaker, Sir, the Hon. Minister for Finance in his Budget speech has stated that an additional wet assessment is proposed on account of the fact that the prices of agricultural produces have substantially risen, as also the cost of maintenance of irrigation works. But he has not referred to the cost of cultivation which has also comparatively risen steadily. Ryots are not in a position to cope up with the enormous increase in the cost of cultivation. Taking into consideration the cost of cultivation, I only request the Government not to think of the proposed additional wet assessment, I pray that it may be dropped. If it is decided to raise it to 60 per cent, I suggest that it may be reduced to at least 25 per cent.

Sir, Revenue Department though the most important Department—the Hon. Minister says that it is so—has usurped the powers of other departments dealing with panchayat administration and Panchayat Union Act and I am sure the promotions and services of the personnel erst while engaged in the panchayat administration would be safe in the hands of the Revenue Department.

Regarding Survey and Settlement in the taken-over estates, there are a lot of discrepancies in survey and settlement. Some of the lands which were owned as 'pattas' have been classified as 'assessed waste'. In the Pallipat sub-taluk about 1,600 acres of the lands which were owned by the Chettinad family, have been classified as 'assessed waste'. They are the property of the ryots but as survey and settlement have not been properly done and the proper records were not available, several acres have been classified as assessed waste. When the jamabandi officer classifies them as 'assessed waste' from that day onwards, penal charges are collected from the rightful owners.

Regarding jamabandi, certain aspects have to be taken into consideration. In the olden days Durbars used to be held. Just like that, when the jamabandi is held some of the petitions given to the jamabandi officers must be properly disposed of then and there. Jamabandi officer who is generally not below the rank of Deputy Collector he must be in a position to dispose of the papers then and there so that the petitioners may get benefit of jamabandi

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [23rd July 1962]

As regards discretionary grants, I suggest that more grants must be placed at the disposal of the Collector so that he, as the most important person at the district-level, can do certain things in his discretion.

Regarding sinking of new wells, I request the Government to increase the allotment in respect of it and also provide 50 per cent subsidy for the sinking of wells. In certain cases where in spite of the sincere efforts of ryots, they are not able to sink a well, the Government should not recover the whole amount allotted to it because even if they sell their entire lands, they may not be able to repay it. I request that this aspect of the matter may be considered.

As regards outstanding revenue collection and particularly collections pending on account of famine conditions, my only suggestion is that they should not merely be postponed but remissions should be given. If they are postponed to a later date, the ryots have to pay land revenue for two faslis which is a source of trouble to the department and to the ryots. I request that my suggestion may be accepted.

Regarding patta transfer, there is inordinate delay. Also separation of pattas from joint pattas must be done immediately. This patta transfer gives a lot of trouble to pattadars in the matter of installation of pumpsets for wells and in applying for loans. The other day the Hon. Minister had stated that even if there were joint pattas, loans were granted. I hope that revenue officers will take these into account and sanction loans.

Regarding the Tiruttani taluk, I have already stated that certain of the Madras Acts have been extended according to the provisions of the Alterations Act without repealing the existing Andhra Acts. Now the awkward position in the Tiruttani taluk is that we are paying taxes levied not only under the Andhra Acts but also under the Madras Acts. We are paying 250 per cent of the original rates. This is rather anomalous. I have already brought it to the notice of the Hon. Minister and I request the Government to reimburse the ryots the excess amount paid by the ryots or adjust the excess collection to the subsequent faslis under both the Acts of the two Governments when they repeal the existing Acts.

As regards reorganization of the Collectorate with reference to Panchayat Development, local administration and secondary education, I suggest that secondary education may be brought within the purview of the District Development Council and that a non-official preferably an M.L.A. may be elected as Chairman. The District Educational Officer proposed to be appointed may be made the secretary and the entire work may be reviewed by the District Development Council under the auspices of the Collector.

23rd July 1962] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

Regarding taluk officers, I want to point out that most of the petitions sent to the taluk office do not see the light of the day. Unless the concerned petitioner goes with the petition, no action is taken. That is the general complaint of most of the agriculturists. There are an army of incumbents at the taluk-level and administrative machinery at the taluk-level should be geared up so that the agriculturists may get some benefit. Also at the taluk office, tahsildars must be continued and they should be made responsible for works connected with patta transfers, sub-divisions, encroachments, assignments and other disputed items as they could not be entrusted with the Panchayat Union. If they are entrusted to the Panchayat Union there will be great confusion and lot of difficulties will arise in the villages.

Regarding consolidation of holdings, I request the Government to bring forward a suitable legislation, to enforce the consolidation of landholdings as the fragmentation of land is detrimental to the progress of the agriculturist and the cost of cultivation in bits scattered is heavy. We see that some of the licences issued by the Revenue Department for rice-mills are inordinately delayed. I do not know the reasons for issuing the licences so late, some time one or two years after the application is received. Ultimately the licence is granted. This kind of delay may be avoided in future.

Regarding 'religious endowments', I request the Government to separate the judiciary from the executive. The Deputy Commissioner gives the award and the same Deputy Commissioner hears the appeal also and disposes it. This does not give Justice to the Archakas or whoever is serving in the temples. The archakas in Tiruttani temple who are entitled to 'chathurbagam' are not getting it for the past seven years, even though the Court has given the judgment that they are entitled to it. So also the barbers. They are about fifty in number and they solely depend upon the devotees who come to the temple for the 'tonsure' ceremony of the children. Their pay is Rs. 10 or Rs. 15 per month. Last year Rs. 40,000 worth of hair was sold. But the barbers did not get any share for which they are legitimately entitled. Their problems may also be kindly looked into the necessary redressal given.

Regarding the 'Publicity Department', I want to say that it is doing good work and in this connection I might say that more amenities should be provided for the department for display of films depicting 'shramdan and kudimaramathu works' in the villages so that it might serve as an incentive to the villagers.

Regarding encroachment of the communal porombokes, I request the Government to evict the persons concerned when there is encroachment without any delay. Regarding taluk roads I may say that they are not being properly surveyed with the result on such of the places wherein the roads have been formed under the Community Development Scheme there is a lot of encroachment. Some

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [23rd July 1962]

roads have disappeared. Taluk officers may be asked to conduct the necessary survey of roads and take suitable action against the encroachment. With these words I conclude my speech.

* திரு. எம். பி. முத்துகருப்பண்ணசாமி கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ இலாகா மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகின்றேன். முக்கியமாக, நமது கிராமங்களில் கிராம அதிகாரிகள்தான் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் அடிப்படையான முதுகெலும்பு போன்றவர்கள். கிராம அதிகாரிகள் ஓர் ஒத்துழைப்புடன் இருந்தால்தான் அந்த கிராமங்கள் நல்லமுறையிலே, எவ்வித விவகாரங்களும் இல்லாமல் இருந்து வருகின்றன. கிராமத் தலைவருக்கும், கர்ணத்திற்கும் விரோதம் இருக்கும் கிராமங்களிலே ஒரே விவகாரம். அவர்களே இப்படி விவகாரங்களைக் கிளப்பி விடுகின்றார்கள். போலீஸ் இலாகாவுக்கும், அவர்களுக்கும் பல விவகாரங்கள் கிளப்பி விடுகின்றார்கள். ஏனெனில் அதன்மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு ஊதியம் வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக. கிராம கர்ணங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு கிடைக்கும் ஊதியம் மாதம் 30 ரூபாய். இது நமது அரசாங்கத்திலிருந்து அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த 30 ரூபாயைக் கொண்டு அவர்கள் எந்தவகையிலும் ஜீவிக்க முடியாத நிலைமையிலே இருக்கின்றார்கள். ஒரு ஆரம்ப ஆசிரியரை எடுத்துக் கொண்டோமானால், அவர்களுக்கு மாதம் 80 ரூபாய் கிடைக்கிறது. மேலும் அவர்களுக்கு விடுமுறை நாட்கள் கிடைக்கின்றன. இந்தக் கர்ணங்களுக்கு எப்போதும் விடுமுறை நாளோ அல்லது வேறு எந்தவிதமான வசதிகளோ கிடையாது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 10 மைல், 8 மைல் தூரத்திற்கு இந்த கர்ணங்கள் நடந்து போகும் படியான ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி 8, 10 மைல்கள் தலைமை இடத்திற்கும், தாங்கள் போகக்கூடிய இடத்திற்கும் இருக்கிறது : ஆனால் அந்த இடங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. உடனே ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வரச்சொன்னார் என்று சொன்னால், அவர்கள் எவ்வகையிலும் போக முடியாமல் நடந்து போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதேபோல், உடனே தாசில்தார் வரச் சொன்னார் என்று சொன்னால், நடந்தே போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப் போனால் அன்றைக்கு தாசில்தார் வந்திருக்கமாட்டார். வேறு எங்கேயோ போய்விட்டார் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அதுபோல் கலெக்டர் கேம்ப் வருகின்றார் என்று சொல்வார்கள். அதற்கும் போகவேண்டிய நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. அப்படிப்போனால், அங்கு கலெக்டர் வரவில்லை, வேறு இடத்திற்கு கேம்ப் போய்விட்டார் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இப்படி ஒவ்வொன்றும் ஒரு நடை அவர்கள் போகக்கூடிய நிலைமைதான் இன்று இருக்கின்றது. இவ்வளவு நடை நடக்க வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு இருக்க

[திரு. எம். பி. முத்து கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]
23rd July 1962]

கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும், அவர்கள் வண்டி வாட்கைக்கு வைத்துக்கொண்டு போவது என்றால் முடியாது. வண்டிக்கு வாடகை ஐந்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளமோ 30 ரூபாய்தான். அதனால், அவர்கள் பல வழக்குகளை ஏற்படுத்தி, அதனால் பல வசதிகளைப் பெறவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அதனால்தான், இந்த மாமூல், லஞ்சப் பழக்கம் எல்லாம் அஸ்திவாரத்திலிருந்து மேல்வரைக்கும் இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களின் அடிப்படை நல்லமுறையிலே அமைந்தால் தான் நல்லது. நமது மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். கிராமங்கள் நல்லமுறையிலே அமைக்கப்பட்டு, முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் நாடு முன்னேற முடியும் என்பதை அவர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். அதேமுறையில் இந்த கிராமங்கள் நல்லமுறையிலே, நல்ல அடிப்படையிலே வளர வேண்டுமானால், இந்த கர்ண பரம்பரையை அடியோடு ஒழித்து விடவேண்டும். அப்படி ஒழித்துவிட்டு, நல்லமுறையிலே மாதம் 100 ரூபாய்க்கு சம்பளத்தில் 3 வருஷம், 5 வருஷம் என்று காலம் கொடுத்து, வேலைக்கு அமர்த்தினால் வேலை நல்லமுறையிலே வாங்க முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தாலுகா ஆபீஸ்களுக்குப் போகும்போது, அதைவிட கிராமங்கள் இன்றைக்கு ஏற்படுகின்றன. அங்கேயே இருக்கக் கூடியவர்கள் வரும்போது, அங்குள்ள குமாஸ்தாக்கள் அவர்களுக்கு பழக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களை நெருங்கி காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு போய்விடுகின்றார்கள். ஆனால், 10, 20, மைல் தூரத்திலிருந்து வருபவர்களிடம் நாளைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அதனால் அவர்கள் அங்கேயே 2, 3 நாட்கள் தங்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. அதிகமான சிரமமும், செலவும் அவர்களுக்கு ஆகின்றது. அதோடு, இப்போது லோன் கொடுக்கின்றார்கள். இப்போது நில அடமான பாங்கியிலே இருந்து லோன் கிடைத்தால் அவர்கள் ரசீது கொடுக்கின்றார்கள். இவ்வளவு ரூபாய் இவ்வளவு வருஷத்திற்கு கட்ட வேண்டுமென்று அவர்கள் ரசீது கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்த கிணறு, கால்நடை போன்றவற்றிற்கு லோன் கொடுத்தாலோ எந்தவிதமான ரசீதும் கிடையாது. கணக்குப்பிள்ளை வாங்கி விட்டார் என்று ஒரு காகிதத்தில் எழுதி கொடுத்து விடுவார். அதனால், 15 வருஷ கெடுவில் கொடுக்க வேண்டியதை 17 வருஷ கெடுவில் கொடுக்கும்படியான நிலைமையெல்லாம்கூட ஏற்பட்டு விடுகின்றது. சிலர் அப்படி அதிகமாகக் கொடுக்கும்படியும் நேர்த்திருக்கின்றது. என்னுடைய தொகுதியாகிய கோவில்பாளையத்திலே இதேமாதிரி ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திரு. ராமசாமி கவுண்டர் என்பவர் ஒருவர் 15 வருஷம் கட்ட வேண்டியதற்கு

[திரு. எம். பி. முத்து கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

[23rd July 1962]

16 வருஷம் கட்டியிருக்கிறார். அதையெல்லாம் தாலுகா ஆபீசிலே நல்லமுறையிலே கணக்கு வைப்பதில்லை. இதைப் பின்னாலே ஒருவர் கண்டுபிடித்தப் பிறகு, 6 மாதத்திற்கு பிறகு இப்படி கட்டப்பட்ட தொகையை திருப்பிக் கொடுக்குமாறு ஜமா பந்தியிலே கேட்டதற்கு, உடனடியாக கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, இரண்டு வருஷமாகியும், இன்னும் அந்த கட்டிய பணம் வாங்க முடியாத ஒரு நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு தாலுகா ஆபீஸ்களில் இந்த லோன்கள் கொடுப்பதிலே இப்படி யெல்லாம் சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இங்குள்ள ஆபீசர்களையும், அதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், இந்த கிராம கர்ணத்திற்கு பதிலாக, அந்தப் பரம்பரையை உடனடியாக நீக்கிவிட்டு, வேறு ஆபீசர்களை அந்த இடத்திலே நியமிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி சில இடங்களில் கிராமத் தலைவர்கள் பரம்பரையாக இருந்து கொண்டு வருகின்றார்கள். சில இடங்களிலே இப்படி பரம்பரையாக இருக்கும் வழக்கம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அவர்கள் இப்படி பரம்பரையாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்கள் கவுரவ அதிகாரிகளாக இருப்பதற்கு விரும்புவதால், சம்பளம் குறைவாக கிடைத்தாலும் பரவாயில்லை என்று இருக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு வருமானம் அதிகம் வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. இது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் ஒத்து வரவில்லை என்றகூட உச்சநீதி மன்றத்திலே தீர்ப்புச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அப்படி இருந்தாலும் கூட, இவர்கள் பரம்பரையாக இருந்தால் பரவாயில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மேலும், இந்த ரசீதுகள் கொடுப்பதிலே முந்தியெல்லாம் இந்த ரசீதுகளை புல்தகமாகக் கொடுத்தார்கள். அதிலே ஏதோ ஒரு வரிசையாக வைத்துக் கொண்டு ரசீது எழுதிக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அந்த முறை மாற்றப்பட்டு விட்டது. இப்போது கிராம அதிகாரி ரசீது எழுதிக் கொடுப்பதாக இருந்தால், ஏதோ ஒரு காகிதத்தில் எழுதி கொடுத்து விடுகின்றார். அதை எங்கே கொண்டுபோய் பத்திரமாக வைப்பது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. 10 வருஷம் கழித்து, ஏதாவது ஒரு லோன் அல்லது வேறு எதற்காகவாவது வேண்டுமென்றால், அந்த ரசீதை எப்படி வைத்துக்கொள்வது என்பதிலே கஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, இந்த ரசீதுகளையெல்லாம் பழைய முறைக்கு மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையிலே இனி கிராம அதிகாரிகள் ரசீது கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதேமாதிரியாக, இந்த கிணறு வெட்டுவதற்கான மானியத்தை வாங்குவதற்கும், அல்லது

[திரு. எம். பி. முத்துகருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்.]
23rd July 1962]

கால்நடைகள் வாங்குவதற்கும் கொடுக்கப்படும் லோன்களுக்கும் உடனடியாக ரசீதுகள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட முறை இல்லாது இதிலே கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதால், பல பேர்கள் பயந்துபோகக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இப்படி அதிலே கேஸ்கள் எல்லாம் ஏற்படுமோ என்கிற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதனாலே, இந்தமாதிரி ரசீது கொடுத்து நல்லமுறையிலே லோன்களும் வழங்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. பழனிப்பிள்ளை: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை அதிர்த்து இரண்டொரு கருத்துக்களை நான் கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எனக்கு முன்னதாக பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் தாலுகா ஆபீஸில் இருக்கும்படியான தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள் மந்திரிகளுக்கு சமமாக பொது மக்களால் கருதப்படுகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அது ஒரு புறமிருக்க, என்னைப் பொறுத்தவரையிலே சீராம அதிகாரிகள், குறிப்பாக, கர்ணம் மணியக்காரர்கள் தான் உயர்ந்த நிலையிலே இருப்பவர்களாக மக்களால் கருதப்படுகிறார்கள் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்று கேட்பீர்களானால், பல காரணங்களை வைத்து அவர்களுக்குள்ளே போட்டி மனப்பான்மை ஏற்பட்டு, பட்டா மாற்றுதல், கூட்டு பட்டா இம்மாதிரியான சில்லரை விஷயங்களில் கூட மணியக்காரர் அல்லது கர்ணம் தலையீட்டின் காரணமாக நீண்ட நாட்கள் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அடிப்படையிலே இம்மாதிரி காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு வழி இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு போகம் விளையக்கூடிய நிலத்திற்கு இரண்டு போகம் விளையக்கூடிய நிலத்திற்கான தீர்வையை வசூலிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. பாமர மக்கள், கல்வி அறிவு இல்லாத மக்கள் அதிகமாக நமது தேசத்தில் வாழ்கின்ற காரணத்தினால், 'ஏதோ கர்ணம், மணியக்காரர் வரி விதித்திருக்கிறார், இவ்வளவு வரிப் பணம் என்று கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்துவிடுவோம், என்ற மனப்பான்மையில் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். கூட்டுப் பட்டா இருந்தால்கூட, இரண்டு இடங்களிலும் வரி வசூல் செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி அடிப்படையில் நடக்கக்கூடிய ஊழல்களை களையவேண்டும். அதைத்தான் இங்கே எல்லோரும் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அது ஒரு புறமிருக்க, பட்டா மாற்றுதல் விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு கேள்விக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும் பொழுது 'அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அதன் காரணமாக காலதாமதம் ஏற்படலாம்' என்று கூறினார்கள். நீதிமன்றங்களில்

[திரு. பி. பழனிப்பிள்ளை] [23rd July 1962]

வழக்கில் இருக்கும்படியான கேஸ்களை நீக்கிவிட்டு, இதர பட்டா மாற்றுதல் விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பட்டா மாற்றுதல் விஷயத்தில் அடிப்படையிலே இருக்கும்படியான ஊழல்களை களையவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக ஒரு வருஷத்திற்கு இத்தனை பட்டா மாற்றுதல் மனுக்கள் வந்திருந்தால் இத்தனை யாவது பைசல் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்தினால், அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்றெல்லாம் இருந்தால் கூட, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு முன்வருவார்கள். அதனால் ஓரளவுக்கு கால தாமதம் குறையும், பொதுமக்களுக்கு பல நன்மை ஏற்படும். கணது வெட்டுதல், கடன் வாங்குதல் இம்மாதிரி காரியங்களுக்கு மனுக்கள் போடும் பொழுது கூட்டுப்பட்டா முறையினால் அதிக தொல்லைகள் இருக்கின்றன.

அதை விடுத்து, தாலுகா ஆபீஸ்களில் இருக்கும்படியான தொல்லைகளை எடுத்துக்கொண்டால், சிரிமாவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதிலிருந்து, ஸ்காலர்ஷிப் வாங்குவதற்கு சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது வரையில் தாலுகா ஆபீஸ்களுக்கு மக்கள் செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு பல வேலைகளை கவனிக்கவேண்டியிருப்பதன் காரணமாக மக்கள் லிபத்திலே உள்ள குறைகளை சரியான நேரத்தில் சரியான முறையிலே தீர்ப்பதற்கு வழி இல்லாமல் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி இருக்கிறபொழுது, கல்வியைப் பொறுத்த அளவிலே சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதை எடுத்துவிட்டால் நன்மையாகவும், நலமாகவும் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்று கேட்பீர்களானால், அதற்காக மனுக்களை தயார்செய்து கொண்டு, ஸ்டாம்பு ஒட்டிக்கொண்டு, தாசில்தாரிடம் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால், அதைவிட முக்கியமான வேலை இருக்கிறது என்று சொல்லி தாசில்தார் வெளியிலே சென்று விடுகிறார். கிராம மக்கள் இதனால் மிகவும் தொல்லை அடைகிறார்கள். செகண்டரி கல்வியைப் பொறுத்த அளவில் எல்லோருக்கும் சம்பளம் கட்டுவதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கூறி, அதற்கான முயற்சியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக செகண்டரி கல்வியைப் பொறுத்த அளவிலே சம்பளம் கட்டுபவர்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள், குறைவாகத்தான் சம்பளம் வசூலிக்கிறார்கள். சர்ட்டிபிகேட் வழங்கும் முறையையே எடுத்துவிடவேண்டும். 10-வது வரையில் யாரும் சம்பளம் கட்ட வேண்டியதில்லை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டால் மிகவும் சுலபமாக இருக்கும். அதனால் தாலுகா நிலையில் உள்ள அதிகாரிகளின் வேலையை குறைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதேமாதிரி, 'அஸைன்மெண்டு' விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பல வருடங்களாக ஏழை ஹரிஜனங்கள், குடியானவர்கள் பயிரிட்டு வரும்படியான நிலங்கள் பட்டா செய்யப்படாமல்

23rd July 1962] [திரு. பி. பழனிப்பிள்ளை]

நீண்ட நாட்கள் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கிராமத்தில் இருப்பவர்களாதலால், எந்த மேல் அதிகாரியையும் பார்ப்பதற்கில்லை. என்னையே எடுத்துக் கொண்டால் சட்டசபைக்கு வருவதற்கு முன்னால் கர்ணம், மணியக்காரர்கள்தான் எனக்குத் தெரியும். எல்லாம் கர்ணம், மணியக்காரர் நிலைமையில்தான் செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்படியிருக்கும்பொழுது என்னவிட எழுத்தறிவு இல்லாத மக்கள் இந்த நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலை ஆகவேண்டுமென்றால், கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்தான் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதைவிட்டு, டெபுடி தாசில்தார், தாசில்தாரை பார்க்கவேண்டுமென்றால், எம்.எல்.ஏ. இப்படி யாரையாவது ஒரு வரை பிடித்துக்கொண்டு போய் மேலதிகாரிகளை பார்க்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். உடனடியாக இந்த நிலங்களை அங்கே வெகுநாட்களாக பயிரிடுகிற மக்களுக்கு அலைன் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். இது விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்பட்டால் 'பி' மெமோ நோடீஸ், அபராதம் முதலிய இன்னல்களை மக்கள் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

குறிப்பாக இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தேசிய ஹைவேஸ் ரோடிலிருந்து 75 அடி, 100 அடி தொலைவில் உள்ள இடத்தைத்தான் பட்டா செய்யவேண்டும்; போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சல் இல்லாத நிலைமையில் என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. குறிப்பாக நகரப்புறத்தை பொறுத்த அளவிலே, ஹரிஜன ஏழை பாமர மக்கள் தங்களுக்கு நிலம் இல்லாத காரணத்தினால், வீட்டு வசதி இல்லாத காரணத்தினால், 50 அடி, 75 அடி, தள்ளி குடிசை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் பிரித்துவிடுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அவ்வளவு அகலபாதை நாம் போடவேண்டிய சூழ்நிலை பிற்பாடு ஏற்படலாம் என்றாலும்கூட, அவர்களுக்கு உடனடியாக வேறு இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, வேறு இடத்தைப் பார்த்துக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களை காலி செய்வது மிகவும் உசிதமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்டங்களிலே தண்டல்நாயகங்களுக்கு நிறைய பணிகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால், அவர்களுக்கு அதிக வேலை இருப்பதன் காரணமாக, வேலையில் முன்னேற்றத்தைக் காணமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். குறிப்பாக, சிறிய நீர்ப் பாசன திட்டங்களை பொறுத்த அளவிலே 3 ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு பொறி இயல் வல்லுனர் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர் சர்வே செய்து, எஸ்டிமேட் தயார் செய்து, தண்டல்நாயகத்திற்கு அனுப்பி, அதை அவர் பரிசீலனை செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. 'ரெட் டேபிஸத்தை' நாம் குறைக்கவேண்டுமென்று

[திரு. பி. பழனிப்பிள்ளை] [23rd July 1962]

பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் கூட, ஒரு பக்கத்தில் அது விருத்தி யாகிக்கொண்டு தான் போகிறது. அப்படியில்லாமல் மாவட்ட ரீதியிலே ஒரு என்ஜினியர் எஸ்டிமேட் போட்டு, அவரே நேராக சர்க்காருக்கு அனுப்பி, அங்கீகாரம் பெற்று, உடனே வேலையைத் துவங்கினால் காலதாமதம் குறைவதோடு, உணவுப் பெருக்கத்திற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் வழியும் ஏற்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை அமையும். அதன் காரணமாக விலைவாசியும் குறையும்.

எல்லா ஆறுகளிலும் அணைக்கட்டுகள் கட்டி நீர்த்தேக்கங்கள் அமைத்திருந்தாலும்கூட, அதிலே குறிப்பாக கால்வாய் பிரதேசங் களில் பணப் பயிரைத்தான் பயிரிடுகிறார்கள், உணவுப் பயிர்களை பயிரிடுவதில்லை. இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் கவனித்து நல்ல முறையில் உணவுப் பயிர்களை பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி பணப் பயிரை பயிரிடுவதினால், நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அதிக வருமானம் வரு கிறது. அதிக வருமானத்தைக் கருதித்தான் அவர்கள் இம்மாதிரி பணப் பயிர்களை பயிரிடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலங்களுக்கு அதிகப்படியான தீர்வை விதித்தால், அவர்கள் உணவுப் பண்டங் களை பயிரிடுவதற்கு வழி ஏற்படும். நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டு, உணவு உற்பத்தி பெருகி, விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு ஒரு வழி ஏற்படும்.

அது ஒரு புறமிருக்க 19-ம் தேதி அன்று மாற்றுக்கட்சித் தோழர்கள் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸ்களில் போராட்டம் நடத்தினார்கள். இது மிகவும் வருத்தப் படக்கூடிய விஷயம். விலைவாசியை குறைக்கவேண்டுமென்றால், வியாபாரிகளிடமும், பயிர்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளிட மும் போய், குறைந்த விலையில் விற்பதற்கு போராட்டம் நடத்த வேண்டுமே தவிர, அதை விட்டுவிட்டு நிர்வாகத் துறையிலே ஈடு பட்டு மறியல் செய்து, குழப்பத்தை விளைவிப்பார்களேயானால், இவர்களுடைய நிலை, இந்த நாட்டினுடைய நிலை எவ்வாறு இருக் கும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று மாற்றுக் கட்சித் தோழர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேசுவதற்கு வாய்ப் பினைக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

11-30
a.m.

* திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் விரும்பியபடி இப்பொழுது எங்களுடைய மாவட்டத்திலுள்ள மாவட்ட அதிகாரிகள் பொது மக்களிடத்தில் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், மாவட்ட அதிகாரிகளின் மாதாந்திர சுற்றுப்பிரரிண அறிக்கையை சட்டசபை அங்கத்

23rd July 1962] [திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்]

தினர்களுக்கு அனுப்பினால், அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு வசதியாய் இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். அம்மாதிரி சுற்றுப் பிரயாண அறிக்கையை அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப் பணியாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கொளரவமாக நடத்தப்பட்டுமென்று அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவுகள் போடப்பட்டும், மாவட்ட அதிகாரிகளும், வட்ட அதிகாரிகளும் அதைச் சரிவர கவனியாமல் அவர்களை கௌரவமான முறையில் நடத்துவதில்லை என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும், இந்தப் புதிய பஞ்சாயத்து வரிகள் வசூல் செய்யும் விஷயமாக கிராம முன்சீப்கள் மிகவும் கொடுமையாக நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். எல்லா காலாவதியான வரிகளையும் வசூலிக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். இது விஷயமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இப்பொழுதும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமாதிகாரிகள் எந்த நிலை அதிகாரிகள் என்று இன்னும் அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதைச் சீக்கிரம் முடிவு செய்தால், அவர்களுக்கு இருக்கும்படியான தொல்லையும், அரசாங்கத்துக்கு இருக்கும்படியான தொல்லையும் நீங்கிவிடும். ஆகவே, அவர்களுடைய நிலையை சீக்கிரமே நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கிராமப் பணியாட்களுக்குச் சில சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் படியான பிரயாணப்படி வருஷத்திற்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் குறைவாக இருப்பதனால், அவர்களுக்கு ஏற்படும் ஆக்சவல் செலவுகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்ஜினியரிங் போன்ற தொழிற்கல்லூரிகளில் கிராமாதிகாரிகளின் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வட்டியில்லாத இலவசக் கடன்கள் வழங்க வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1958-ம் வருடத்திய பஞ்சாயத்து சட்டப்படி, லிவிங், கிரிமினல் அதிகாரங்களை அவர்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் நானது வரையில் அப்படி மாற்றிக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே சீக்கிரம் அந்த அதிகாரங்களை மாற்றிக் கொடுக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு தாலுகா பரப்பளவு ஜூரிஸ் டிக்ஷன் உள்ள தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் கார்கள் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தாலுகா ஆபீசுகளின் வராந்தாக்களில் பொது மக்கள் உட்காருவதற்கு ஆசனங்கள் போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், இரவு நேரங்

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்] [23rd July 1962]

களில் சாலைகளிலிருந்து மாங்களை யாராவது வெட்டிக்கொண்டு போய்விட்டால், அதற்கு கிராமாதிகாரிகள் பொறுப்பாளிகள் என்று ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து, அவர்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல என்று ஆக்குமாவும், அதோடு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களை கர்ணங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் உத்தரவு இருந்த போதிலும், அது சரியாக அமல் செய்யப்படவில்லை. அந்த உத்தரவை நல்ல முறையில் அமல் நடத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுப் பட்டாக்களை, தனிப் பட்டா ஆக்க மனுச் செய்துகொண்டால், முடிவு செய்வதற்கு அதிக நாட்கள் ஆகின்றன. ஆகவே, கடன் வாங்கும் பட்டாதார்களுக்கு குந்தகம் ஏற்படாதவாறு, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே புறம்போக்கு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்து வரும் நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கும்படியும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹிந்து ரிலிஜியஸ் எண்டௌமென்ட் போர்டு நிர்வாகத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு வருமானமுள்ள கோவில்களில் சரியாக பூஜை முதலியவை நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே, இன்னும் அதிகமாக இன்ஸ்பெக்டர் களை நியமித்து, இந்த நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கோவில்களின் சொத்துக்கள் விஷயத்தில் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால், அதுசம்பந்தமாக டெபுடி கமிஷனரிடத்தில்தான் பிரசுது தாக்கல் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அப்படித் தாக்கல் செய்யும்பொழுது அவரே நிதி, நிர்வாகம் ஆகிய இரு பிரிவுகளையும் வைத்திருப்பதால், அவற்றைப் பிரித்து தனித்தனியாக நிர்ணயம் செய்வது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது மூன்று ஜில்லாக் களுக்கு ஒரு ஏரியா கமிட்டி நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு ஏரியாக் கமிட்டியை நியமனம் செய்தால், நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கோவில் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு 3 தாலுகா பரப்பளவுள்ள ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கொடுத்திருந்த பியூன்களையும் எடுத்து விட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு இருக்கும் பொறுப்புகளையும், பரப்பளவையும் ஆலோசித்து ஒரு இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஒரு பியூன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இப்பொழுது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த கனம் உதவி சபாநாயகருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்,

23rd July 1962]

*திருமதி சி. கொளந்தையம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் ரெவின்யூ மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்திலே கோவை ஜில்லாவிலிருந்து சென்னை வரையில் இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ இலாகா வினரிடம் நெருங்கி பல்வேறு வேலைகளைச் செய்ய முற்பட்ட நேரத்திலே, அவர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையிலே ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பல அங்கத்தினர்கள் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று இங்கே சொன்னபோதிலும், அப்படிச் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு, 100-க்கு 90 பங்கு சிறந்த ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் இந்த நிர்வாகத்திலே வேலை செய்கிற அனைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ரெவின்யூ இலாகாவிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு, அதிலும் சிறப்பாக என்.ஜி.ஒ.-க்களுக்கு காலனி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸ், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸில் வேலை செய்யும் ஆபீசர்களுக்கெல்லாம் பத்தாண்டு காலத்தில் வீட்டு வசதி கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் என்.ஜி.ஒ.-க்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. பத்து அல்லது நூறு வீடுகளைக் கட்டினால், அவைகள் தமக்கு வேண்டும் என்று 500 பேர்கள் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார் இவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. P.A. to Collector, டெபுடி கலெக்டர் இவர்களுக்கு, ஏற்கெனவே அந்த பதவிகளில் இருந்தவர்கள் வீடுகளை விட்டுச் செல்லுவதாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு அந்த வீடுகள் கிடைத்து விடுகின்றன. அந்த அளவில் அவர்களுக்கு சௌகர்யம் இருக்கிறது. ஆனால் டெபுடி தாசில்தார், தாசில்தார் இவர்களுக்கு அந்த சௌகர்யம் கிடையாது. சாதாரணமாக கோயம்பத்தூரில் தாசில்தாருக்கு ஒன்பது ரூபாய் வீட்டு வாடகை அலவன்சு கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஒன்பது ரூபாய்க்கு எந்த விதமான வீடும் கிடைக்காது. ட்ரைவர் இருக்கக்கூடிய வீடுகள் கூட கிடைக்காது. ட்ரைவர்கள் இருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்குக்கூட பத்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கோவை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளில் ஒன்பது ரூபாய்க்கு எப்படி வீடுகள் கிடைக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். வீட்டு நெருக்கடி இருக்கும்போது குறைந்த வாடகையை கொடுத்தால் எப்படி வீடுகள் வைத்துக்கொள்ள முடியும்? மாவட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தாசில்தார்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் இருபத்தி நான்கு மணி நேரமும் ஊழியர்களாக இருப்பதால்

[திருமதி சி. கொளந்தையம்மாள்] [23rd July 1962]

அவர்களுக்கு ஓரளவு வீட்டு வசதி செய்து தர வேண்டும். அதையும் உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அவர்களுக்கு கிடைக்கும் வைத்திய வசதி காலத்தில் கிடைப்பதாகவே இல்லை. அவர்கள் ஹெட்குவாட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று வைத்திய வசதி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிச் சென்று வைத்திய வசதி பெற்றுக்கொண்டாலும் டாக்டர்களுக்கு பணம் கொடுத்து அந்தப் பணத்தை கலெக்டருடைய சிபாரிசு பெற்று வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி பெறுவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. அனுமதி பெற்ற சர்க்கார் டாக்டர்களிடம் வைத்திய வசதி பெறுவதற்கு வழி இருக்க வேண்டும். தற்போது என்.ஜி.ஓ.-க்கள் வைத்திய வசதி பெறுகிறார்கள். அவர்களை நல்ல முறையில் கவனிக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஏதோ பத்து அல்லது பதினேழு பேர்களோடு கவனிக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுதுள்ளபடி இல்லாமல் அவரவர்களுக்கு எந்த டாக்டர்கள் நல்ல முறையில் வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களோ அவர்களிடமிருந்து பில் வாங்கி வந்து அதற்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளக்கூடிய டாக்டர்களுக்கு கொடுக்கும்படியான அளவில் வைத்திய வசதியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுப்பட்டா முறை. இந்த மாதிரி கூட்டுப் பட்டா முறையில் இருக்கிறவர்கள் என்ன கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை என் தொகுதியில் வந்து பார்த்தால்தான் நன்றாகத் தெரிய வரும். கூட்டுப்பட்டா இருக்கக்கூடிய இடத்தில் கடன் வாங்கி கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமென்றால் கடன் கிடைக்காது, கிணறுகளை வெட்ட முடியாது. மின்சாரம் கொண்டு வந்து பம்பு செட்டுகள் வாங்கி வைக்க வேண்டும் என்று கடன் கேட்டால் கடன் கிடைக்காது. கடன் வேண்டும் என்று சொன்னால் கூட்டுப் பட்டாவிலுள்ள எல்லோரும் கையெழுத்துப் போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் சிலர் கையெழுத்துப் போட மறுத்து விட்டால் கடன் கிடைப்பதாக இல்லை. ஒருவர் ஆட்சேபித்தாலும் கூட கடன் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கூட்டுப்பட்டா முறையை எடுத்துவிட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே கூட்டுப்பட்டாவை எடுத்து விட்டு தனிப்பட்டா வாக ஆக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுப்பட்டாவில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களும் விரும்பினால்தான் கிணறு வெட்ட முடியும், பம்பு செட்டுகள் வைக்க முடியும். ஆகவே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து கூட்டுப்பட்டாவை மாற்றி தனிப்பட்டாவாக

23rd July 1962] [திருமதி சி. கொளந்தையம்மாள்]

அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு என்று ஸ்பெஷலாக தாசில்தாரைப் போட்டாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்பெஷல் தாசில்தாரைப் போட்டு அவருக்கு உதவியாக இரண்டு மூன்று கிளார்க்குகளைப் போட்டாவது கூட்டுப் பட்டா முறையை மாற்றி அமைத்து தனிப்பட்டவர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அமைத்தால்தான் பம்பு செட்டு வேண்டுமென்பவர்கள் பம்பு செட்டை வைத்துக்கொள்ளலாம், கிணறு வெட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் கிணறுகளை வெட்டிக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்ச நிவாரண வேலைகள். அதன் கீழ் சிறு நீர் பாசன வேலைகள் பெரிய நீர்பாசன வேலைகளை எல்லாம் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி அறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடியதுதான். அந்த முறையில் பார்த்தால் சுலூர் பஞ்சப் பிரதேசம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். 1,400 அடி உயரத்திற்கு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் அங்கே செய்து கொள்ள முடியாது. அந்த வட்டாரம் பெரிய பஞ்சப் பிரதேசம் என்றுதான் எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். அங்கு நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் நிவாரண வேலைகள் செய்யப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் எப்படி நஷ்டம் ஏற்படாமல் நிவாரண வேலைகள் நடைபெறும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் பஞ்சப் பிரதேசம் எப்போழுதுமே பஞ்சப் பிரதேசமாகவேதான் இருக்கும். ஆகவே அந்த முறையில் பார்க்கும்போது அந்தப் பகுதிக்கு நிவாரண வேலை அளிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரால் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டாலும் அந்தப்பகுதிகளுக்கு பணம் உதவி செய்ய கலெக்டருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியாவது கலெக்டருக்கு சிபாரிசு செய்து பணத்தைக்கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நில ஆர்ஜிதம். குத்தகை பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சிலர் சொந்த நிலமும் வைத்துக் கொண்டு குத்தகை நிலமும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது என்பதற்காக ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் வீடுகள் கட்ட நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும் என்று நிலத்தைக் கேட்டால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தங்களிடமுள்ள நிலத்தைக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக பயிரிட்டு வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொந்த நிலம் இருந்தும் குத்தகைக்கு

[திருமதி சி. கொளந்தையம்மாள்] [23rd July 1962]

நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டு வீடுகள் கட்டுவதற்கு நிலத்தைக் கொடுக்காமல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எடுத்துச் சொல்லி அதன் கீழ் பாதுகாப்பு கேட்கிறார்கள். ஆகவே இதை மாற்றி அமைத்து எந்த எந்த இடங்களில் யார் யாருக்கு இந்த பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் கொண்டு வந்து வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு ஹரிஜனங்களுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நிலம் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இதற்கு முன்னதாக ரெவினியூ இலாகாவில் உள்ளவர்கள் ரெவினியூ டெஸ்ட் முதலியவைகள் பாஸ் பண்ணினால் அவர்களுக்கு 100 அல்லது 200 ரூபாய் பரிசு கொடுப்பதாக இருந்தது. அப்படிக் கொடுத்து அதிகப்படியானவர்கள் பாஸ் பண்ணுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தார்கள். அதிகம் பேர்கள் இந்த பரிசைப் பார்த்து பாஸ் பண்ண வந்தார்கள். ஆனால் அப்படி பரிசு கொடுப்பதை இப்பொழுது நிறுத்தி விட்டார்கள். இன்னும் அப்படிக் கொடுக்கப் போவதாக உத்தரவு வரவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே அந்த உத்தரவை போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த முறையில் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிகப்பு நாடா முறையைப்பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தப்பு செய்யலாம். அதனால் எல்லோருமே தப்பு செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. “நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே” என்று சொன்னதுபோல் ஒருவர் செய்த தப்பிதத்திற்காக தூறு பேர்களும் தப்பு செய்தார்கள் என்று கருதக்கூடாது. அப்படி இல்லாமல் குற்றம் செய்தவர்கள் மீது கண்டிப்பாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானிய கோரிக்கைகளை ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். ஜில்லா கலெக்டர் என்பவர் தற்சமயம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இது எந்த அளவுக்கு சரி என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஒருக்கால் மாவட்ட ஆட்சித்துறை தலைவர் என்று இருக்கலாம் அல்லது மாவட்ட நிர்வாகத் தலைவராக இருக்கலாம். மாகாண ஆட்சித் தலைவர் முதல் அமைச்சர் இருப்பது போன்று மாவட்ட

23rd July 1962] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஆட்சித் தலைவர் என்று ஜில்லா கலெக்டரை பெயரிடுவது சரியா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மாவட்டத்தில் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்கள் தாசில்தார்கள் முதலியோர் முக்கிய ரெவினியூ அதிகாரிகள். அந்த அளவில் ரெவினியூ ஆபீசர்கள் குறிப்பிட்ட நாட்களில் தலைமை இடத்தில் இருப்பார்கள் என்று ஜனங்கள் நம்பும்படியாக குறிப்பிட்ட காலங்களில் அவர்கள் தலைமை இடத்தில் இருப்பது என்ற ஒரு நியதியை ஏற்படுத்தினால் சௌகர்யமாக இருக்கும். அந்த முறையில் அவர்கள் தங்களுடைய சுற்றுப் பயணங்களை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய சுற்றுப் பயணங்களைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் தலைவர்கள் முதலியவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் ரொம்பவும் சௌகர்யமாக இருக்கும். அந்த முறையில் தகவல்களை அனுப்பிவைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம மக்கள் முக்கியமாக போகக்கூடியது தாலுகா ஆபீஸ்கள் தான். தாலுகா காரியாலயங்களில் எந்த அளவில் வேலை நடக்கிறதோ அந்த அளவில் தான் ராஜ்ய அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகமும் நடைபெறும் என்று ஜனங்கள் நினைப்பார்கள். தாலுகா காரியாலயங்கள் எந்த முறையில் நடைபெறுகிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு நற்பெயர் கிடைக்கும். அந்த அளவில் தாலுகா காரியாலயங்களை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

தாலுகா ஆபீஸ்களில் கிராம ஜனங்களுக்குப் பல்வேறு சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதைக் குறைப்பதற்காகத்தான் தகவல் தருகின்ற ஒரு அதிகாரியை அங்கெல்லாம் போடவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அது எந்த அளவுக்குச் சாத்யம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். குறைந்த பட்சம் டெபுடி தாசில்தார் அல்லது தாசில்தார் மூலமாகத்தான் ஒருவர் அந்தக் காரியாலயத்திற்குள் போகும்படியாக நியதி வைத்தால் நல்லது. அது இல்லாத காரணத்தினால் இன்றைக்கு அந்தக் காரியாலயங்களுக்குள் நுழைந்தால் ஒவ்வொருவர் மேஜையின் அருகிலும் ஒருவர் அல்லது இருவர் வெனியார் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதனால் ஏற்படுகிற தவறுகள், ஊழல்கள் இவற்றைக் களைய உடனடியாக முற்பட வேண்டும்.

மேலும் இன்றையதினம் ரெவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரிகளுடைய வேலையாக நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற பொறுப்பு இருக்கிறது. தொழில் நிறுவனங்களுக்காகவும், வேறு பல்வேறு காரியங்களுக்கும்—குடியிருப்புக்கு உட்பட்டு நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் பரவலாக இன்று இருக்கிற நில விலையை நிலக்காரர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும் பாதிபுள்ளவுக்காவது கொடுக்கவேண்டாமா? அவா

[திரு. எம் எஸ். செல்வராஜன்] [23rd July 1962]

களுக்கு மனத்தாங்கல் ஏற்படாத அளவுக்கு, சோர்வு ஏற்படாத அளவுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தால் நல்லது. அதற்குத்தக்க வழிகளை நில ஆர்ஜித சட்டத்தை திருத்தியாகிலும் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சை நிலம், புறம்போக்கு நிலம் இவற்றையெல்லாம் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு, ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கும் வேலை மிகமிகக் காலதாமதமாகிறது. இந்த அளவுக்குக் காலதாமதம் ஆகாமல் இருக்க, எங்கெங்கே நிலங்கள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கலாம், யார் யாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று உடனடியாக நிர்ணயம் செய்துவிட முடியுமானால், ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரியைப் போட்டாவது அதைக் கவனிக்க வேண்டும். பலகாலம் தாமதமாவதன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற சிரமங்கள், சிக்கல்கள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன.

கூட்டுப் பட்டாக்களில் ஒருவர் இறந்துவிட்டாலும் அடுத்து குடும்பத்தில் தலைமையாக இருக்கக்கூடியவர் இறந்தாலும் பட்டாவை மாற்றத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அநேகமாக ஒருவர் இறந்தால் அதை அவரைச் சேர்ந்தவர் தெரிவிக்கவேண்டும். அல்லது அதைக் கர்ணம் தெரிவிக்கவேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பது ஒருபுறம் இருக்க சம்பந்தப்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் “இன்றைத் தவறிவிட்டார்கள்” என்று தாசில்தாருக்குத் தகவல் கொடுத்து, “பட்டா யார் பேரில் இருந்தது, யார் பேருக்கு மாற்றவேண்டும், எந்தக் கூட்டுப் பட்டா போடு சேர்ந்தது” என்கிற விவரங்களையெல்லாம் கொடுத்தால்—இப்படி அரசாங்க அதிகாரிகளே இதில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலமாக துரிதமாக இப்பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட முடியும் என்ற நினைக்கிறேன்.

அந்தமான், நிகோபார் தீவுகளில், சிலோன் போன்ற நாடுகளில் இருந்து வரக்கூடிய அகதிகளுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் வகையில் குடியேற்றுவது ஒரு புறமிருக்க ராமதாதபுரம், தஞ்சாவூர் போன்ற ஜில்லாக்களில் கடலோரம் தென்னை வளர்க்க மானியம் அளிப்பது போன்ற வேலைகள் நடக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிடானேரி, எழுவரைமுக்கி போன்ற இடங்களில் உள்ள சர்க்கார் நிலத்தை இன்றைக்கு யார் யாரோ பகிர்ந்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்தின் மானியத்தைப்பெற்று இந்தமாதிரியான நிலங்களை இலங்கையிலிருந்து திரும்பியவர்களுக்கு விவசாயமும் சேர்ந்த குடியிருப்பாக மாற்றிக்கொடுக்க அதிகாரிகள் அங்கு சென்று பார்த்தும், விவசாய அதிகாரிகள் அதை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரலாமா என்று 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்பே போய்ப்பார்த்தும் இன்னும் அது தீர்க்கப்படவில்லை. எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்களில் இருந்து அதைச் சற்றிப் பக்கத்தில் உள்ள ஏழைகள் கூட எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. துரத்திலுள்ள பலபல கிராமங்களில் இருப்பவர்கள், அதைப் பகிர்ந்துகொண்டிருப்பதாகத்

23rd July 1962] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

தெரிகிறது. இதையெல்லாம் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில வாய்க்கால் புறம்போக்கில் சர்ப்ளஸ் வாடர் பாயக்கூடிய பூமிகளில் சிறை சென்ற தேசபக்தர்கள், ஹரிஜனங்கள், ஏழைகள் பலர் பலகாலமாகப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள், தண்டத் தீர்வை கட்டி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும். தற்காலிகமாகவாவது குத்தகைக்கு என்று அவர்களுக்கே விட்டால்கூட, பின்னால் நினைத்தால் சர்க்கார அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிபந்தனையோடு விட்டால்கூட நல்லது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

கடைசியாக விவசாயத் திட்டங்களுக்காக அதிகம் செலவிடுகிறோம், ஆகவே வரி விதிக்கத்தான் வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதினாலும்கூட இந்த வரி விதிப்பு பற்றி நன்கு யோசிக்க வேண்டும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மணிமுத்தாறு திட்டம் வந்தபோது நிலத்தை அதனுடைய 4 தரத்திற்கு பதில் ஏ பிரிவின் கீழ் கொண்டுவந்தார்கள். ஏ கிளாஸ் பூமிக்கு இருபோக நிலத்திற்கு ஏக்கருக்கு 22½ ரூபாய் வரையில் வரி இருந்துவருகிறது. இருபோக நிலத்திற்கு ஏக்கருக்கு 5½ ரூபாய் வரியிருக்கக்கூடிய பூமியும் அங்கே இருக்கிறது. ஐந்தரை ரூபாய் வரி என்று இருக்கக் கூடிய ஏழாம்பதர மண் என்பது கூட இன்று ஏ கிளாஸ் நஞ்சையாக இருக்கிறது. இப்போது 60 சதவிகிதம், 100 சதவிகிதம் என்று வரி விதிப்பது—நடைமுறையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்த போது ஏக்கருக்கு ஒன்றுக்கொன்று வித்யாசம் 47 ரூபாய் வரை வருகிறது. ஆகவே உத்தேச வரி விதிப்பு முறைக்கு பதில் ஸ்லாபாக ஏக்கருக்கு 5 ரூபாய் அதிகம் என்று விதிக்கலாம். அதை விட்டு இப்படி விகிதாசாரத்தில் விதிக்க உத்தேசித்திருப்பதை மறுபடியும் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ இலாகாவைப் பற்றி முதன்முதலாக, தாலுகா ஆபீஸ் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு நேராக அனுபவம் இருக்கிறது. இருபத்தைந்து வருஷம் முனிசிபாக இருந்தவன் நான். பிறகு ராஜீனமா செய்து விட்டு வந்தேன். முக்கியமாக தாலுகா ஆபீசுக்கு நமது அமைச்சர் கனம் மஜீத் அவர்கள் மாறுவேஷத் தோடு போனமாதிரி, கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இந்தக் காரியாலயங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். உண்மையாக அங்கே நடக்கிறது என்ன என்பது புரியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கு ஏராளமான விவசாயிகள், கிராம மக்கள் காத்துக் கிடப்பார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களை அங்கே சொல்வதற்கு யாரும் கிடையாது. ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீசிலும் என்குவயரி செக்ஷன் என்று போட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [23rd July 1962]

ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நம்முடைய அரசாங்கம் கல்விச் சலுகை பெற தாசில்தார் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமாதிகாரியிடம் கையெழுத்து வாங்கி, பிறகு தாசில்தாரிடம் கையெழுத்து வாங்கி வருவதற்குள் இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஆகின்றன. தாசில்தார் காம்பு போயிருப்பார். காம்பு போயிருக்கிற இடத்திற்கு இவர்கள் போகவேண்டும். சிலர் அங்கு சென்று வாங்கி வந்துவிடுவார்கள். பலரால் அப்படி வாங்க முடிவதில்லை. ஆகவே தாசில்தார் கையெழுத்து இல்லாமல் கிராமாதிகாரி கொடுத்தால் போதும் என்றாவது செய்வது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜமாபந்தியைப் பொறுத்த வரையில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் அது அவசியமாக இருந்தது. இப்போது எங்கேபார்த்தாலும் நமது அரசாங்க அலுவலகங்களும், அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஜமாபந்தி வேண்டாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமாதிகாரிகளிடம் இருந்து மாமூல் வாங்கத்தான் இது பயன்படுகிறது. கிராமாதிகாரிகள் கிராமத்தார்களிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். இதனால் ஒருவித சௌகர்யமும் ஏற்படவில்லை. எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஜமாபந்தி மூலமாக எத்தனை கூட்டுப் பட்டாக்கள் தனித்தனிப் பட்டாக்களாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற தகவலைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்து பார்த்தால் தெரியும். பட்டா ட்ரான்ஸ்பர் செய்யவேண்டுமென்று கலெக்டரிடத்தில் ஒரு மனு கொடுத்தால், தனி நபராக இருந்தால் பட்டா கொடுக்க உத்தரவு போட்டுவிடுவார்கள். ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருந்த நபராக இருந்தால், 'தாசில்தாருக்கு அனுப்பிவிட்டோம், தாசில்தாரிடத்தில் போய்ப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அதை, தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்பினால், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஸப்-டிவிஷன் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. யாரோ ஒருவர் கையெழுத்திடவில்லை என்று ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லி, அந்த மனுவைத் திருப்பி விடுகிறார். அப்படியில்லாமல், ஸப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசிலேயே கிரயம் செய்தவர் ரிஜிஸ்தர் செய்யும்போதே, 'ராஜ்னாமா' என்ற ஒன்று தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. நூறு ரூபாய்க்கு எட்டு ரூபாய் வீதம் ஸ்டாம்ப் வாங்கி, இன்னும் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டணம் செலுத்தி ஒருவர் கிரயம் பெறுகிறார். இன்னொருவர் விற்கிறார். இரண்டு பேருக்கும் சௌகரியமாக பட்டா மாறுதல் செய்து கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பைச் சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு செய்யவேண்டும். தாலூகா ஆபீசுக்கு ஸப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அந்த ராஜ்னாமாவை அனுப்பினால் தாலூகா ஆபீசிலே அதை எப்படியோ லாட்ஜ் செய்துவிடுகிறார்கள். அந்த நிலை இல்லாமல், சர்க்காரே பட்டா மாற்றுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-00
noon.

23rd July 1962] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

கிராமக் கணக்கில் 13-ம் நெம்பர் கணக்கு (தண்டல்) என்று சொல்வார்கள். அதைப் பார்த்தால், ஒரு பட்டாவுக்கு இன்னொருவர் கிஸ்தி செலுத்தியதாகத்தான் தண்டல் இருக்குமே தவிர, அவரவர்களுடைய பட்டாக்களுக்கு கிஸ்தி செலுத்தியதாக பாதி கூட இருக்காது என்று நான் எனக்குத் தெரிந்தவரை சொல்கிறேன். ஏரி உள்வாய் புறம்போக்குகளை ஏழைகளைப் பயிர் செய்ய விட்டுவிட்டு, 'பி' மெமோ எழுதி, ஐமாபந்தி ஆபீசர் முன்னிலையில் அதை வைக்கிறார்கள். ஏரி உள்வாய்ப் புறம்போக்கு நிலத்தை சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று திட்டவட்டமாக இருக்கும்போது, அதை முதலில் தடுத்துவிட்டால் பரவாயில்லை. ஏரி உள்வாய் புறம்போக்கில் துராக்கிரமாகப் பிரவேசித்துப் பயிர் செய்தால், அவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கவேண்டுமென்ற சர்க்கார் உத்திரவினால் அவர்கள் ஏராளமான தொகையை அபராதமாகப் போடுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல், பயிர் செய்ய முயற்சிக்கும்போதே அதிலே எந்த காரணத்தினாலும் பிரவேசிக்கக்கூடாது என்று தடுத்து அவர்களைப் பயிர் செய்யவிடாமல் இருக்கத் தகுந்தபடி உத்தரவு போடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களா இல்லையா என்பதைப்பற்றி திட்டவட்டமாக ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக எங்கள் பகுதியிலே பென்னலார் பேட்டை தாலுகாபீசக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் ஆந்திரப் பகுதி இருக்கிறது. சுமார் முப்பது மைல் போனால் தான் தாலுகாபீசக்குப் போகமுடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி, ஒரு மத்திய இடத்தில் வைக்கவேண்டும். ஊத்துக்கோட்டை அல்லது பெரிய பாளையத்தில் தாலுகாபீசை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். தண்டாயுதபாணி பிள்ளை இப்பொழுது பேசலாம். ஒவ்வொரு வரும் ஐந்து நிமிஷங்கள் மட்டுமே பேசவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலே செட்டில்மென்ட் நடந்து ஏறத்தாழ இரண்டாண்டுக் காலம் ஆகிறது. அந்த செட்டில்மென்ட் நடந்தபோது, பட்டாவுக்கு மனுச் செய்யாத பட்டாதார்களுக்கு திரும்பப் பட்டா அளிப்பதற்காக ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ஒரு பெபிடி தாசில் தார் ராங்கிலே அதிகாரி போட்டு, திரும்பப் பட்டாவுக்கு மனுச் செய்தவர்களுக்குப் பட்டா கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு தாலுகாவுக்கு ஒரு அதிகாரியாக இருப்பதால்,

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [23rd July 1962]

பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த ஒரு அதிகாரிக்கு ஏறத்தாழ 4,500 மனுக்கள் இதுவரை வந்திருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றையும் பரிசீலனை செய்து பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அதிகக் காலம் ஆகிற காரணத்தால், இன்னும் அதிகமான அதிகாரிகளை நியமித்து, குறிப்பிட்ட காலத்தில் அனைவருக்கும் பட்டா கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தப் பக்கத்திலே இரண்டு கிராமங்களில் பட்டாவுக்கு மனுச் செய்யவேண்டிய காலம் தெரியாமல் கிராமத்திலுள்ள பட்டா தார்கள் அத்தனைபேருமே மனுச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். இதுபோன்று ஒரு கிராமத்தில் 680 ஏக்கரும், மற்றொரு கிராமத்தில் 500 ஏக்கரும் சர்க்கார் நீடித்த தரிசாக மாற்றிவிட்டார்கள். அவர்கள் காலம் தெரியாமல் பட்டாவுக்கு மனு தாக்கல் செய்யாத காரணத்தால் இரண்டு கிராமங்களிலும் சர்க்கார் புறம்போக்குத் தரிசு என்று மாற்றிவிட்டார்கள். அந்த இரண்டு கிராமத்தார்களும் தற்போது அமைச்சர் அவர்கள் பட்டுக்கோட்டைக்கு விஜயம் செய்தபோது, மனுக்கொடுத்து அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து குறிப்பிட்ட காலத்திலே அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓரத்தநாடு தாலுகாவானது பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலிருந்து பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக பட்டுக்கோட்டை ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசில் சேர்ந்து இருந்தது. அதை இப்பொழுது தஞ்சாவூர் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஓரத்தநாடு தாலுகாவிலே கடைநிலைக் கிராமங்களிலிருந்து தஞ்சைக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தால் 42 மைல் தூரம் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையை மாற்றி, ஆரம்பத்தில் இருந்த மாதிரி, பட்டுக்கோட்டையிலேயே செய்துகொடுத்தால் 26 மைலுக்கு மேல் போகாத நிலை இருக்கும். அதைப் பரிசீலனை செய்து ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசைப் பட்டுக்கோட்டைக்கு மாற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய பல கனம் அங்கத்தினர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பட்டாமணியம், கணக்குப்பிள்ளையினுடைய நிலையைவிட இன்னும் கீழ் நிலையில் இருக்கும் வெட்டி, தலையாரி போன்றவர்களுக்கு இன்றைக்குச் சம்பளம் மாதமொன்றுக்கு 22 ரூபாய் தான் இருக்கிறது. 12 மாதங்களும் கிராம கணக்கப்பிள்ளை, பட்டாமணியங்களுக்கு உதவியாக இருந்து, வேலைசெய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் வரி வசூல் செய்வது கணக்கு எழுதுவது போன்ற வேலைகள் பட்டாமணியம், கணக்கப்

23rd July 1962] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

பிள்ளைகளுக்கு இருந்தாலும், அவர்களின்கீழ் வேலைசெய்யும் வெட்டி, தலையாரிகள் வருஷம் முழுவதும் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தற்போது 22 ரூபாய் சம்பளம் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களிலேயே அவர்களுக்குத் தான் மிகவும் குறைந்த சம்பளம் தரப்படுகிறது. தினம் ஒரு ரூபாய் ஸ்திரீயாவது சம்பளம் இருக்கும்படியாக, மாதத்திற்கு முப்பது ரூபாய் சம்பளம் அளவுக்கு அவர்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நில வரியை வசூலிக்கும் முறையைப்பற்றியும் இங்கு பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தற்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ரகீது புத்தகத்தில் பட்டாவாரியாக வரவு வைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது நிலத் தீர்வை வசூலிக்கும்போது ஒரு பட்டாதாருக்கு ஏறத்தாழ 15, 16 பட்டாக்கள் இருக்கும். முதல் நம்ப ருக்கு ஐந்தாம் நம்பர் பட்டா என்று இருக்கும். பணத்தைக் கொடுத்தால் ஐந்தாம் நம்பர் பட்டாவுக்கு மொத்தத் தொகை ரூ. 100 என்று மொத்தமாக ரகீது கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் ஜமாபந்தி சமயத்தில் ஐந்தாம் நம்பர் பட்டாவுக்கு மாதிரம் ரூ. 100 வரவு வந்திருக்கிறது என்றும் பாக்கிப் பட்டாக்களுக்கு வரவு வரவில்லையென்றும் சொல்லப்பட்டு பாக்கியுள்ள நம்பர்களுக்கு மீண்டும் தொகை கட்டவேண்டும் என்று சொல்லி, வசூலிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ரூ. 100 கட்டியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி, அதிகமாகக் கட்டியதை மற்றவற்றிற்கு ஈடு செய்து கொள்ளுங்கள் என்றால், 'ஜமாபந்தி'யின்போது தாசில்தாருக்கு மனுக் கொடுங்கள்' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அந்த ஒரு நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக நான் இதற்கு முன்பே பேசியிருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிலேயே மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி கடைநிலைப் பகுதியாகவுள்ள பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு தாலுகாக்கள் ஆகும். அவைகளில் நாங்கள் செலுத்திவரும் நிலத் தீர்வை ஒரு ஏக்கருக்கு மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து பலவிதமாக தீர்வை விதிக்கிறார்கள். நஞ்சைக்கு 22 ரூபாயும், புஞ்சைக்கு 26 ரூபாயும், மாவாரிக்கு 24 ரூபாயும் இருக்கிறது. இப்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கும் நிலத் தீர்வை விதிப்படி அதிகப்படுத்தினால், ஏறத்தாழ சராசரி 31 ரூபாய் அளவிலே நிலவரி செலுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். சுத்தமாக தண்ணீர் பாயாத பகுதி, கடைநிலைப் பகுதி, இன்னும் அந்தப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் வரவில்லை. தண்ணீரே உபயோகிக்காமல் இருக்கும்போது நிலத் தீர்வையை அதிகரித்திருப்பது பொதுமக்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருப்பதால், அதைப் பரிசீலனை செய்து, 50 சத விதம்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [23rd July 1962]

உயர்த்திலாவது ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு சிரமம் இருக்காது. அதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற முன் வந்துள்ளேன். கிராமங்களில் இருக்கும் கிராம மணியக் காரர்களுக்குச் சம்பளம் போதாது என்ற குறையை நமது அரசாங்கம் கவனித்து ஆவனசெய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னது மாதிரி, தோட்டி தலையாரிகள் மணிக் கணக்கிலே மணியக்காரர்கள் வீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நாள் வராது போனாலும்கூட, மணியக்காரர்களும், கணக்குப் பிள்ளைகளும் ரிப்போர்ட் எழுதி அவர்களை நீக்கி விடுகிறார்கள். எந்த விதமான முன் எச்சரிக்கையும் இல்லாமல் அவர்களை நீக்கிவிட்டு வேறு ஆட்களை வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த முறையைச் சர்க்கார் கவனித்து அவர்களுக்கு அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தோட்டி, தலையாரிகளுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் சம்பளம் நிச்சயமாக போதாது. அவர்கள் கிஸ்தி செலுத்துவதற்காகப் பத்து மைல் தூரம் நடந்து தாலுகா ஆபீசுக்குப் போகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் மூன்று நாட்கள் வரை கூட காத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இது பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து, அவர்கள் வந்த நேரத்தைக் குறித்து, அரிதமாக அவர்களிடமிருந்து கிஸ்தியை வாங்கிக் கொண்டு திருப்பியனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகள் பத்து வருஷங்களாகப் பயிரிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலங்களைப் பத்து வருஷங்களாகக் கஷ்டப்பட்டு சீர்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பத்து வருஷங்களாகப் பயிரிட்டு வந்தவர்களை, கிராம மணியக்காரர்களும், கணக்குப் பிள்ளைகளும் வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று பொதுமக்கள் என் போன்ற வர்களிடத்தில் சொல்கிறார்கள். அவர்கள், நிலத்தை எவ்வளவு காலமாகப் பயிரிட்டார்கள், எவ்வளவு சீர்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்து அவர்களுக்கே அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கும்படி, அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில கிராமங்களில், மிராசதார்கள், குறிப்பாகப் பணக்காரர்கள் ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிக் கிராம மணியக்காரர்கள் எவலைப்படுவதில்லை. ஏழைகள் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலங்களில் பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்தால் அதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். முப்பது, நாற்பது ஏக்கர் நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை.

23rd July 1962] [திரு. சி. சிவசுபிரமணியன்]

அவ்வாறு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கி ஏழைகளுக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏரிப் புறம்போக்கில் ஏராளமான நிலம் இருக்கிறது. அவ்வாறு இருக்கும் புறம்போக்கு நிலம் முழுவதையும் எடுத்து, சர்க்கார் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் வந்த பிறகு, 10, 15 வருஷங்கள் பயிரிட்டு வந்த நிலங்களாக இருந்தாலும் கூட, 'பள்ளிக் கூடத்திற்கு வேண்டும், மதிய உணவு போட வேண்டும்' என்று சொல்லி எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அவ்வாறு ஏழைகள் பயிரிட்டு வரக் கூடிய நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளாமல், யார் பயிரிடுகிறார்களோ அவர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லோன் கொடுப்பதிலும் பட்டா மாற்றிக் கொடுப்பதிலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. பல விஷயங்களில் தாலுகா ஆபீஸில் தவறுகள் நடக்கின்றன. இந்த வருஷம் எங்கள் தாலுகா ஆபீஸில் ஒரே கூட்டம். சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்காக 500 பேருக்கு மேற்பட்ட மானவர்கள் அங்கு எப்போதும் உட்கார்ந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அந்த மானவர்கள் லகபெழுத்துக்காகப் போனால் பாரத்தை வாங்கி வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அது, அன்றைக்கும் கிடைப்பதில்லை, அடுத்த நாள்கூடக் கிடைப்பதில்லை. பள்ளிக் கூடம் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் ஒரு தாசில்தாரையோ அல்லது டெபுடி தாசில்தாரையோ இந்தக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுப்பதற்காகப் போட்டு, அந்த மானவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்கள் இதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் செய்வார்களானால், நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பற்றிப்போற்றிப் புகழ்வார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. சா. கணேசன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம், இங்கே சமர்ப்பிக்கப் பெற்றிருக்கிற மானியங்களைப்பற்றி பல்வேறு கனம் உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் புலப்படுத்திக் கொண்டார்கள். கிட்டத்தட்ட எல்லோருடைய கருத்துக்களிலும் வேறுபாடு அல்லது முரண்பாடு கிடையாது. ஏதோ திருக்குறளுக்குப் புது வியாக்கியானங்கள் சொன்னதைத் தவிர, வேறு மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு நிரம்ப இடம் இல்லையென்று மட்டும் நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாகவே, இந்த தேசத்திலேயே, மக்கள் எல்லோருக்கும் இன்றியமையாத, ஜீவாதாரமான தொழிலைச் செய்து வருகிற ஒரே இனம், விவசாய இனம். அவர்கள் உதவியும், பணியும், உழைப்பும் இன்றேல் ஏதும் நடவாது. எல்லாக் காலத்திலும்,

[திரு. சா. கணேசன்]

[23rd July 1962]

எல்லா அறிஞர்களும், எல்லா அறவோர்களும் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மை இது. அதுமட்டுமல்ல, இந்த தேசத்தின் பாரம்பரியத் திற்பும், இந்த தேசத்தின் நம்பிக்கைக்கும், எம்மான் காந்தியடிகள் கடைப்பிடித்துக் காட்டிய நெறிக்கும் ஒத்த ஒரு இனம் என்று ஒன்றைச் சொன்னால், அது விவசாய இனம் தான். தனக்குத் தானே எஜமானாகவும், தன்னைத் தானே வேலை வாங்குபவனாகவும், தானே உற்பத்தி செய்பவனாகவும் இருந்து, உலகத்திற்கெல்லாம் உணவை ஊட்டி, உடலை வளர்த்து உபிரைக் காக்கும் உத்தமப் பெரும் பணியை ஆற்றி வருகின்றவர் விவசாயிகள்; பாபமற்ற புண்ணியத் தொழில் ஒன்று. அந்தத் தொழில் விவசாயத் தொழில். ஆதலினாலேதான், உழவுக்கு மிஞ்சிய—அதுமட்டுமல்ல—உழவுக்கு கூடான, ஒப்பான, ஒரு தொழில் உலகிலே இல்லை யென்று எல்லா அற நூல்களும் தமிழிலே பேசும். “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்”—அவர்கள்தான் இந்த தேசத்திலேயே வாழ்கிறவர்கள். ‘வாழ்தல்’ என்றால், “mere existence” அல்ல; ஜீவனம் அல்ல. இன்பத்தோடு, ஆத்ம திருப்தியோடு காரியத்தைச் செய்கிறோம் என்ற உணர்வோடு வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை. அதைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே போனால் மிக நீளமாகப் போகும். அத்தகைய அரும்பணியாற்றுகிறவர்கள் பெரியார்கள். அந்த நிலையிலே, அந்த இன்றியமையாத் தொழிலுக்கு நாம் எல்லா வாய்ப்புக்களையும், வசதிகளையும், சலுகைகளையும் செய்து தர வேண்டும். ஆதலினாலே, அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு வரியே கூடாது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அவர்கள் எப்போதாவது விளைவு இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டுக் கஷ்டப்படுவார்களானால் அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு வேண்டிய ‘இன்ஷூரன்ஸ்’ திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் அவர்கள் சிரமத்தை குறைக்க வேண்டும். இவ்வளவுதான். இதற்கு, ஆதாரத்தை, அடிப்படையை எல்லாம் விளக்கிச் சொல்லிக்கொண்டே போவோம். நேரம் குறைவாக இருப்பதால், விஷயத்தைச் சொல்லி, விளக்கத்தைச் சுருக்கிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகட்கு வரி கூடாது என்பதை நான் புதிதாகச் சொல்ல வில்லை. எம்மான் காந்தியடிகள் சொல்லியதுதான் இது. இதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே ‘அது’ கிடைக்கவில்லையே என்று எண்ணுகின்ற நிலை மட்டுமின்றி, அதே காலத்திலே அவர்களுக்கு இப்போது வரி கூடுகின்றதே என்பதைச் சொல்லுகின்றபோது, கொஞ்சம் மனம் புண்படத்தான் செய்கிறது.

அதற்கு மேலே, பஞ்சம் போய், நாட்டின் ஒரு பகுதியிலே விளைவு கொஞ்சம் ஏற்பட்டது; ஒரு பகுதியிலே துப்புரவாக விளைவே இல்லை. சாவி அறுப்பதற்குக் கூட முடியாமல், பறிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டும் வரி வஜா இல்லையென்று சொன்னால்,

23rd July 1962]

[திரு. சா. கணேசன்]

இதை நியாயம், தருமம் என்று கொள்ளலாமா? சொல்லலாமா? எவ்வித வருமானமும் இல்லை, மேற்கொண்டு கையிலே இருந்த கொஞ்சநஞ்சும் விதையையும் சக்தியிலே, சேற்றிலே போட்டுப் பறி போய்விட்டது; மேற்கொண்டு தகை போன்றவற்றை எடு வைத்துக் கடன் வாங்கி, அதுவும் போய்விட்டது. இந்த நிலையில் 'வரியும் கொடு' என்று சொன்னால் அது முறையா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலை தமிழ்நாட்டிலே எங்கே ஏற்பட்டிருந்தாலும் சரி, அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் முற்றும் வரி இல்லையென்று செய்வதுதான் அறமும், நெறியும், முறையும் ஆகும் என்பதை பணிவோடு, ஆனால் அழுத்தமாக விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. அத் தகைய பிராந்தியங்களில் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையெல்லாம் உடனே திருப்பித்தர வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அவர்கள் சட்டி, பாளை, கலப்பை, ஏர் எல்லாம் கூட எலத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டு விற்கப்படுகின்றன. இப்படியெல்லாம் செய்தோமானால் விவசாயிகளுடைய நிலை என்ன கதியாகும், நாட்டின் உணவுப் பிரச்சனை என்ன ஆகும், என்பதை எல்லாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கு மேலே, ஏற்கனவே இரண்டு முறை சொன்னது தான் வீணாகி, ஸ்டைட்களிலும் வந்தவைதாம்—கூட்டுப் பட்டா முறை எங்கள் பகுதியிலே இருந்ததே இல்லை; யாருமே விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவில்லை. எல்லாவற்றையும் கூட்டுப் பட்டாவாக ஆக்கி விட்டார்கள், அதிகாரிகள். அதற்கெல்லாம் குற்றம் சாட்டவில்லை.

அப்படி இவர்களாகவே ஆக்கியதை இவர்களாகவே மாற்றி விட்டால் நட்டம் ஒருவருக்கும் இல்லை. சாவியை அறுப்பதற்கே பணம் இல்லாதவனைக்கொண்டு விண்ணப்பம் போடு, அதற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டு என்றால் அவன் எங்கே போவான்? கஷ்டப்படுகிறவன், "என்னால் வரி கட்ட முடியவில்லை; தயவுசெய்து அதைக் கவனிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லி விண்ணப்பம் போடவேண்டுமென்றால் அதற்கும் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்றால் எங்கே போய் அவன் கடன் வாங்குவது? ஆகவே விவசாயிகள் விண்ணப்பம் போடுவதற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்வது தர்மம் அல்ல. பழையகாலத்தில் மாடு, கொம்பைக் கொண்டு மணியை அடித்து, நியாயத்தைப் பெற்றது. அது வெறும் கற்பனை அல்ல. அது பயன்தரத்தக்க எடுத்துக் காட்டு மட்டுமல்ல. அது, பயன் படுத்துகிற, கடைப்பிடிக்கிற ஒரு முறையாகவும், நெறியாகவும், வழியாகவும் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல பிரச்சனைகள் இருப்பதால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சொல்லிக் கொண்டே போகவேண்டியிருக்கிறது. ஒரே யிடத்தில் ஒரே அதிகாரியை ஐந்தாண்டிகள், ஆறு ஆண்டுகள் என்று அங்கேயே வைத்திருப்பது சரியல்ல. அப்படி வைத்திருக்க

[திரு. சா. கணேசன்]

[23rd July 1962]

வேண்டிய நிர்வாகத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். நானும் நிர்வாகத்தில் இருந்தால் இதையே சொல்லியிருக்கக்கூடும். ஆனால் இதிலுள்ள உண்மை நிலை பற்றி அமைச்சர் அவர்களின் உள்ளமும் அறியும், என் உள்ளமும் அறியும். அவர் ஊரில் திவானாகயிருந்த சேஷையா சாஸ்திரி அவர்கள், “வறுத்த கொள்ளு முனைக்குமா வருத்துருப்பு உத்தியோகம் வருமா?” என்றார்கள். ஊரார் கூடிக்கொண்டு அவனேதான் வேண்டும் என்றார்கள். “அவன் செத்தாலோ” என்று எழுதினார்கள். ஒரு வருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்காமல் மூன்று வருடத்திற்கு மேல் ஒரு அதிகாரியை ஒரு இடத்தில் வைத்திருப்பது இல்லை என்ற சம்பிரதாயத்தை நிச்சயமாக கடைப்பிடிக்க வேண்டியது ஆட்சியின் பெருமைக்கு சிறப்பு தரும், கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய ஒரு நெறியுமாகும் இது என்பதைப் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன். தர்மஸ்தாபனங்கள், மதஸ்தாபனங்கள், அறநிலைகள் எல்லாம் இதில் தான் வருகின்றன. அவை எல்லாம் பற்றி பேசுவதாக இருந்தால் அதிக நேரம் ஆகும். அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களோடு நான் கலந்து பேசினேன். அவர்கள், வேறு ஒரு நாளில் நீங்கள் இதுபற்றி பேசிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள், அப்பொழுது அதற்கு விடை தருகிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே அதுபற்றி இப்பொழுது நீளப் பேச விரும்பவில்லை. சரியா, தவறு என்று விருப்பு வெறுப்பின்றிக் கவனிக்க வேண்டும். நான் யார் என்பதை கவனிக்கக்கூடாது. நான் செய்தது என்னவென்று கவனிக்க வேண்டும். கணேசனை இருந்தாலும் சரி, மற்ற யாராக இருந்தாலும் சரி, தவறு நடந்தால், அவர்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்களா எங்களைச் சார்ந்தவர்களா என்று கவனிக்காமல் மறுபடியும் அந்தத் தவறை செய்ய வாய்ப்புத் தராமல் செய்யுங்கள். ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு தவறு செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அதற்காக நான் குற்றஞ்சாட்டவும் இல்லை. உங்கள் எண்ணம் நல்லதாக யிருக்கும் என்கூட நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆக, தவறு செய்யவர்களை மீண்டும் அந்தஸ்தானத்தில் வைக்காமல் இருந்தால் தான் தேசம் உருப்படியாகும். நாடு நல்ல நிலைமைக்கு வந்து சேரும் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் சொல்வது நியாயம் என்பது உங்களுக்கும் தெரியும், எனக்கும் தெரியும். ஆகவே எவ்வளவிற்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவிற்கு நிறைவேற்றுவார்கள் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணைகளை நான் ஆதரிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன். இந்தத் தொகையை குறைக்க வேண்டுமென்பதல்ல என் நோக்கம். ஆனால் நிர்வாகம் இன்னும் திறமையாக நடக்க

23rd July 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வேண்டும், ஜனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்டுவதுதான் என் நோக்கம். இந்தத் துறையின் செலவிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 4 கோடி 26 லட்சம் ரூபாய் மிகவும் அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதற்கு ஏற்ற பலன் இருக்கிறதா? இந்தத் தொகை நியாயமாக செலவழிக்கப்படுகிறதா என்றுதான் கூற முடியும். வேண்டுமானால் இன்னும் ஒரு கோடி வாங்கிக் கொள்ளட்டும். திறமையான நிர்வாகத்தை நமக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் எனது கோரிக்கை. செலவு எவ்வளவு என்பதல்ல முக்கியம். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள், கட்டி வித்தியாச மின்றி கிராம நிர்வாகத்தில் இருந்து கலெக்டர் அலுவலகம் வரை இருக்கக்கூடிய குறைகளை சுட்டிக் காட்டினார்கள். இதிலிருந்து என்னதெரிகிறது. மாவட்டத்திலும் சரி, தாலுகா மட்டத்திலும் சரி, கிராம மட்டத்திலும் சரி, நிர்வாகம் இன்னும் பழைய முறையில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பழைய முறையில் போய்க் கொண்டிருந்தாலாவது அதிகாரிகள் அதிகாரம் செலுத்துவார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ அதிகாரிகளுக்கு தங்கள் அதிகாரங்களைச் செலுத்த துணிவு கிடையாது. ஜனங்களின் குறைகளைப் போக்குவதற்கும் அவர்களுக்கு வழியில்லை. ஆக மாவட்ட நிர்வாகம், தாலுகா நிர்வாகம் இவையெல்லாம் இன்று ஸ்தம்பித்து, தேங்கி நிற்கிறது என்று சொன்னால் அதை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதாக சொல்லமுடியாது. தாலுகா காரியாலயங்களில் துழைந்து காரியத்தை சாதித்துவர என்போன்றோருக்கு தைரியம் கிடையாது. ரெவின்யூ இலாகா காரியதரிசியிடம் சென்று காரியத்தை சாதித்து வரமுடியும் ஐந்தா நிமிடங்களில். அதாவது நியாயமாக உள்வதை நான் தனிப்பட்டவர்களின் குறைகளுக்காகப் போவதில்லை. பொதுக் காரியம் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். ஆனால் ஒரு தாலுகா ஆபீசுக்குப்போய் ஒரு காகிதத்தை தேட வேண்டுமென்றால் அன்று பூராவும் பட்டினி இருந்துதான் வெளியே வர வேண்டும். அந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அங்கு போயிருக்கிறார், இந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இங்கு போயிருக்கிறார் என்று சொல்வார்களே தவிர காகிதம் எங்கு இருக்கிறது என்று தெரியவராது. அது எங்கிருக்கிறது என்று தேட வேண்டுமென்றால், அதற்கு 4 அண் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும். ஆக வரி வசூலிக்கிறார்களே தவிர, தாலுகா நிர்வாகம் சோர்வான நிலையில்தான் இருக்கிறது. கலெக்டர் அலுவலகங்களிலும் சோர்வான நிலைதான் இருக்கிறது. இதன் காரணத்தை ஆராய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அமைச்சர் மாறுவேடத்தில் போவதினால் கண்டு பிடித்து விட முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அமைச்சர்களுக்கு கலெக்டர் ஆபீஸ், தாலுகா ஆபீஸ் இவைகள் தெரியாமல் இல்லை. இதற்கு முன் சாதாரண பிரஜை என்ற முறையில் கலெக்டர் ஆபீசுக்கு செல்லவேண்டிய காலம் இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது அமைச்சர் என்ற

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd July 1962]

முறையில் உண்மையை பேச அவரால் முடியாது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆக ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களுக்கு எல்லாம் காரணம் இந்த நிர்வாகத்தில் உள்ள குறைபாடுதான். அதை நிவர்த்திக்க, முதலில் செய்யவேண்டியது அங்குள்ள ஊழியர்கள் திருப்தி அடையவேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகருப்தி இருப்பது ஓர் காரணம் என்று ஓரளவு சொல்லலாம் வேலை அதிகரித்திருக்கிறது, போதுமான ஊழியர்கள் இல்லை என்று ஒரு காரணம் சொல்லலாம். அவர்களுக்கு குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல இடமில்லை. ஆகவே, அவர்கள் ஜனங்களிடம் மோதுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியும். அவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்படுத்த வேண்டும். தாலுகா ஆபீஸில் குமாஸ்தாவாக வந்து சேருவது, தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக அல்லது ஜனநாயகத்திட்ட வேலைகள் நன்கு முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சேருகிறவர்கள் மிகக் குறைச்சல். 100, 150 ரூபாய் ஆக வேண்டும், பிற சலுகைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தான் மேலோங்கி நிற்கிறது என்பதை ஒளிவு மறைவின்றி சொல்கிறேன். அதிகாரிகளிடம் உற்சாகம் குறைவாக இருக்கிறது. கலெக்டருக்கு ஆர்வம் இருக்கலாம். அவர் மந்திரிகளை அடிக்கடி சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை முடிக்கி, நல்ல பெயர் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அவருக்கு இருக்கலாம். அதேபோல் கலெக்டர் முடிக்கி அதன்பேரில் ஆர்.டி.ஓ.-க்கு ஆர்வம் இருக்கலாம். ஆனால் அதற்குக் கீழே சண்டித்தனம் தான் இருக்கிறது. காரணம் பலர் இன்று டெம்பரரி யாகயிருக்கிறார்கள். வேலைக்கு வருவதே வருவாயை உத்தேசித்துத்தான். போதுமான சம்பளம் கொடுத்து சாப்பாடு போட்டு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து நல்ல வேலையை கண்டிப்பாக வாங்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் பல்ஹீனம் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். எல். டி. வி. யாக பெர்மனென்டாக இருக்கலாம், டெப்டி தாசித்தாராக அபிஷேயேட் செய்து கொண்டிருக்கலாம். எல்.டி.வி.-யாக்கக்கூட கன்பேர்ம் ஆகாமல் டெப்டி தாசித்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை மூன்று மாதம் சேர்த்தாற்போல் பல தாலுகாக்களில் பார்க்கமுடியவில்லை. சுற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நடக்கின்ற காரியங்கள் நடந்தால் போதும் என்று எண்ணி, காகிதங்களை எண்ணிக் கொண்டு ஏதோ முடிந்தவற்றை பார்த்துவிட்டு போய்விடுகிறார்கள், இந்த நிலைமை தான் கீழ்மட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணரவேண்டும். முக்கியமாக டெம்பரரி என்பது போகவேண்டும். எதற்காக டெம்பரரி என்று வைத்திருக்கவேண்டும், அரசாங்கம் டெம்பரரியா என்ன, மாவட்டங்கள் எல்லாம் டெம்பரரியா என்ன? டெம்பரரி என்கிற உணர்வு அவர்களுக்கு இருப்பதால்தான் வேலை செய்கின்ற எண்ணம் குறைகிறது. இந்த உணர்வை மாற்றவேண்டும். அரசாங்கம் ஏன் இதற்காக முயற்சி எடுக்கவில்லை? சாதாரணமாக

23rd July 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இலாகாக்களில் 15 சதவீதத்திற்குமேல் டெம்பரரியாக இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? ஒவ்வொரு இடத்தில் 60, 70, 80 சதமானம் டெம்பரரியாக இருக்கிறது. டெம்பரரியாக ஒரு இலாகாவே இருக்கிறது. சர்வே செய்து செட்டில்மெண்ட் செய்வதில் இருக்கின்ற பல குறைகளை சொன்னார்கள், பட்டா உடனடியாக கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறைகளை சொன்னார்கள். குறைகள் நீங்கவேண்டுமானால் நல்ல முறையில் இலாகாவிலுள்ளவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும். இந்த சர்வே இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், முக்கால்வாசி பேர்கள் டெம்பரரியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து பதினைந்து வருடங்கள் வேலை செய்துவிட்டு இனி வேலை கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ, விட்டுக்குப்போக வேண்டிய நிலை வந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தோடுதான் இதிலுள்ளவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து அவைகளை எல்லாம் நீக்கவேண்டும் அல்லது அவர்களுடைய குறைகளை கண்டறிவதற்குத் தகுந்த ஸ்தாபனங்களையாவது அமைக்கவேண்டும். மாவட்ட வாரியாக ஸிவில் சர்வீஸ் கௌன்ஸில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். மாவட்ட முறையில் வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களும், அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் தங்களுக்குள் இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்த ஸ்தாபனம் மிகவும் தேவை. இப்போது டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் இருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் அதில் கலந்து கொண்டு பல வேலைகளிலும் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்தை கேட்கின்றார்கள். அதிகாரிகள் பல காரணங்களை சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச்சொல்வதற்கு இடமில்லை. எங்கள் மத்தியில் சொல்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கலாம். இதை தவிர்க்கின்ற முறையில், ஸ்பார்டினேட் ஸ்டாஃபும், ஆபீஸர்களும் உட்கார்ந்திருந்து இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி விவாதிப்பதற்கு, மாவட்ட ரீதியில் சிவில் சர்வீஸ் கௌன்ஸில் இருப்பது மிகவும் அவசியம். இது ஏற்படுத்தினால் ஊழியர்களிடையே இருக்கின்ற குறைகளை அறிந்து அவற்றை போக்குவதற்கு வழியாக இருக்கும். ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு டெம்பரரியாக இருக்கக்கூடியவர்களை எல்லாம் துரிதமாக கன்பர்ம் ஆக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலை இப்படி இருக்கிறது என்றால் ஜனங்களுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதில்லை. தாலுகா ஆபீஸுக்கோ அல்லது தாசில்தார் ஆபீஸுக்கோ போனால் சுயமரியாதையோடு திரும்பி வரமுடியாது. நம்மைப் போன்றவர்கள் யாராவது போனால் கிளார்க் உட்கார்ந்திருக்கின்ற நாற்காலியை எடுத்துத்தான் நமக்குத் தரவேண்டும். அந்த

[திரு. மீ. கலியாணசுத்தரம்] [23rd July 1962]

நாற்காலியை எடுத்துப்பார்த்தால், அதுவும் சரியாக இராது. மூன்று கால்கள்தான் இருக்கும். 108 கோடி ரூபாய்க்கு பட்ஜெட் போட்டு செய்கிற இந்த நிர்வாகத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு நல்ல மேஜை கிடையாது. நல்ல நாற்காலி கிடையாது. எலக்ட்ரிக் வசதி இருந்தாலும் மின்சார விசிறி கிடையாது. நம்மைப்போன்ற சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் போனால் இந்த கதி என்றால், சாதாரண மக்கள் போனால் எப்படியிருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை, வராந்தாவிலோ அல்லது மரத்தின் கீழோதான் உட்கார்ந்து இருக்கவேண்டும். நாள் பூராவும் இந்த இடங்களில் தான் இருக்கவேண்டும். தாசில்தாரைப் பார்க்கப் போனால் அவர் இருக்கமாட்டார், அப்படி அவர் இருந்தாலும், கன்ஸெர்ன்ட் கிளார்க் இருக்கிறாரா என்று போய் பார்த்தால் அவர் இருக்க மாட்டார். இந்த நிலை இருந்து கொண்டிருந்தால் சாதாரண மக்க ளுடைய கதி என்ன ஆவது என்று தெரியவில்லை. மரியாதை கொடுக்கின்ற முறையில் அங்கு உட்காரச் சொல்வதற்கோ, அல்லது அங்கு சிறிது நேரம் தங்கியிருப்பதற்கோ எந்தவிதமான வசதியும் அங்கிருப்பதில்லை.

கஜனாவைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது தனியாகப் பிரித் திருக்கிறார்கள். பப்ளிக் அக்கௌன்ட்ஸ் கமிட்டியில் பல தட வைகளில் இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது, அதன் காரணமாக இன்று கஜனாவை பிரித்திருக்கிறார்கள். ஓரளவுக்கு இது நல்லது தான். ஆனால் இங்கு வேலை செய்கின்றவர்கள் எல்லாம் கீழே தான் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பணத்தை செலுத்து கின்றவர்களும் பணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றவர்களும் கீழேதான் உட்காரச் வேண்டும். ஏன் இவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல வசதியாக மேஜை நாற்காலி போட்டால் என்ன? இன்னும் சில ஆபீஸ்களில் போதிய பாரங்கள் கிடைப்பதில்லை என்கிற புகார் களும் வருகின்றன. கிடைக்காதது மட்டுமல்ல, நான்கு ஆணை கொடுத்தால் ஒரு செல்லான் பாரம் கிடைப்பதாக சொல்லுகிறார் கள். இந்த நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது என்று தெரியவில்லை, அச் சடித்துக் கொடுப்பதில் கோளாறு இருக்கிறதா, அல்லது வேண்டு மென்றே பாரங்களை மறைத்து வைத்து நான்கு ஆணைக்கு விற்க லாம் என்று நினைக்கிறார்களா? இம் மாதிரியான சில்லறை விஷ யங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கின்ற வகையில் தக்க நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக அலுவலகங்களில் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் தாலுகா ஆபீஸ்களில் நடக்கும் ஜமாபந்தியைப் பற்றி பலர் குறிப்பிட்டார்கள். இது அவசியமே இல்லை என்றும், இது வர வர மறைந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறது என்றும் குறிப் பிட்டார்கள். இது ஜமாபந்தி முறையில் இருக்கக்கூடிய

23rd July 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கோளாறு அல்ல, ஜமாபந்தி நடக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கக் கூடிய கோளாறுதான். அதாவது இப்போது தாலூகா ஆபீஸ் களிலேயே ஜமாபந்தி நடத்துவதைவிட்டு விட்டு தாசில்தார் போன்ற அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று அங்கேயே ஒரு நாள் தங்கி, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள மக்களின் குறைகளை புரிந்துகொண்டு வரவேண்டும். அதிகாரிகள் கிராமத்தை நோக்கி போவதற்கு நாம் வற்புறுத்தவேண்டும். தற்காலத்தில் எப்படியோ ஒரு நாள் போகிறார்கள். அன்றே எல்லா வேலைகளையும் முடித்துவிட்டு எப்போது திரும்பலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டே போகிறார்கள். இன்றுள்ள நிர்வாகத்தில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் கிராமத்திற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. கிராமத்தில் தங்கி அவர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் ஏற்படுவதில்லை. கிராமத்தில் தங்க அவர்கள் விரும்புவதில்லை. இதை மாற்றுகின்ற முறையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியை நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பிளாக்-களை கொடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு பிளாக்குக்கும் ஒரு ஜீப் கொடுத்திருக்கிறோம். தாசில்தார் ஒரு ஜீப் வேண்டும் என்று கேட்டு எழுதினால் 10, 15 நாட்களுக்குத் தான் கொடுக்கிறார்கள். எல்லா தாசில்தார்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஜீப் இருந்தால் என்ன? ஜீப்பை கொடுத்து நல்ல வேலை வாங்க வேண்டும். இந்த வசதிகள் செய்து கொடுக்காததின் காரணமாக ஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையில் நாம் ஏதாவது விவரங்களைக் கேட்டு அவசரப்படுத்தினால் அவர்கள் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ்-லிருந்துகொண்டே ரிப்போர்ட் அனுப்பி விடுவார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டுக்கும் உண்மையான விவரங்களுக்கும் சம்பந்தமே இராது. ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், இப்போதுருக்கின்ற எல்லையைக் குறைக்கவேண்டுமென்றால் அதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்கலாம். அதோடு தாசில்தார்களை எல்லாம் கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்களாக போட முடியுமா என்பதையும் நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். முன்னால் இருந்தபடியே இருக்காமல், தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து என்னென்ன மாறுதல்களை செய்ய முடியுமோ அவைகளை செய்யவேண்டும். தேர்தல் முடிந்து இப்போதுதான் அதிகாரத்தில் வந்து சுமார் ஓராண்டு ஆகிறது, இன்னும் நான்கு ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த காலத்தில் நிர்வாகத் துறையில் மாமூலாக இருக்கின்ற நிலைகளை மாற்றி என்னென்ன நல்ல காரியங்களை செய்ய முடியுமோ அவைகளை செய்ய முன் வரவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் செய்கின்ற காரியங்களின் பலன் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும். இப்போதுள்ள நிலையில் 20 ந.பை. செலவு செய்தால் அதில் 4 ந.பை. கூட மக்களுக்குப் போய் சேருவதில்லை என்று திட்டச் செலவைப் பற்றி கூறப்படுகிறது. இவற்றை எல்லாம் நாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக நாம் பல சட்டங்களை இயற்றுகின்றோம். கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன்

[திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd July 1962]

ஆக்ட்-டைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மிராசு தார்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் இதன் உண்மையான பலன் கிடைக்கவேண்டும். நான் நடுநிலைமையாகவே இருந்து பேசுகிறேன். முடிவு எதுவாக இருந்தாலும் சீக்கிரமாக தெரிய வேண்டும். அப்படி தெரிந்தால்தான் தனக்கு நியாயம் கிடைக்க வில்லை என்று எண்ணுபவர்கள் மேல் கோர்ட்டுக்கு சீக்கிரமாக போக முடியும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில் கும்பகோணத்தில் சுமார் 700 பெட்டிஷன்கள் பென்டிங்-காக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சாவூரில் ஏற்கனவே இரண்டு ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் இருந்தும் கூட, இவ்வளவு வேலை பாக்கியிருக்கிறது. இந்த நிலையிலிருந்தால் கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் பரொடெக்ஷன் ஆக்ட் இயற்றியும் மக்கள் என்ன பலனை அடைய முடியும்? கூடுதலாக, இன்னும் பல கோர்ட்டுகளை அமைத்தால் என்ன? கூடுதலாக கோர்ட்டுகளை அமைத்து வழக்குகளை எல்லாம் சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டால் என்ன? நாம் ஏன் இதை ஜூடிஷியல் துறையில் விடவில்லை, ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டின் கீழ் இருந்தால்தான், இதிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு நாம் இயற்றக்கூடிய சட்டங்களின் அம்சங்கள் எல்லாம் தெரியும், அதனால் உடனடியாக நீதி கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தினால்தான் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டின் கீழ் இதை பரிசீலித்துவருகிறோம். இன்னும் புதிய புதிய சட்டங்கள் எல்லாம் இயற்றும்போது ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் பொறுப்பிலேயே விடுகிறோம். வசதி இல்லாமல் இருப்பதின் காரணமாக காலம் கடந்து நியாயம் கிடைப்பது அதிகமாக இருக்கிறது. ஃபேர் ரென்ட் ஆக்ட்-டை எடுத்துக் கொண்டால் ஏற்கனவே இருப்பதற்கு பிரதிகூலமாக போகக் கூடாது என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால், ஏற்கனவே முச்சலிக்காவில் இருப்பதைவிட அதிகமாக நிச்சயித்துவிடுகிறார்கள். இதற்காக எத்தனை ருசுக்களை வேண்டுமானாலும் என்னால் காண்பிக்க முடியும். ஃபேர் ரென்ட் ஆக்ட்-டை எப்படி அமல் நடத்துவது என்பதே பல தாசில்தார்களுக்குப் புரிவதில்லை. காரணம், ஒன்று அவர்களுக்கு புரியாமல் இருக்கவேண்டும், அல்லது அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி எல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு நேரம் இல்லாமல் இருக்கலாம். நாம் இம்மாதிரிப்பட்ட எத்தனையோ சட்டங்களை போடுகிறோம். ஃபேர் ரென்ட் ஆக்ட், கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் பரொடெக்ஷன் ஆக்ட், குடியிருப்பு மனைச் சட்டம், கையேர், மாட்டு ஏர் வாரந்தார் சட்டம், இந்த சட்டங்களின் மூலமாக கிடைக்கின்ற வசதிகள் எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பேசிய சேர வேண்டும். உண்மையிலேயே இவற்றின் மூலமாக அனுகூலங்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தினால்தான் அரசாங்கம் இந்த சட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இவற்றி னுடைய நன்மைகள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை

23rd July 1962] [திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்]

என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நிர்வாகப் பற்றாக்குறை, இன்னொரு பக்கத்தில் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறவர்களின் ஞானப் பற்றாக்குறை—இந்த இரண்டும் சேர்ந்து ஜனங்களுக்கு என்ன பலன்கள் கிடைக்க வேண்டுமோ அவைகள் கிடைக்காமல் நில வெளியேற்றங்கள், வாரம் அதிகமாகுதல் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய, இந்த இரண்டு சட்டங்களை ஒப்போர் ரெண்ட் ஆக்ட், கல்டிவேடிங் டெனெண்ட்ஸ் ப்ரோடெக்ஷன் ஆக்ட் ஆகிய இரண்டு சட்டங்களை—அமுல் நடத்தும் முறைகள் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய, பரிசீலனை செய்து என்ன மாறுதல்கள் வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்க, தனிக் கமிட்டியோ அல்லது ஒரு ஸ்பெஷல் ஆஃபீஸரோ போட்டு, இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில்—குறிப்பாக திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாக்களில்— போய்ப் பார்த்து, தீர்ப்புக்கள் எப்படி இருக்கின்றன, முறையாக இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து, என்னென்ன மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்கு எனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக புதிய அமைப்பு ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஜில்லா கலெக்டருக்கு உதவி செய்ய டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் என்று போட்டு இந்தப் புதிய முறை இப்போது அமுலில் இருந்து வருகிறது. அதனால் நன்மைகள் என்ன ஏற்பட்டிருக்கின்றன, சங்கடங்கள் என்ன ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். ஒரு புதிய அமைப்பு ஏற்படுத்தினால் சங்கடங்களும் இருக்கும். இன்றைக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆஃபீஸரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பூர்வ சரித்திரம் வேறு—அவர்கள் அனுபவம் வேறு, கலெக்டர்களாக இருக்கக்கூடிய ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர்களுடைய அனுபவம் வேறு. இதனால் சங்கடங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. நிர்வாகம் துரிதமாக நடைபெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? அமைப்பில் கோளாறு? அல்லது நிர்வாகக் கோளாறு? கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பொறுப்புக்களில் என்ன மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து, இன்னும் ஜில்லா நிர்வாகத்தை எந்த அளவுக்குப் பயன் தரக்கூடிய முறையில் மாற்ற வேண்டுமோ அதற்கான தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம அமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பஞ்சாயத்து மூலம் மக்களுக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அத்தகைய நன்மைகளைச் செய்யவொட்டாமல் தடுக்கக்கூடிய முறையில் கிராம கணக்கப்பிளிளை, மணியக்காரர் ஆகியவர்களின் மனப்பான்மை இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் பல இடங்களில் ஒத்துழைப்பு இருப்பதில்லை. பெரிய

[திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[23rd July 1962]

மிராசுதார் பஞ்சாயத்து தலைவராக இருந்தால் ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய ஒருவர், அல்லது பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் அல்லது ஹரிஜன மக்களுள் ஒருவர் தலைவராக இருந்தால் அந்தத் தலைவருக்கும் இவர்களுக்கும் இடையே மோதுதல் ஏற்படுகிறது. கிராம கணக்கப் பிள்ளை, மணியக்காரர் முறையில் என்னென்ன மாறுதல் ஏற்பட வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாறுதல் செய்வதானால் சீக்கிரம் செய்யுங்கள். அது இப்போது ஐரீன்தாரி முறை மாதிரி இருக்கிறது. கிராமக் கணக்கப்பிள்ளை என்பது ஜமீன்தாரி முறை மாதிரி ஆகி, அவர்களுக்கு ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. சம்பளம் அதிகம் கொடுக்கவேண்டும், வேலை ஜாஸ்தி இருக்கிறது, எங்கள் குறைகளை கவனிப்பதில்லை, ஆதலால் இந்த முறையில் போகவேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லலாம். அவர்களுக்கு வேலை அதிகம், ஆனால் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் மிகக் குறைவு. பார்ட்டைம் சர்வெண்ட்ஸ் என்று சொல்லிவிட்டு ராத்திரி 12 மணி வரையில் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்கவேண்டுமென்பதில் எனக்கு அனுதாபம் உண்டு. ஆனால் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டியது அவசியம். அவர்களை நியமிப்பதில், ப்ரொமோஷன் கொடுப்பதில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். கணக்கப்பிள்ளைகள், மணியக்காரர்கள் தவறுதல்கள் காரணமாக, கடன் கொடுப்பதில், கடன் வசூலிப்பதில் கையாடல் காரணமாக நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. உத்திரவுக்கு மேல் ரெவின்யூ போர்டுக்கும், கவர்ன்மெண்டுக்கும் அப்பீல் செய்து அப்பீலில் ஆர்.டி.ஓ. உத்திரவை மாற்றி அந்த இடத்திலேயே மறுபடியும் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. உத்திரவை ஏன் மாற்ற வேண்டும்? மாற்ற வேண்டியதற்கு ஏதாவது சரியான காரணம் இருக்கிறதா? பணம் கையாடியதற்காக ஆர்.டி.ஓ. உத்திரவு செய்திருக்கிறார், தாசில்தார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார். ரெவின்யூ போர்டுக்கும், கவர்ன்மெண்டுக்கும் அப்பீல் வந்து அவர்கள் அந்த இடத்திலேயே திரும்ப வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பல உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். ஏன் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால், “அவனே இருந்தால் ஏதாவது வசூல் செய்வான்” என்று சொல்லுகிறார்கள். கலெக்டரிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்டபோது, ‘கணக்கப்பிள்ளையாக படித்த ஆகை நியமனம் செய்தால் காரியம் ஒன்றும் ஆகாது, பழைய ஆளாக இருந்தால் எப்படியாவது வசூல் செய்வார்கள், படித்த வாலிபனாக இருந்தால் தன்னால் ஒன்றும் செய்ய இயலாத நிலையில் மனது ஒடிந்து போவான்’ என்று சொன்னார்கள். கிராம கணக்கப்பிள்ளையை நீக்குவதால் இத்தகைய கஷ்டம் என்றால்

23rd July 1962] [திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இதை எப்படி மாற்றப் போகிறார்கள். அவர்கள் போகிற போக்கில் அரசாங்கம் போகவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராமக் கர்ணமோ அல்லது மணியக்காரரோ மனது வைக்கவில்லையென்றால் ஒரு காரியம்கூட செய்ய முடியாது. அவர்களால் எவ்வளவு இடைஞ்சல் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் செய்வார்கள். கிராம அமைப்பை மாற்றுவதில் பஞ்சாயத்து முறை இருந்தால் மட்டும் போதாது. கிராம கணக்கப்பிள்ளைக்கும், மணியக்காரர்களுக்கும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்; கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும். கிராம வளர்ச்சிக்கு உதவும் முறையில் அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும். மக்களுடைய நலத்திற்காக என்னவெல்லாம் வைத்திருக்கிறோமோ அவைகளெல்லாம் நிறைவேறும் முறையில் அவர்களுடைய மனப்பான்மை இருக்க வேண்டும். அதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்வதோடுகூட, இப்போது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ரூ. 5 கொடுத்து, கிராம ஊழியர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னதால் ஆத்திரம் கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆகையால் அவர்களுக்கும் ஏதாவது சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த முக்கியமான மான்யங்கள் குறித்து 24 அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு இல்லாமல் எதிர் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அநேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஏராளமான வெட்டுப் பிரேரணைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஒவ்வொரு வெட்டுப் பிரேரணையிலும் இருக்கக்கூடிய கருத்தை நானே நேரடியாகப் பார்த்து அதில் இருக்கக்கூடிய விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதாகும். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பிரேரேபிக்கப்படாதவைகள் உட்பட.) ஆம், பிரேரேபிக்கப்படாதவைகள் உட்பட. அதுபோலவே கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கக்கூடிய கருத்துக்களையெல்லாம் நான் மட்டுமல்லாமல், இந்த விவாதத்தை நல்ல முறையில் நடத்திக் கொடுக்க வந்திருக்கிற அதிகாரிகளும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நடந்த விவாதத்தை மனதில் கொண்டால் நான் எடுக்கக் கூடிய முயற்சிகள் இரண்டு அல்லது மூன்று வகைகளில் அமைகின்றன. முக்கியமாக இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்டு சொன்னவர்கள் கருத்து, நிர்வாகத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் திருத்தி அமைத்து, துரிதமாகக் காரியங்கள் நடப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதாகும். இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம்—யோசனைகளையெல்லாம்—சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

அதோடு இன்னும் முக்கியமாக எந்த விதமான தேக்கமும் இல்லாமல் இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட காரியங்கள் நல்ல விதமாக நடக்க பல யோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவை மக்கள் அணுகக் கூடிய முறையையும் பல அங்கத்தினர்கள் விவரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய பார்வையிலே பல இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் ரெவின்யூ இலாகாவைவிட முக்கியமான இலாகாக்களும் அரசாங்கத்தினுடைய வேலை முறைக்கு உதவிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், நீண்டகாலப் பழக்கத்தின் காரணமாக, இன்றைக்கு நமது நாட்டில் இருக்கக் கூடிய சாதாரண விவசாய மக்கள் அதிகமாகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கக் கூடிய இலாகா ரெவின்யூ இலாகா. அவர்கள் மட்டுமல்ல, அரசாங்கத்தினுடைய எந்த ஒரு முயற்சியாக இருந்தாலும் அது கடைசி கட்டத்தில் நடைமுறையில் கொண்டு வரும்போது ரெவின்யூ இலாகாவின் பொறுப்பில் தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இலாகாவிற்கு எப்படி அதிகாரம் பகிர்ந்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் அது ஆராய்ச்சிக்கு உரிய விஷயமாக இருக்கிறது. நமது அரசியல் சாசனப்படி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்திருக்கிறோம். அலே போல மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் ஒரு சில அதிகாரங்கள் இரண்டுக்கும் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அரசாங்க நிர்வாக முறையில் பார்க்கும்போது அநேகமாக எல்லா வேலைகளும் ஒரு கட்டத்தில் ரெவின்யூ இலாகாவைப் போய்ச் சேருகிறது. ஆகையால்தான் இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட சுதந்திரக் கட்சி அங்கத்தினர் திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் ஹைஸ்கூல் விஷயத்தைக்கூட இந்த மான்யத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு வேலை ஜில்லா ரீதியாக நடக்க வேண்டுமென்றாலும், இந்த இலாகாவுக்குத் தான் பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அதை நன்கு உணர்ந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினராக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அரசாங்கத்தினுடைய முயற்சி எப்படி அமைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள் என்று நினைப்பதோடு அல்லாமல், அரசாங்கம் நடக்கக்கூடிய முறை எப்படி அமைகின்றது என்று பார்த்தால், இந்த இலாகா பரம்பரையாக வந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய இலாகா எப்படியோ அப்படி ஒரே பாதையிலேயே போய்க் கொண்டிருக்காமல், அதற்கு ஆங்காங்கே சிறு சிறு மாறுதல்கள் செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பதோடு நின்றுவிடாமல், நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு இந்த தேசத்தின் அபிவிருத்திக்காக, முன்னேற்றத்திற்காக இந்த இலாகாவானது பாடுபட்டு வருவதோடு அல்லாமல், சமீபத்திலே நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சோஷலிச தத்துவ அடிப்படையிலே அமைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எல்லாம் முறையாக

23rd July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

நடந்தேறுவதற்கு உரிய முறையிலே, அதிக பொறுப்புள்ள வகையிலே எப்படி செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது என்று பார்த்தால், இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நல்ல முறையிலே இந்த இலாகாவானது செய்து முடித்தபிறகு, உண்மையிலேயே இந்த இலாகா இன்னும் எவ்வளவோ பொறுப்போடு, எவ்வளவோ ஏராளமான வேலைகள் அதன்மேல் சுமத்தப்பட்டாலும்கூட, அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் மிகவும் நல்ல முறையிலே முடித்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை சீரிய முறையிலே நடத்திக் கொண்டு போவதைப் பார்க்கும்போது, அது நமக்கெல்லாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய முறையிலே அமைந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால் அது இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தமட்டில் மிகையாகாது. இந்த ராஜ்யத்திலே நாம் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை மிகவும் நல்ல முறையிலே, வெற்றிகரமான முறையிலே நடத்தினோம் என்று எல்லோருமே பாராட்டுகின்றார்கள். அதற்கு அதன் வெற்றிக்கு அவரவர்கள்தான் காரணம் என்று பலரும் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், என்னைப் பொறுத்த மட்டிலும், நேராக ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் நடவடிக்கைகளையும் கவனிப்பதிலே முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், எந்த ஒரு திட்டமும் நல்ல முறையிலே நடந்தேறி, பாராட்டுவதற்குரிய முறையிலே அமைந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால், அதிலே அதிகமான பங்கு இந்த ரெவின்யூ இலாகாவுக்குக் கிடைக்கும் என்பதிலே எனக்குச் சந்தேகமே கிடையாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்போது அது ரூ. 152 கோடியாக இருந்தது; ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை முடிக்கும்போது அது ரூ. 186 கோடியாக உயர்ந்திருக்கின்றது. இது எதைக் காட்டுகின்றது என்று சொன்னால், ஏதோ திட்டங்களை நாம் உருவாக்கினோம், அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டன என்று நாம் மேலெழுந்தவாரியாக யாருமே சந்தோஷம் அடைந்துவிட முடியாது; இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஜில்லா ரீதியாக முழுக்க முழுக்க வெற்றியடைய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டவர்கள், அதை அமுலாக்கியவர்கள், அதற்கான பெரு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டவர்கள் யார் என்று பார்க்கும்போது, அந்த முறையிலே நாம் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவைத்தான் பாராட்டுவதற்கு கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம். ஆனால், இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத்தான் நாம் மகிழ்ச்சிக்குரிய முறையிலே வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டோமே, அதனால் தேசத்திலேதான் நமக்கு பாராட்டு கிடைத்துவிட்டதே என்று சொல்லி, இனி நமக்கு ஏன் அதிகமான பொறுப்பு என்று அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலே இந்த இலாகாவானது அமையவில்லை. இன்னும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே முடிப்பதற்காக பல திட்டங்கள் போட்டு, அவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை யெல்லாம் மேலும் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவினர் எடுத்துக்

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1965]

கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய ஆசையாகும்; எனது ஆசையும் கூட அதுதான். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு செய்யும் முயற்சிகளை நாம் அறிவோம். புதுப் புது பொறுப்புக்கள் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவிற்குப் போகும்போது, அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுவதை இந்த மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள்; அதிலும் குறிப்பாக இந்த சட்டசபையைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் உணர்வார்கள். எந்த ஒரு காரியத்தையும் ஆரம்பித்து, அதை நல்லமுறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், அந்தப் பொறுப்பை ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு விட்டுவிடலாம் என்று நாம் நினைக்கிறோம். காரணம், அதிலே சிறு சிறு குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அதை மிக நல்ல முறையிலே நடத்திச் செல்லக்கூடிய சக்தியும், நீண்ட கால பழுத்த அனுபவமும் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவின்விடத்திலே இருக்கின்றது என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கின்றோம். இந்த அடிப்படையிலேதான், சமுதாய நலத்திட்டத்தை நாம் ஆரம்பம் செய்யும்போது, இந்தத் திட்டம் தீவிரமான முறையிலே செயல்பட்டு, மக்களுக்கு அதிக நன்மைகள் ஏற்படுவதற்காக நாம் ஏற்படுத்தும் புதுப் புது முயற்சிகளிலேயெல்லாம் விசேஷ கவனம் செலுத்தி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த ரெவின்யூ இலாகாவினால் தான் முடியும் என்று 1952-ல் இந்த அரசு முடிவெடுத்தது. நடைமுறையிலே பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே மக்களுடைய பங்கை அதிகமான முறையிலே பெறவேண்டும், கிராமத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அதிகப் பொறுப்பு ரெவின்யூ இலாகாவிடத்திலே இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, இதை இரண்டு கட்டத்திலே அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டரிடம் விடுவதென்று முடிவெடுத்தார்கள். அதோடு ஜில்லாமல், இந்த சட்டசபையிலே ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய பொது முடிவிற்படி இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், சமுதாய நலத் திட்டங்களும் பாராட்டக்கூடிய முறையிலே திறமையாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்றால், அந்தப் பொறுப்பும் மாவட்ட ரீதியாக செயல்படக்கூடிய கலெக்டர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் முடிவெடுத்தது. இதை நான் ஏன் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், அதிகமான பொறுப்புள்ள காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் நாம் ரெவின்யூ இலாகாவிடத்திலேயே கொண்டுபோய் கொடுக்கின்றோம். அவர்களும் அதற்குத் தகுந்த முறையிலே இன்றைக்கு செயல்பட்டு, இன்னும் வரக்கூடிய வருஷங்களிலேயும் எப்படி அமைய வேண்டுமென்பதிலே கவனம் செலுத்தி செயல்பட்டுக் கொண்டுவருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். கடைசியாகப் பேசிய கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போல், இதிலே விரயம் இல்லாமலும், தாமதம் இல்லாமலும், மக்களுடைய தேவையை உணர்ந்து அதைப் பூர்த்தி செய்

23rd July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

வதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய விருப்பமும் கூட. வெறுமனே அதிகாரிகளை மட்டும் நியமித்து விட்டால் போதாது. அப்படி நியமித்து விட்டால் மற்றொரு பக்கத்தில் குறை சொல்வார்கள். ஏராளமான அதிகாரிகளை இவர்கள் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்குப் போதுமான வேலை வாய்ப்பு இல்லை; ஆகவே அவர்கள் ஊர் சுற்றுகின்றார்கள் என்று சொல்வார்கள். இன்றைக்கு இந்த விவாதத்தைக் கொஞ்சம் வலியுறுத்திக் கூறிய முறையிலே எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஒவ்வொரு தாலுகா காரியாலயத்திற்கும் ஏன் ஒரு ஜீப் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். நடைமுறை ரீதியிலே பேச்சைத் தொடர்ந்த காரணத்தினால், இந்தப் பணிகளை யெல்லாம் நாம் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லலாம். ஆனால் இதையெல்லாம் நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கிறோம். தமது ஆக்கவேலைகளின் காரணத்திற்காகவும், தேசிய அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும் அந்தத் திட்டத்திலே பணியாற்றிய அதிகாரிகளுக்கு ஒவ்வொரு ஜீப் கொடுத்தோம். ஆனால், கடைசி ஒரு நேரத்தில் இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது பலர் சொன்னார்கள், இவர்கள் எல்லாம் அதை சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்று. ஆகவே, இப்படி புதுப்புது மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு முன்பு, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டு நாம் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா, அதற்கான வழிவகைகளை வகுக்க முடியுமா என்றெல்லாம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதைத்தான் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டோமானால், அதற்குப் பல புதிய அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை சொல்வதற்கு அல்லது நல்ல அபிவிருத்தி முறைகளைச் சொல்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு கீழே ரெவின்யூ போர்டு அமைந்திருக்கிறது. அந்த ரெவின்யூ போர்டு அமைப்பின் கீழ் ஜில்லாக் கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாக இப்போது ஆர்.டி.ஓக்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு கீழே இன்றைய தினம் தாலுகா ஆபீஸ்கள் அமைந்திருக்கின்றன. நான் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவின் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, பல முடிவுகளைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒரு புது நினைப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டவர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கின்றேன். இந்த ரெவின்யூ போர்டிலே அங்கம் வகிக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் உண்மையிலேயே இந்த மாகாணத்திலேயே

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

அதிகத் திறமை வாய்ந்தவர்கள்; அதிக அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். அவர்கள்தான் அதிக உச்சநிலை அதிகாரிகள் என்று சொன்னால் கூட மிகையிலலை. ஆனால், அங்கிருந்து வரக்கூடிய முடிவுகள் இப்போது அரசாங்க ரீதியிலே எப்படிப் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவர்களுடைய முடிவுகள், அவர்கள் பெயரிலே உள்ள பத்திரங்கள் அனைத்தும் அல்லது தஸ்தாவேஜுகள் அனைத்தும் அங்கிருந்து அரசாங்கத் திற்கு வந்தவுடனே செக்ஷனுக்குப்போய், அந்த செக்ஷன் அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அதற்குவேண்டிய நோட்டிங் எல்லாம் போட்டு, அது திரும்ப அசிஸ்டெண்ட் செகரடரி, டிபுடி செகரடரி, செகரடரி ஆகியோர்களுக்கு வந்து, அதற்குமேலே அவர்கள் முடிவு கொடுப்பதாக அமைந்திருக்கின்றது. இதைப் பார்க்கும் போது, என் மனதிலே ஒரு புது நினைவு ஓடியது. வரக்கூடிய பத்திரங்களிலோ அல்லது அறிக்கைகளிலோ ஒரு ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் பெயர் போடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், அதை இங்கு பரிசீலனை செய்வதோ ஒரு செக்ஷன்தான். இப்படி செக்ஷனில் பரிசீலனை செய்து, அது மேலே வருவதற்கு பல வாரங்கள், பல மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. ஆகவே, அந்த நிர்வாகப் பொறுப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று எண்ணினேன். என்னுடைய கருத்தை அவர்களுக்கு அறிவித்தேன். அதாவது, எந்த ஒரு அறிக்கை ரெவின்யூ போர்டிலே இருந்து வந்தாலும், அது உடனே வழக்கம் போல் செக்ஷனுக்குப் போய் விடாமல், அதைப் பரிசீலனை செய்யும் பொறுப்பை ஒரு சர்க்குலேஷன் ஆபீசர் அதாவது அதை ஒரு டிபுடி செகரடரி முழுக்க முழுக்கப் படித்து, அதை அவசியம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று அவர் முடிவெடுத்தால், அப்போதுதான் அது செக்ஷனுக்குப் போகவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கை மீது பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். காரணம், இந்த நிர்வாகப் பொறுப்பிலே, நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னது போல், இந்த ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் பெரிய அதிகாரிகள். அவர்கள் பேரிலே வரக்கூடிய முடிவுகள், செக்ஷனுக்கு போவது என்பது அவர்கள் வகித்து வரக்கூடிய உயர்ந்த பதவியையே நாம் சந்தேகிப்பது போலாகும். ஆகவேதான், குறைந்தபட்சம் டிபுடி செகரடரி பொறுப்பிலே உள்ளவர் அதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்றும், அவர் அவசியமானால் அதை செக்ஷனுக்கு அனுப்பி, அதற்குவேண்டிய எல்லா விவரங்களையும் சேகரம் செய்யலாம் என்றும், அப்படி அவர்கள் முடிவை செக்ஷனுக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமில்லாவிட்டால், அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவையே இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு டிபுடி செகரடரி முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்த முறையிலே முயற்சிகள் எடுத்தோமானால், நாம் இதுவரைக்கும் பார்த்த அளவிலே ஏறத்தாழ 80 சதவிகிதம், 90 சதவிகிதம் கூட செக்ஷனுக்குப்

23rd July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

போகாமலேயே மேல் மட்டத்திலேயே முடிவுகள் எடுத்துவிட முடியும். ஆக, இப்பொழுது ஏராளமான சமையை, அவசிய மில்லாமல் நமது தலையிலே போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதோடல்லாமல், இன்னொரு நிலைமை இது வரைக்கும் நான் பார்த்ததிலே என்னவென்றால், எந்த ஒரு கோரிக்கையையும் என்னிடத்திலும் சரி, என்னுடைய சகாக்களிடத்திலும் சரி கொடுக்கும்பொழுது, அது அனேகமாக சர்க்காரை கோரிக்கையாகத்தான் இருக்கும், நாங்கள் அந்தக் கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பிவைக்கிறோம். அம்மாதிரி ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு வரக்கூடிய கோரிக்கைகள்தான் கூடுதலாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக, 'லாண்டு அவைன்மெண்டு', குடி தண்ணீர் வசதி, இம்மாதிரி சிறு சிறு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு கோரிக்கை வருகிறது. இவைகளையெல்லாம் ஒரு நிலையில் பார்க்கும்பொழுது ஜில்லா கலெக்டர்களோ அல்லது அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளோ பார்க்கவேண்டிய விஷயங்களாகத் தான் இருக்கின்றன. அவைகள் எங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவதால், நாங்கள் அதை சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பும்பொழுது, அவைகள் செக்ஷனுக்குப் போய், அதற்கு வேண்டிய எல்லா விவரங்களையும் அவர்கள் சேகரம் செய்து, 'நோட்' போட்டு வரும்பொழுது, கடைசியாக நாம் என்ன முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்றால், 'அது ஜில்லா கலெக்டர் பார்க்க வேண்டிய பிரச்சனை அல்லது ஜில்லா அதிகாரிகள் பார்க்க வேண்டிய பிரச்சனை, ஆகையால் அவர்களுக்கு அனுப்பிவிடலாம்' என்பதுதான். இதற்கு 6 மாதங்கள், ஒரு வருஷம் ஆகிவிடுகிறது. அப்படியில்லாமல் இவைகளையெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட பெரிய அதிகாரிகள் நேரிடையாகப் பார்க்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. அவர்கள் அந்த முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுபோலவே, ரெவின்யூ போர்டில் கலெக்டர்களுடைய சிபார்சுகள், முடிவுகள் எப்படிப் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன என்று சொன்னால், அங்கேயும் இந்த முறைதான் கையாளப்படுகிறது. இதனால் ஏராளமான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அங்கும் கலெக்டர்களுடைய சிபார்சுகளையும் முடிவுகளையும் பெரிய அதிகாரிகள் நேரிடையாக பார்வையிடவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. குறிப்பாக ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்களே நேரிடையாக அவைகளைப் பார்வையிட முடியாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு உதவி புரியக்கூடிய பல செகரட்டரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பார்வையிடலாம், செகரட்டரி, அடிஷனல் செகரட்டரி போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். கீழேயிருந்து வரக்கூடிய சிபார்சுகளையும் முடிவுகளையும் அவர்களே நேரிடையாகப் பார்வையிட்டு, அவைகளிலே இருக்கக்கூடிய விவரங்கள் போதாதென்றால் கீழே செக்ஷனுக்கு அனுப்பி அந்த விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லுவதற்குக் காரணம்,

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

இதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சாதாரண பிரஜை என்ற முறையிலேயும் நான் பார்த்திருக்கின்றேன். ரெவின்யூ போர்டில் இருக்கக்கூடிய ஒரு முறையைப்பார்க்கும்பொழுது, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பழக்கம் என்னவென்றால், ஏதாவது ஒரு சிபார்சு அல்லது ஒரு முடிவு கலெக்டரிடமிருந்து மேலே வருகிறதென்று சொன்னால், அது கூடவே பலரும் வந்துகொண்டிருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த நிலை மாற வேண்டுமென்றால், சம்பந்தப்பட்ட பெரிய அதிகாரிகள் இந்த விஷயங்களில் நேரிடையாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய துணிவான முடிவு. இதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால், உண்மையிலேயே குற்றங்குறைகளை நீக்கிவிட முடியும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை இன்றைக்கு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த இலாகாக்களும், அதே போல் ரெவின்யூ போர்டும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதேமாதிரி எல்லாப் பொறுப்புகளையும் ஜில்லா அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கலெக்டர் எந்த ஒரு பிரச்சனையையும் தானே நேரில் பார்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் பட்சத்தில் தாலுகா மட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் தாலுகா ஆபீஸ்களில் மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய நினைப்பு. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தோமானால், ஏறத்தாழ 60 அல்லது குறைந்தபட்சம் 50 சதவிகிதம் தேக்கம் நீங்கிவிடும். அதோடு அல்லாமல், காலதாமதமும் போய்விடும் என்று நினைக்கிறேன். இதுவரைக்கும் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொடுத்த பெரிய அதிகாரிகள் இதற்குத் தகுந்த முறையிலே இந்த முயற்சியில் ஈடுபடும் பட்சத்தில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பலவிதமான தேக்கங்கள், காலதாமதங்கள் குறைந்துவிடும், 25 சதவிகிதம் நீங்கிவிடும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு நாம் வெற்றி கண்டுவிட்டால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தேக்கங்களை ஓரளவுக்கு நீக்கிவிட முடியும். அந்த முறையில் நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அதிக வெற்றிகரமாக நாம் நடத்த முடியும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

அதோடுகூட, ஒரு கனம் அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது, அதிகமாக பெரிய அதிகாரிகள் அடிக்கடி அவர்கள் வேலை சம்பந்தமாக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்கள் ஏதோ வருஷத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இன்ஸ்பெக்ஷனுக்குப் போகவேண்டும் என்று இதுவரைக்கும் அவர்கள் செயல்பட்டாலும், 1955-ம் வருஷத்திலேயே நாம் ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அந்த முடிவுப்படி எவ்வளவு அதிகமாக அடிக்கடி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய காரியாலயங்களுக்கு, தாலுக்காக்களில் இருக்கக்கூடிய காரியாலயங்களுக்கு இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதற்கு தகுதி

23rd July 1962] [திரு. வெ. ராமையா]

பெற்ற அதிகாரிகள் சென்று பார்த்து வருகிறார்களோ, அத்தனை அளவுக்கு லாபம் இருக்கும். வருஷத்திற்கு ஒரு முறை, இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை இன்ஸ்பெக்ட்ஷனுக்குப் போகவேண்டுமென்ற முறையில் போனால், கட்டாயம் அவர்கள் அதைத் தெரிந்து கொண்டு இன்ஸ்பெக்ட்ஷன் நடக்கிறபொழுது எல்லாவிதமான அறிக்கைகளையும் முறையாகத் தான் வைத்திருப்பார்கள். ஆனால், 1955-ம் வருஷத்தில் ஏற்றுக்கொண்ட முடிவுப்படி, சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்பொழுதெல்லாம், இதுபோன்ற இன்ஸ்பெக்ட்ஷன் செய்வதற்கு தகுதிபடைத்த அதிகாரிகள் அதிகமாக காரியாலயங்களுக்குப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போகும் பட்சத்தில் பலவித குறைபாடுகளைத் தீர்த்துவிடமுடியும். குறைபாடுகள் என்றால், அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக் கண்டிக்கவேண்டும் என்ற முடிவல்ல. குறைபாடுகளைத் தெரிந்து, அந்த அதிகாரிகளுக்கு நல்ல ஆலோசனைகள் கூடுவெண்டுமென்பது தான் நோக்கம். ஏனென்றால், இன்றைக்கு ஏராளமான வேலைகள் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், ஒவ்வொரு வேலையையும் நுணுக்கமாகப், பார்க்கவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கும். புது வேலைகள் ஏற்படும்பொழுது, ஒரு சில காலத்திற்கு அந்தப் புது வேலைகளில் அதிகமாக மோகம் இருக்கும். அதன் காரணமாக நடைமுறையில் தொடர்ந்து இருந்து வரக்கூடிய வேலைகளில் கொஞ்சம் கவனம் குறைவாக இருக்கும். குறிப்பாக சில வரங்களுக்கு முன்பு தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீஸுக்கும், அந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் 2, 3 தாலுகா அலுவலங்களுக்கும் நான் நேரிடையாகப் போயிருந்தேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால், சமீபத்தில் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டபடியானவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும் வேலை சம்பந்தமாக எவ்வளவு துரிதமாகக் கொடுக்க வேண்டுமோ அதில் அதிக அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக. அதே நேரத்தில் தாலுகா நிலைமை அதிகாரிகளையும், மற்ற அதிகாரிகளையும் பார்க்கும் பொழுது, அவர்கள் மேஜை மீது பல அறிக்கைகளைப் பார்க்கும் பொழுது, ஜமாபந்தி அறிக்கை ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் அனுப்பவேண்டும் என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. ஆனாலும் அங்கே பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் எந்தத் தேதியில் அனுப்பவேண்டுமோ அதைவிட இன்னும் பத்து நாட்களுக்கு பின்னால் தான் அனுப்பவேண்டிய ஒரு கட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி எத்தனையோ சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இந்த இயந்திரம் ஒன்றுபட்டு ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்து கடைசிக் கட்டம் வரையிலும் செயல்படாமல் போய்விடும் பட்சத்தில், அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படும். குறிப்பாக, ஒரு வெட்டுப் பிரேரேபணியின் கருத்து என்னவென்றால், அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட் காலாகாலத்தில் வரவில்லை என்பது. எங்கேயாவது இம்மாதிரி ஒரு சிறு தேக்கம் ஏற்பட்டுவிடும் பட்சத்தில், மாகாணம் பூராவுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டை காலா

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

காலத்தில் கொடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதோடு அல்லாமல், இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்களாக இருக்கக் கூடிய அத்தனை அதிகாரிகளும் அதிக கவனம் செலுத்தக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ போர்டு, அங்கத்தினர்கள் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கக்கூடியவர்கள், தெரிந்து கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள். இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு கூட அதிகப் பொறுப்புக்களை வகித்திருந்தவர்கள். இவர்களுக்குப் பிறகு, நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு சேர்ந்த அதிகாரிகள் தான் ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்களாக வரமுடியும். நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பாக நிர்வாகம் எப்படி இருந்தது, இன்றைக்கு வளரும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் செயல்படக் கூடிய அரசாங்கம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை இணைத்துப் பார்க்கக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள் இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள். ஆகையால், இந்த அதிகாரிகள் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஜில்லாக்களுக்குச் சென்று, பல அங்கத்தினர்கள் விரும்புவது போல ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக ஜில்லாவுக்குச் சென்று திரும்பாமல், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு வாரம், 10 தினங்கள் தங்கி அங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லா விதமான சூழ்நிலையையும் உணர்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் பட்சத்தில், நிர்வாகத்தில் இன்னும் அதிக விடுவிறப்பை உண்டு பண்ண முடியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

குறிப்பாக ஒரு தாலுகா ஆபீஸை நான் பார்ப்பதற்குச் சென்றபொழுது, முன்கூட்டியே தெரிந்துகொண்ட காரணத்தினால், அதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான நல்ல சூழ்நிலையையும் உண்டுபண்ணி வைத்திருந்தார்கள். அப்படியிருந்தாலும், அந்த நிர்வாகம் எப்படி அங்கு அமைந்திருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சூழ்நிலையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த தாலுகா ஆபீஸில் செயல்படக்கூடிய தலைமை அதிகாரி தாசில்தார் அவர்கள் நான் வரும்பொழுது வரவேற்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, அவர்கள் அற்புதமான உடை அணிந்து கொண்டு பழக்கம் இல்லாமல் ஒரு 'நெக் டை' கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். 'நெக் டை' எப்படி போட்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னால், கட்டவேண்டிய முறையில் அவர் கட்டவில்லை. அவருக்கு பழக்கம் இல்லாமல் போய்விட்ட காரணத்தினால், எப்படியோ ஒரு விதத்தில் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். நல்லவிதமாக கட்டிக்கொள்ளாமல், தவறாகக் கட்டிக்கொண்டு விட்டார்கள். இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், அவருக்கு இருக்கக்கூடிய பழக்கத்தின் காரணமாக அதைத் தவறாகக் கட்டிக் கொண்டு விட்டார். அது போலவே, தாலுகா

23rd July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

ரிதியாக செயல்படக் கூடியவர்களும், ரெவின்யூ டிவிஷன் ரிதியாக செயல்படக் கூடியவர்களும், ஜில்லா கலெக்டர் அலுவலகங்களிலே செயல்படக் கூடியவர்களும், ஏதோ தங்களுக்குத் தெரிந்ததுதான் நிர்வாகம் என்று போய்க் கொண்டிருந்தால், பலவிதமான நல்ல காரியங்களைக் காலாகாலத்தில் நடத்த முடியாமல் போய் விடும். அதனால் மக்களுக்குப் பெரும் கஷ்டம் ஏற்படும். சென்ற வருடம் இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தைப் பார்வையிட நான் சென்றபொழுது வெள்ளம் சம்பந்தமாக எவ்வளவு பேர் அக்கறை காட்டினார்கள் என்று பார்த்தால், ஒரு சிலருக்கு வெள்ளம் வந்தால் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதுகூடத் தெரியாத அளவுக்கு அந்த மான்யவலைக்கூடப் படிக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பெரிய அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாவட்டங்களுக்குச் சென்று அவர்களைக் கவனிக்கும் முறையிலே, அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்கும் முறையிலே, அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக ஆலோசனைகளைச் சொல்லக்கூடிய முறையிலே நடந்து கொண்டால், சீராகவும், முறையாகவும் நிர்வாகம் நடக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிர்வாக இயந்திரத்தைக்கொண்டு, இன்றைக்கு செயல்படக்கூடிய அதிகாரிகளின் உற்சாகத்தைக் கொண்டு, 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் வெற்றிகரமாக முடிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. கோசல் ராம் அவர்கள் 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடித்து விட்டால் பிரச்சனைகளை இருக்காது என்று சொன்னார்கள். ஓரளவுக்கு அந்தக் கருத்தை நானும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கும், விரயமில்லாமல் நிறைவேற்றுவதற்கும், நிர்வாக அதிகாரிகள் இப்பொழுது காட்டி வரும் முயற்சிகளைவிட, வரக்கூடிய ஒரு சில வருஷங்களில் நேரடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே கவனம் செலுத்தினார்களேயானால், இந்த 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் அற்புதமாக முடிக்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உண்டு பண்ண வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசையும், விருப்பமும். நாம் அவர்களிடம் இருந்து அதிகமான பொறுப்பை எதிர் பார்க்கும் பொழுது, அவர்களுக்கு வேண்டிய பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் பின் தங்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய நினைப்பு. ஆகவே அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியும், எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல அங்கத்தினர்கள், சமீபத்திலே என்னுடைய சகா அமைச்சர் ஸ்ரீ பூவராகவன் திடீரென்று ஒரு காரியாலயத்திற்குச் சென்று, அங்கே சோதனையிட்டதைக் குறித்து, நல்ல முறையிலே, பாராட்டிச் சொல்லக்கூடிய முறையிலே, அரசாங்க நிர்வாகம் எப்படி நடக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த முறையிலே எனக்கும் கொஞ்சம் நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் திடீர் திடீர்

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

ரென்று நான் போக வேண்டுமென்று நினைப்பதற்குப் பதிலாக, நான் சமீபத்தில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு முறையைப் பற்றி இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன்பு தஞ்சை ஜில்லாவில் என்னுடைய நேரடிப் பார்வையில் இருக்கக்கூடிய அலுவலகங்களைப் பார்வையிடச் சென்றேன். அந்த நேரத்தில் ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீசுக்கும், இரண்டு தாலுகா ஆபீஸ்களுக்கும் போகும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அவசர அவசரமாக நான் சென்று வந்துவிடவில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீஸிலும் பல மணி நேரம் தங்கி அங்குள்ள நிர்வாக அமைப்பையும், பல சிக்கல்களையும் புரிந்து கொள்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நிர்வாக இயந்திரத்தை ஓரளவிற்குப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் ஒரு ஜில்லாவை மட்டும் பார்த்தால் போதாது. இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா ஜில்லாக்களிலும் குறைந்த பட்சம் ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாட்கள் தங்கி, அங்கு இருக்கக் கூடிய நிர்வாக அமைப்பையும், சிக்கல்களையும், மக்களுடைய தேவைகளையும், தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற முடிவில்தான் நான் இருக்கிறேன். நான் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் சென்று, இங்கே என்னுடைய வேலைக்கும் குந்தகம் இல்லாமல், 10 நாட்கள் தங்க முடியும். அதேபோல் மற்றுமுள்ள பெரிய அதிகாரிகளும் அந்த முறையில் செயல்படத் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். வரக்கூடிய ஒரு சில மாதங்களிலே, நிர்வாக அமைப்பிலிருக்கக்கூடிய பல்வேறு கஷ்டங்களையும், பல்வேறு சிக்கல்களையும் நீக்கி, நிர்வாகத்தை முறையாக அமைப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். இந்த கட்டத்திலே நாம் எவ்வளவு துரிதமாக இந்த நிர்வாக இயந்திரத்தை முறைப்படுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல தொண்டு செய்தவர்களாக இருக்க முடியும். பலர் கருதுவதுபோல, 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்தான் இந்த தேசத்தின் வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய ஒரு திட்டம். ஆகவே அதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முயற்சிகள் எடுக்கும்பொழுது, கனம் அங்கத்தினர்களும் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு தயங்கக்கூடாது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதிலே பலவிதமான பிரச்சனைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள், கலெக்டருக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்று கொடுத்திருக்கும் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். என்னுடைய அறிக்கையிலே நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி இருக்கிறேன், இவர்கள்தான் சகல நிர்வாகத்துக்கும் மாவட்ட ரீதியாக பொறுப்புடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று. மாநிலப் பொறுப்பை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதுபோல, இன்றைக்கு அந்த அந்தஸ்து மாவட்ட ரீதியாக கலெக்டர்களுக்கு இருக்கிறதோ என்று அவருக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

23rd July 1962]

[திரு. வெ. ராமையா]

நம்முடைய நிர்வாக அமைப்பிலே, அதிகமாக நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருப்பவர் கலெக்டர்தான் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாமல், இந்த தேசத்தில் மட்டுமல்லாமல், உலகநாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அதிக அதிகாரங்கள் படைத்திருக்கக்கூடியவர்கலெக்டராகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, வேறு சூழ்நிலையில் அது அமைந்திருக்க முடியாது. மலேயாளிலே ரெவின்யூ கலெக்டர் என்று சொன்னால், ரெவின்யூவை மட்டும் வருடல் செய்பவராகத்தான் இருப்பார். அவரை ஆக்க வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்த முடியாது. அந்த நிலை நம் நாட்டில் இல்லை. இங்கே எந்த ஒரு காரியத்தையும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் கலெக்டரைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பொறுப்புகளை முறையாகச் செயல்படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிர்வாக இயந்திரத்தை சரியான முறையில் அமைப்பதற்கு, ஒரு தடவை இரண்டு தடவைகள் அல்ல, தொடர்ந்து நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதை எவ்வாறு நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டுமோ, அதற்கு பல நிபுணர்கள் கொண்ட கமிட்டிகள் போட்டு தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து, நாம் புது முடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கலெக்டருக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே, அவருக்கு இருக்கக்கூடிய சாதாரண வேலைகளை மற்றொரு அந்தஸ்து படைத்த அதிகாரி பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே, இந்த சட்டசபையிலே ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றி, ஜில்லா ரெவின்யூ அதிகாரிகளை நியமனம் செய்திருக்கிறோம். அனேகமாக, எல்லாப் பெரிய ஜில்லாக்களிலும் அவர்கள் கடந்த ஓரிரண்டு வருட காலமாக செயல்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சியிலே போதுமான அதிகாரமும், போதுமான வேலைப் பளுவும் அந்த ஜில்லா ரெவின்யூ அதிகாரிக்கு வந்து சேரவில்லையென்று ஒரு சிலர் நினைக்கிறார்கள். அதெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம். அதோடு நின்றுவிடாமல், இந்த நிர்வாக அமைப்பைச் சீர்படுத்துவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக இப்பொழுது புது முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு, சட்டசபை தொடக்கக் கூட்டத்தின்போது இங்கே அறிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பெரிய ஜில்லாவாகிய சேலம் ஜில்லாவை இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரித்து நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதோடுமட்டுமல்லாமல், இன்னும் பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கக்கூடிய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே ஒரு ஜாயின்ட் கலெக்டரை நியமிப்பதற்கும் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். நிர்வாகத்தை எவ்வளவோ துரிதமாகவும், சிக்கனமாகவும் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்பதற்

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

காக இந்த முயற்சிகளை யெல்லாம் நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிர்வாக சீரமைப்பைப் பொறுத்த வரையிலும், அரசாங்கம் ஏதோ நிதானமாகப் போவதாக யாருமே நினைக்க வேண்டாம். பொது மக்களுக்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ, அதற்கு அதிகமான அக்கறை அரசாங்கத்துக்கு இருப்பதினாலேதான் இந்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் நல்ல பலன் தரும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. இந்த முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து, மேலும் என்னென்ன புதிய முடிவுகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவற்றை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயங்காது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த விவாதத்திலே ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் தாலுகா காரியாலயங்களிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். லயஸான் ஆபீஸர்கள் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னைப்பொறுத்த வரைக்கும் தாலுகா ஆபீஸ்களில் லயஸான் ஆபீசர்களைப் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அல்லது வேறு எந்தவிதமான எங்குயரி ஆபீசரையும் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அங்கே இருக்கக்கூடியவர்களை அந்த வேலைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆபீஸ்களுக்குப் போய்விட்டு வருவதால் அவர்களாலேயே பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் லயஸான் ஆபீசரோ அல்லது இன்னும் மற்ற எங்குயரி ஆபீசரோ போடவேண்டிய தேவை இல்லை என்பது என்னுடைய நினைப்பு. தாலுகா காரியாலயங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் வேலைகள் எல்லாம் சரிவர நடந்துக்கொண்டு தான் வருகின்றன.

தாலுகா காரியாலயங்களுக்கு ஏராளமான பொது மக்கள் போகக்கூடியதாக இருப்பதால் அங்கே அவர்கள் போய் தங்குவதற்குப் போதுமான இட வசதி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் அனுதாபத்துடன் பார்க்க வேண்டிய விஷயம் இது. தாலுகா ஆபீஸ்களைப்பற்றி நன்றாக புரிந்து கொண்டவர்கள் இன்னொரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. அங்கு வேலை செய்கிறவர்களுக்குக் கூட, அங்கு வசதியாகத் தங்கி வேலை செய்வதற்குக் கூட இட வசதி இல்லை என்பதை உணர வேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் புதிது புதிதாக இலாக்காக்கள் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏராளமான கட்டிடங்கள் கூட கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே இருக்கக்கூடிய அறைகளை எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவு பயன்படுத்திக் கொண்டாகி விட்டது. இன்னும் வெராண்டாக்களில் இருக்கக்கூடிய இடங்களைக்கூடப் பயன்படுத்திக் கொண்டாகி விட்டது. இந்த நிலைமையில் போனால் இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் என்ன

23rd July 1962] [திரு. வெ. ராமையா]

ஆகுமோ என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இவ்வளவு பொறுப்பு வாய்ந்த வேலை செய்யக் கூடிய தாலுகா காரியாலயங்களில் மின்சார வசதிகூட கிடையாது. மின்சாரம் பக்கத்தில் வந்தால்தான் பல இடங்களில் மின்சார வசதி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும். கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த வசதியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்து கொடுக்க முடிவு செய்திருக்கிறேன். இந்த வருட முடிவுக்குள்ளாகவே கொடுக்க வேண்டும் என்று கூட நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களுடைய பிரச்சனையெல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே அவர்களுக்கு எல்லா வற்றையும் செய்து கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மூன்றாவது திட்ட காலத்திற்குள் எவ்வளவு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மூக்கையா தேவர் ஒரு பெரிய பிரச்சனையை கிளப்பிவிட்டார். அதாவது தன்னுடைய பகுதி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்றும் அங்கு மழை இல்லாத காரணத்தால் பஞ்சம் ஏற்பட்டு ஜனங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் அங்குள்ளவர்களை அதிகமாக துன்புறுத்துகிறார்கள் என்ற கருத்திலும் பேசினார். அப்படியே தான் சுதந்திரா கட்சி தலைவர் ஸ்ரீ சா. கணேசன் அவர்களும் சொன்னார். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவும் இந்த அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : ஆனால் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் உணருகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மழை இல்லையென்றால் அதுமேல் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து உடனடியாக ஒரு ரிபோர்ட் அனுப்பக் கூடிய அதிகாரம் கிராம அதிகாரிகளிடம் இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை வைத்துக்கொண்டு அதன்மீது பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இது வரையிலும் கிராம அதிகாரிகளுடைய அறிக்கையை வைத்துக் கொண்டுதான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த முறை மாறி விட்டது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

யில் இராமநாதபுரம் பகுதியில் சில இடங்களிலும், புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் சில இடங்களிலும் மழை இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய அறிக்கையை வைத்துக்கொண்டு முடிவு எடுப்பது சரியல்ல என்று முடிவு செய்து எங்கு மழை குறைவாக இருந்ததோ அல்லது எங்கு மழை இல்லாமல் போய்விட்டதோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு கலெக்டர் நேரடியாகச் சென்று பார்த்து அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் மழை இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப்பற்றி ஓரளவு உணர்ந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் முறையில் ஒரு கிராம அதிகாரி, ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல், தானே எழுதி விடலாம். அவர் எழுதியது சரிதான் என்று பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் மனுக்கொடுத்தால் அதைப்பற்றி ஜமாபந்தி காலத்தில்தான் பார்க்க முடியும். ஜமாபந்தி காலத்தில்தான் கிராம அதிகாரிகள் கொடுத்த அறிக்கையைப் பற்றி முடிவு எடுக்க முடியும். அதற்கு சில மாதங்களாகும். அப்படி இல்லாமல் ஒரு பெரிய அதிகாரியைக் கொண்டு இப்பொழுதே பார்க்கச் சொல்லி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம். அதன்படி பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்று அமைத்திருப்பதால் இந்த மாகாணத்தில் எந்தப் பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது. அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கும் முடிகிறது. குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மழையால் பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகள் பல அமைந்திருக்கின்றன. அந்த பகுதிகளில் அவசியம் கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன்படி பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உண்மையில் என்ன நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஒரு எண்ணம், நினைவும்கூட.

ஆனால் இப்படி மழையின் குறைவால் பாதிக்கப்படக்கூடிய இடங்களில் ஏற்படக்கூடிய சில கஷ்டங்களை ஒரு சிலர் தங்களுடைய உபயோகத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பாக கனம் மூக்கையா தேவர் அவர்கள் வரக்கூடிய பகுதியாகிய இராமநாதபுரம் பகுதியில் ஒருசில விவசாயிகள் கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அப்படி கடன் வாங்கியிருப்பவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்ற எண்ணத்தில் சிலர் அவர்களுடைய மனதைத் திருப்புகிறார்கள். அப்படி மனதைத் திருப்பக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் நல்ல விவசாயம் இருந்தாலும் வரி கொடுக்க வேண்டாம் என்ற நிலையில் அவர்களுடைய மனதைத் திருப்பி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் சிலர் விவசாயிகளுடைய மனதைத் திருப்பிவிட முயற்சிக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் பார்த்தால் அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்

23rd July 1962] [திரு. வெ. ராமையா]

ஐந்து பத்து வருடங்களானாலும் கடன் வாங்கிக்கொண்டே போக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையே போய் விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு காட்சியை அங்கு உண்டாக்குகிறார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களானாலும் சரி, மற்றவர்களானாலும் சரி, மக்களுடைய மனதை இப்படித் திருப்பிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய கடனை மறந்து விடக்கூடாது, அப்படி மறப்பது தவறு. கொடுக்கக்கூடிய கடன் திரும்பி வந்தால்தான் மறுபடியும் கொடுக்க முடியும். சர்க்கார் கடன்தானே, அதைக் கொடுக்க வேண்டாமே என்ற மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது. நிலவரியை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால்தான் அதை வைத்துக்கொண்டு பல நல்ல வேலைகளைச் செய்யலாம். இதை எல்லோரும் பொறுப்புடன் உணர்ந்து அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியைக் கொடுக்கவும் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் முன் வந்தால்தான், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராதா கவுடர் ஒரு பெரிய பிரச்சனையைக் கிளப்பினார். நீலகிரி ஜில்லா ஒரு சிறிய ஜில்லாவாக இருப்பதால் அரசாங்கம் போடக்கூடிய எல்லா உத்தரவுகளிலும், மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு போடக்கூடியவைகளுக்குக் கூட “except Nilgiris District” என்று போடுகிறார்கள் என்றும், அதற்குக் காரணம் என்ன என்றும் கேட்டார்கள். அதையே அவரும் அடிக்கடி வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறார். நீலகிரிக்கு விசேஷ சலுகை காட்ட வேண்டும். அப்படி விசேஷ சலுகை காட்டுவதற்குத்தான் நீலகிரி ஜில்லாவை அரசாங்கத்தின் நேரடி பார்வையின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படிப் போடப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனை ஒரு புதிய பிரச்சனை. அதாவது நிலங்களை கலெக்டர் என் விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து விடக்கூடாது என்று கேட்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சனையை இப்பொழுது கிளப்பி இருக்கிறார். நீலகிரி ஜில்லாவைப்பற்றி நான் ஓரளவு புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது நில விநியோகம் சம்பந்தமாக இந்த ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும் கொஞ்சம் தாமதித்துச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறோம். சுமார் ஐம்பது அல்லது அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னால் இங்கு ஒரு மின்சார திட்டத்தை ஆரம்பிப்பது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த வட்டாரத்தில் அதிகப்படியான நிலத்தை எடுத்து பயன்படுத்தும்போது மண்மேடிட்டு ஒன்றுக்குமே பயன் இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்தத் திட்டம் அதனால் கைவிடும்

[திரு. வெ. ராமையா]

[23rd July 1962]

படியாகி விட்டது. அந்தக் கஷ்டம் குந்தா திட்டத்திற்கும் வராமல் இருக்கவேண்டுமே என்று கவலையாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு நில விநியோகம் செய்யும்போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற இதர விஷயங்களைப் பற்றியும் இன்னும் அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்; அப்படி காட்டுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம்.

MR. SPEAKER: I think the Hon. Minister will finish his speech in a few minutes.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: I think the House has no objection to my extending the sitting of the House till the Hon. Minister finishes his speech and the Demands are disposed of.

10-30
a.m.

கனம் திரு. வெ. ராமையா: அடிக்கடி இங்கே ஜாயின்ட் பட்டா நிலத்தைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டது. உடனடியாக தனிப்பட்டா வழங்குவதில் என்ன என்ன சிக்கல்கள், கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சிரஞ்சீவலு நாயுடு அவர்கள் பேசும் போது 'ப்ராக்மெண்டேஷன் ஆப் லாண்ட்ஸ் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். தனிப்பட்டா வழங்குவதனால் அப்படி நிலம் துண்டு துண்டாகப் போகாமல் இருக்கும்படியும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஜாயின்ட் பட்டா இருப்பதனால் நிலம் ஒரே மொத்தமாக இருக்கவில்லை. தனித்தனி ஹோட்டிங்காக வரப்பெடுக்கப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது.

கனம் திரு. வெ. ராமையா: உண்மை. எனக்குத் தெரியும். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திரு. ராகவரெட்டி அவர்கள் தாம் ஒரு முனிசிபாக இருந்த காரணத்தினால் தம் சொந்த அனுபவம் சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன காரணங்களையெல்லாம் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை எல்லாம் பார்த்து கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் கூட "ஜமா பந்தி முறை இருக்கவேண்டியதுதான். அது மக்களுக்குத் தேவையான முறையில் நடந்தால் லாபகரமாக இருக்கும்" என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஜமாபந்தி முறை வேண்டுமா வேண்டாமா என்கிற பிரச்சனையே கிடையாது. அது இருக்க வேண்டியது அவசியம். அதை இன்னும் மக்களுக்கு அதிகமாகப் பயன்படக்கூடிய முறையில் எவ்வாறு அமைக்கலாம் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

23rd July 1962] [திரு. வெ. ராமையா]

கடைசியாகப் பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சி மெம்பர் அவர்கள், “150 ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு 5 ரூபாய் அலவன்சு வழங்கினீர்கள். இன்னும் அந்தப் பணம் வில்லேஜ் ஆபீசருக்குக் கொடுக்கவில்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்” என்றார். மேலும் பல அங்கத்தினர்கள் “வில்லேஜ் ஆபீசர்களுடைய வருங்காலம் என்ன? அதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். இது நீண்டகாலமாகப் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. ஒரு சிலர் அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். வேறு சிலர் “அவ்வாறு கூடாது. குறைநேர ஊழியர்களாகவே இருக்கட்டும்” என்கிறார்கள். சமீபகாலம் வரை வில்லேஜ் ஆபீசராக இருந்த ஒருவர் தான்—கனம் திரு. மன்றாடியார்—இப்போது இங்கே அமைச்சராக இருக்கிறார். அவர் கூட, குறைநேர ஊழியர்களாகவே அவர்கள் இருக்கலாம், என்கிற அபிப்பிராயம் உடையவர்கள் தாம். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ரைட் வித்தவுட் ஆப்ரிகேஷன்—அதுதான் அவர்கள் விரும்புவது) அதுதான் தான் சொல்கிறேன். இப்பிரச்சனைகள் எல்லாம் முடிவு செய்யப் படவில்லை. இன்னும் தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்சனைகள். இவை எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து தக்கதொரு முடிவுக்குச் சீக்கிரமே வரும்.

வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கும்போது கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட, “இந்த மானியக் கோரிக்கையைக் குறைக்க தான் விரும்பவில்லை” என்று சொன்ன காரணத்தினால் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்த அவர் அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri Saw. Ganesan, pressing his cut motion?

திரு. சா. கணேசன்: என்னைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வளவு தூரம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் “கவனிக்கிறேன்” என்று சொல்கிற காரணத்தினால் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 89,77,700 under Demand I—Land Revenue Department’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd July 1962

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 26,69,700 under Demand IV—Stamps Administration ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,96,17,000 under Demand IX—District Administration and Miscellaneous ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : As the hon. Member, Sri K. Mookiah Thevar who moved the cut motion (under Demand XXXI) is absent, his cut motion is deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,23,000 under Demand XXXI—Famine Relief ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 75,00,000 under Demand XXXVII—Compensation to Zamindars ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

II.—ANNOUNCEMENT—cont.

(2) RELEASE OF SRI T. P. ALAGAMUTHU, M.L.A.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that one of the hon. Members of this House, Sri T. P. Alagamuthu, who was arrested at 9.45 a.m. on 19th July 1962, has been released later in the evening.

1-40
p.m.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m., tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

147. Notification issued with G.O. Ms. No. 1360, Local Administration, dated 15th June 1962 confirming the draft rules for the election of Members to the Corporation Accounts Committee and the Corporation Licence Appeals Committee, the same having